

NpRo 16307

సుభాష చంద్రబోసు

జీవితము, ఉపన్యాసములు.

కొమాండూరి శతకోపాచార్యులు,
ఎం. ఏ., బి. ఎల్.

CF

NP R016307

సుభాష చంద్రబోసు

జీవితము, ఉపన్యాసములు.

కృష్ణాజిల్లా పెనమలూరు గ్రామస్థులు
చిగురుపాటి బుచ్చిరామయ్య గారు
డా॥ చంద్రశేఖర్ గారు
బహుకరించిన పుస్తకం

కొమాండూరి శతకోపాచార్యులు,
ఎం. ఏ., బి. ఎల్.

ప్రకాశకుడు: కొ. శత్రుఘ్నపాచార్యులు,

కాకినాడ

సర్వస్వామ్యసంకలితము.

మొదటికూర్పు: 1000 ప్రతులు.

1938

వెల 4 అణాలు.

కాకినాడముద్రాక్షరశాల,

కాకినాడ.

సూమిక.

యనకనాయకుడగు సుభాషచంద్రబోసు మన మహా పురుషులలో నొకడు. జాతీయకార్యములందు నెహ్రూపెట్టిన కొత్తపద్ధతులను ఉజ్జీవనమున అమలుజరిపించి వృద్ధిజేయుటకు సుభాషే సర్వవిధములను తగినవాడు; కనుక, జవాహర్లాలు తరువాత కాంగ్రెసు కీసారి సుభాషే అధ్యక్షుడు కావలెనని గాంధీమహాత్ముడును సూచించెను.

ఆయనప్రతిభ, సహృదయత, ఉత్సాహము, దయాశీలత, సానుభూతి, త్యాగము, కష్టసహనము, విర్వాహశక్తియు, అద్భుతములు.

సుభాషజీవిత మితవరకు చాలవరకు జైలులోను విదేశములందును గడచినది; జులలో బాగుగ పనిచేయుట కిప్పుడే, ఆయనకు పూర్తియగు అవకాశముగల్గినది. కాంగ్రెసు ముందస్తుని గ్రహించుటకు, దానిప్రస్తుతనాయకుడగు సుభా షజీవిత సంగతుల గ్రహించుట అవసరము.

ఇంతవర కాంధజీవితచరిత్ర మేభాషలోను నాకు దొరకలేదు. పృథ్వీశచంద్రరాయుగా రింగ్లీషులో నొక చిన్న పుస్తకము వ్రాసినాడు. దాని నుపయోగించినాను. కాని అది 1929 ది; అందు చాలసంగతులు లేవు. తక్కినవానిని కలకత్తా

మునిసికల్ గజెట్టువల్ల రాపత్రికలకుండి గ్రహించినారు. ఆయనకు బి. ఏ. చక్రవర్తిలో సహాధ్యాయి (ప్రస్తుతము కాకినాడ కాలేజీలో అధ్యాపకులు) అగు శ్రీనివాసయ్యభాషణరక్షితుగారి నుండి, సుభాషువిద్యార్థిదశలోని కొన్నిసంగతుల చెలిసికొంటిని; వారికెంతయు కృతజ్ఞుడను. ఆయనభావములు ముంగుకార్యక్రమము నెట్లుండనో గ్రహించుటకై, 1928 లో మహారాష్ట్ర మహాసభలోను, ఈ 1938 లో కాంగ్రెసుమహాసభలోను ఆయన యిచ్చిన అధ్యక్షోపన్యాసముల సారము, లండనులో విద్యార్థుల కుద్బోధమును గూడ చేర్చినారు. ఇదలిచిత్రకటముల బ్లాములు ఆంధ్రపత్రికాలయమువారు తమారుచేయించి యిచ్చినవి.

1-3-38.

కా. శ.

✓

విషయ సూచిక.

అధ్యాయము.	పుట.
1. వంశము, పుట్టుక	1
2. బాల్యవిద్య	4
3. ఐ. సి. ఎస్. చరణ	11
4. పూర్వరంగము	17
5. అసహకారము	25
6. గ్రామసేవ	29
7. స్వరాజ్యపక్షము	31
8. గువిసిషలు చాలన	33
9. మాండలేకోట	33
10. 'స్టేట్సుమను' కేసు	42
11. యువశ్రవచారము	47
12. సత్యాగ్రహము	50
13. యూరపుప్రవాసము	55
14. పురరాగమనము	58
15. 51 వ (హరిపుర) కాంగ్రెసుసభ	62
16. సుభాషు స్వభావము	64
17. గాంధీ, జనాహరు, సుభాషు	69
18. మహారాష్ట్ర మహాసభ: అధ్యక్షోపన్యాసము	74
19. కాంగ్రెసు అధ్యక్షోపన్యాసము	79
20. వివాదము కుపన్యాసము	105

27

1. వంశము, పుట్టుక.

సుభాషచంద్రుని పూర్వులు మంగరాష్ట్రమును పెద్ద శారవవంశపువారు. వారు 'వసు' వంశీయులు. ('వసు' పదమే బంగాళీశిచ్చారణలో 'హోసు' అయినది). ఈ వసువులలో ఆ యాశాఖలవారు ప్రజ్ఞావంతులై, ప్రయోజకులైనారు. వీరందఱును 'కాయస్థు'లు. వీరిలో కొందరు తాము బ్రాహ్మణులమందురు. కాని కాయస్థులు క్షత్రియులని చాలమంది అభిప్రాయము. మనదేశమందు బ్రటిషుపాలన రాగనే, కొందరు బంగాళీ లాంగ్లవిద్య నేర్చిరి. గతశతాబ్దిలోను ఈశతాబ్దిలోను చాలమంది బంగాళీలు బిహారు ఓరిస్సాప్రాంతములకు వలసవెళ్ళి, ఆయాప్రాంతములం దనేకవృత్తులలో ప్రసిద్ధిజెందినారు. (అప్పటి కాప్రాంతములు బెంగాలురాష్ట్రపుపాలనలోనే చేరినవి). వీరి కుటుంబము నట్టిదే.

మన సుభాషబోసు పూర్వుకులు అసలులో కలకత్తా ప్రక్కనున్న '24 పరగణాలు'జిల్లాలోని 'కొడాలియా' అను గ్రామమందుండిరట. వారును మరికొందరును (ఇక్కడ ఆంధ్రులును తమిళులును ఆయాప్రాంతములకు వెళ్ళియున్నట్లు) తమ జిల్లావిడచి, ఓడ్రప్రాంతమందు వసింపసాగిరి. ఇట్టివారి వంశీయులలో నొకరు (సుభాషచంద్రుని తండ్రి) 'జానకీనాథబోసు'.

జానకీనాథుని బాల్యము మిషన్ (=మేదిని) పురంలో గడచెను. అప్పటికతడు చాల బీదవాడు. కాని కుశాగ్రబుద్ధి; ఎట్లో, మిత్రుల ప్రవ్యసహాయముతో, ఆంగ్లము నున్నతవిద్య నేర్చుకొనెను; న్యాయశాస్త్రముగూడ జదివి, కలకత్తా విశ్వ విద్యాలయపు ఎం. ఏ., బి. ఎల్. పరీక్షలలో కృతార్థుడాయెను. ఆయన ముందుగా మిషన్ పురములో వకీలువృత్తి నారంభించెను; కాని ఇంతలో కొందరు బంధుమిత్రులాయనను కటకము రమ్మ నికోరుటచే కటకముకు మార్చుకొన్నాడు. అక్కడ జిల్లా కోర్టులో ఆయనకు త్వరలోనే మంచిపేరు వచ్చినది. ఆయన మేధావి, విద్వాంసుడు, శ్రద్ధాళువు, అనుభవజ్ఞుడు; త్వరలోనే ప్రముఖుడాయెను. కనుక, ప్రభుత్వమువారాయనను కటకం జిల్లాకోర్టులో తమతరపువకీలుగ జేసుకొనిరి. ఆయన అక్కడ చాలద్రవ్యమును (తద్ద్వారాభూములను గూడ) సంపాదించి, మంచి స్థితిపరుడాయెను; పరోపకారియై, అక్కడి సంఘసేవా కార్యములందును శ్రద్ధవహించెను. కొంతకాలము కాయనకు సర్కారువారు 'రాయబహదరు' బిరుదు నిచ్చిరి.

జానకీనాథుని కెనమండ్రుకొడుకులు. ఆయన పిల్లల విద్యాబుద్ధులగూర్చి ప్రత్యేక శ్రద్ధవహించి, అందరికిని ఆంగ్ల విద్యనేర్పెను. అప్పటికి మనదేశపు విశ్వవిద్యాలయము లున్నత స్థితికి రాలేదు. కనుక ఆయన వ్యయప్రయాసలకోర్చి, కొమాళ్ళందరిని ప్రశస్తవిద్యకై ఆంగ్లదేశము కంపెను. ఆ శ్రమ ఫలించి,

అందరును ప్రయోజకులై జాతీయవాదులై నారు. పెద్దవాడగు శరచ్చంద్రుడును ఇంకొకడు సతీశచంద్రుడును బారిష్టరై, కలకత్తాలో ప్రసిద్ధ న్యాయవాదులుగ నున్నారు. శరచ్చంద్రుడు చాల సమర్థుడు, పెద్ద కేసులలో పనిచేయుచుండును, జాతీయవాది, కాంగ్రెసుప్రముఖుడు, ప్రజాకార్యములకు సహకారి; ఇటీవల అఖిలభారత కాంగ్రెసువర్కింగుకమిటీ (=కార్యసమితి) లో సభ్యుడై, మంగరాష్ట్రకాంగ్రెసుకమిటీ కధ్యక్షుడుగను, బెంగాలు అసెంబ్లీలో కాంగ్రెసుపక్ష నాయకుడుగను ఉన్నాడు. సుభాషు కింకొక అన్నయగు సురేశచంద్రుడు డిప్యూటీ కలెక్టరు ఉద్యోగముచేయుచు, సమర్థుడని ప్రసిద్ధుడైనాడు; కాని సత్యాగ్రహకాలమును ప్రభుత్వపు నిరంకుశచర్యల సహింపక ఉద్యోగమును వదలుకొన్నాడు; ఇప్పుడు వ్యాపారము చేయుచున్నాడు.

సుభాషుకు చిన్నన్నయగు సునీలచంద్రబోసు వైద్య శాస్త్రముందు ఎం. డి. పరీక్షనిచ్చి స్వదేశమునకు మరలివచ్చి, కలకత్తాలో డాక్టరుగ నున్నాడు. ఆయన ఘనవైద్యులలో నొకడు, సిద్ధహస్తాడు, గొప్ప పరోపకారి. ఈ మహనీయుడు టుంబములో 6 వ కొడుకు సుభాషచంద్రబోసు. అతడు 1897 లో కలకత్తాలో పుట్టెను.

2. బాల్యవిద్య.

సుభాషు బాల్యజీవితమున విశేషములు కనబడవు. సోదరులందరును వరస్పర మనురాగులై యుండిరి. సుభాషు తల్లిచాలగుణవతి, ఉదారురాలు, ధర్మనిరత; ఆమె దైవభక్తి గొప్పది; అది సుభాషుకును అలవడినది. అతడు బాల్యమునుండి స్వభావముగ బెంగాలీలోని భక్తిగ్రంథముల జుకువుచు, అందలివిశేషములను తల్లినుండి నేర్చుకొనెను. అతడు కటకం హైస్కూలులో ఆంగ్లవిద్య నేర్చుకొని, చురుకుగానే పరీక్షలనిచ్చుచు, 1913 లో ఖైరతాబాద్ లోని (=మన యిప్పటి స్కూలుపైన) పరీక్షకు వెళ్ళెను; అందు బెంగాలురాష్ట్ర మంతటికిని 2వ వాడుగ ఉత్తీర్ణుడై, ఖ్యాతినొందెను. అతడు తండ్రి యాతని నున్నతవిద్యకై కలకత్తా కంపెను.

మనదేశమంతటిలో కలకత్తాలోనే హెచ్చుకళాశాలలున్నవి. అందుకొన్ని మిషనరీలవి; కొన్ని ప్రజాప్రముఖులు స్థాపించినవి; అన్నిటిలోను ప్రసిద్ధము 'ప్రెసిడెన్సీకాలేజి'. దానిని శ్రభుత్వమువారే నడుపుదురు. అందుప్రవేశము దొరకుట కష్టము. అప్పుడు శ్రుతిపూర్వకముగా, జగదీశచంద్రబోసుమొదలగు జగత్ప్రసిద్ధులందు ఆచార్యులై బోధించుచుండిరి. వారు భారతీయులకేర్పిరి ఆత్మగౌరవమును హెచ్చించిరి. సుభాషు

చాల బాగుగ 'ప్యాసై'నందున, అతనినాకళాశాలలో వెంటనే చేర్చుకొనిరి. అతడు శ్రద్ధతో కృషిచేయుచు, బాగుగ జ్ఞానమార్జించెను. కాని ఆతడప్పుడును కాలేజిచదువులోనే మగ్నుడుకాలేదు. విద్యార్థులు సార్వజనికసంగతుల చర్చించు కొనుకాలేజిసంఘములం దతడు ప్రధానుడై, ఆయామతసాంఘికవిషయములందు శ్రద్ధతీసుకొనెను, మరియు, అక్కడి 'సోషల్ సర్వీస్ లీగు' (=సంఘసేవాసమితి) లోను ముఖ్యుడై, విద్యార్థులువగైరాలనుండి చందాఁబోగుచేసి, ఆసామ్మతో కలకత్తా ప్రాంతపు బీదలకు రాత్రి పాఠశాలల నడిపించి, విద్యావ్యాప్తి జేయించెను; కష్టాతురుల కెంతో సాయపడుచుండెను.

అప్పుడొకసారి యొకచిత్రము జరిగినది. ఇంటరుక్లాసు 2 వ సం॥ లో అతనికొక మతావేశము కల్గినది. చిన్నప్పుడు తల్లి కల్గించిన ధార్మికోత్సాహ మప్పుడు పైకుబికినది. బాగా ధీలలో గొప్పమతసంస్కర్తలు మతప్రచారకులు చాలమంది యుదయించిరి; పూర్వపుచైతన్యానులే కాక, బ్రాహ్మమత సాపకులగురాజారామమోహనరాయు, మహర్షి దేవేంద్రనాథ టాగోరు వగైరాలును, సనాతనభావుడై ఉదారుడై భక్తిరస మూర్తియైన రామకృష్ణపరమహంసయు, ఉపనిషత్సారమును హిందూమతసిద్ధాంతములను ఖండాంతరములందు గూడ వెదజల్లిన వివేకానందస్వామియు, కుసుమహరనాథాదులును, వంగీయులే. ఈశతాబ్దిలోను అక్కడరాజకీయముల నడిపించిన రషి

ద్ర నాథుడు, విపినచంద్రపాలు, అరవిందఘోషు గూడ మతోత్సాహులే. వారిగ్రంథాదుల జదివినమీదట, తానునొకసన్న్యాసియై ఆధ్యాత్మికజీవితమే గడపవలెనని తోచి, సుభాషు కాలేజీచదువుకట్టిపెట్టి, సమ్మర్దయతమగు కలకత్తాను వదలెను. విశ్రాంతి భక్తి వాతావరణము నుండు పుణ్యక్షేత్రములందు మహాసీయులగు గురుస్వాములుండురు; వారిసాన్నిధ్యము సంపాదించి, గురూపదేశమొందుదమని నిశ్చయించి, ఆతడు ప్రసిద్ధ తీర్థస్థలములగు కాశీ, హరిద్వారము, బృందావనము మున్నగు క్షేత్రములకుబోయి, అక్కడ ప్రసిద్ధులైన సన్న్యాసులను కొంత కాలము సేవించెను; కాని, అందుచేతనతనిహృదయావేదన తగ్గుటకుబదులు హెచ్చినది. ఆ 'మహాగురువు' లం దాంతర్యముగ ఆధ్యాత్మికపుఘనత కనుపడలేదు. వారాడంబరులై రాజవైభవముతోనుండిరి; ఆసాధువేషముల కంతర్గుణములు సమన్వయించలేదు. భౌతికలోలత, ద్రవ్యకాంక్షగూడ, వారికి లోలోపల నున్నట్లు, ఆత్మశుద్ధి లేనట్లును, ఆకుశాగ్రబుద్ధికి తట్టినది. సుభాషు స్వచ్ఛమనస్కుడు; అతనికెట్టి భేషజములు నిష్టముకావు. ఆసన్న్యాసులడంబము, విషయలోలత, అతనికివెగటు గల్గించెను. కనుక, ఆతడాపరిసరములవిడచి, తూర్పుగపయనమై, మరల కలకత్తాచేరెను. సన్న్యాసిపద్ధతిలోదిగి ఏకాంతముగ నున్నంత మాత్రమున మోక్షముగల్గదనియు, లోకసేవ జేయుటే నిశ్చయసముక్తు సరియైనమార్గమనియు తోచెను. అంతట దృష్టిని

మరల మార్పుకొని, ఆతడు కాలేజీలో యధాప్రకారము చదువుకొనెను; ఇటీవల తనసంచారములో దాటిపోయిన పాఠములను గ్రహించెను; తనయేకాగ్రతవలన 1915 లో జరిగిన ఇంటర్మీడియేటు పరీక్షలో 1 వ తరగతిలోనే కృతార్థుడాయెను.

తరువాత సుభాషు ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలోనే ఫిలాసఫీ ఆనర్సుకొర్సు (= తత్వశాస్త్రముం దున్నతవిద్యావిధానము)లో నభ్యసించుటకారంభించెను. అతడు సంస్కృతములోను విద్వాంసుడు; తర్కవేదాంతములందు ప్రవేశ్యకృషి చేసెను. కాని యీలోగా నందుకొక విష్ణుముగ్ధులెను.

కలకత్తానగరము విద్యార్థులకు పెద్ద కేంద్రము. ఆవిద్యార్థి బృందములలో క్రమముగ జాతీయభావము వ్యాపించుచుండెను. అది ప్రపంచమహాయుద్ధపు సమయము. దేశమంతటను ముఖ్యముగ యువకులలో—చిత్రవిచిత్రములగు కొత్తభావముల ప్రచారమారంభించెను; ఆందోళనము, ఉద్రేకము, అధికమైయుండెను. పాశ్చాత్యుల ప్రచారమానల్లను జాతివిద్వేషము హెచ్చెను. ఈవిప్లవసమయమందు భారతీయ విద్యార్థులలో స్వాతంత్ర్యభావములను విప్లవతరంగములును వ్యాపించకుండ జేయుటకై, మనప్రభుత్వము చాలనిర్బంధముల దెచ్చిపెట్టిరి; వారు రాజకీయములం దేరీతిగను కల్పించుకొన కూడదని, మిక్కిలి విధేయులై యుండవలెనని, విధించిరి; తెల్లవారి యాధిక్యమును ప్రదర్శింపజూచిరి. కాని కొందరు స్వతంత్రవిద్యార్థులందుకు లోబడక తమఆత్మగౌరవమును రక్షించుకొనబూనిరి.

ఈస్థితిలో, కలకత్తా ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో చరిత్రోపాధ్యాయుడగు 'ఓటెన్' అను ఆంగ్లేయుడు భారతీయులు బ్రిటిషు వారికి తీసిపోవుమరని, అనాగరికులని, బహిరంగముగ తృణీకరించుచుండెను. అది విద్యార్థుల మనస్సుకు కష్టముగనుండెను. సుభాషు ఈవిద్యార్థులనాయకుడై, స్వాతంత్ర్యోద్యమ మందభిమానముగల్గియుండెను. ఆప్రభుత్వకళాశాలలోని హైందవోపాధ్యాయులకన్న, అక్కడి ఆంగ్లేయు లెక్కువ ప్రజ్ఞావంతులు కారు. కానివారికి జీతములు అధికారములు నెక్కువగ నుండుటేగాక, గర్వము అహంభావముగూడ హెచ్చుగ నుండెను. ఈ ఓటెను దొర చాల గర్విగ నుండుట అసహ్యముగనుండెను. వేలకొలదిమైళ్ళనుండి పొట్టపూజకై దయచేసి బీదభారతీయులనుండి వచ్చు శిన్నుల బాపతుసొమ్ము దిని జీవించు ఈదొరలకింత కృతఘ్నతయుండుటేల, వారికి స్వరూపజ్ఞానము కల్గించుటెట్లు? అని కొందరు విద్యార్థులలోచించుచుండిరి.

ఈస్థితిలో ఒకరోజున ఆ 'ఓటెను' దొర తనకాసు ప్రక్కను విద్యార్థులు శబ్దముచేయుటచూచి సహింపలేక, వారలను 'పండులమంద'వలెనున్నారనెను. అంతట నావిద్యార్థులు ద్రేకమొంది, అప్పుడు మేడమెట్లు దిగుచున్న ఓటెనుగారికి చేతులతో గట్టిగ దక్షిణనిచ్చి, మెట్లనుండి క్రిందకు దొర్లించిరి. వారిలో సుభాషునుండెనట. అప్పుడు కాలేజిప్రిన్సిపాలు

(=అధ్యక్షుడు) అగు జేముద్వార సహజముగ ఓటెరు పక్షమే వహించి, వెంటనే విద్యార్థులందరిని గెంటించివేసి, కాలేజిని కట్టివేయించెను. తరువాత యూనివర్సిటీ అధికారులు పెద్దవిచారణజరిగించగా, 'ఓటెరు' గారి ప్రవర్తన అపసవ్యము విద్యార్థులకు కోపకారణము నైనదనియు, కాని యావిద్యార్థులు స్వతంత్రించి గురువుగారిసట్లు చేయకూడదనియు, తేల్చిరి. అంతటితో 'ఓటెరు' గారు ఉద్యోగమును సెలవుతీసుకొని, స్వదేశముకు దయచేసిరి; మరలరాలేదు. ఈతగాదాలో చిక్కిన విద్యార్థుల నధికారులు కాలేజినుండి తొలగించిరి; వారికిసుభాషు నాయకుడని తోచి, అతనిని రెండేడ్లవర కేకాలేజిలోను చేర్చుకొనకూడదని, ఆకాలేజిలోని కెన్నడును రానీయకూడదనియు, నియమించిరి. ఇట్టిగడబిడవలన సుభాషు రెండేడ్లు కాలేజిచదువు లేకపోయి, అప్రతిష్ఠకును పాలాయెను.

ఆరెండేడ్ల అజ్ఞాతవాసమైనమీదట సుభాషు మరలచదువ యున్నించెను. కాని, ఏ కాలేజి అధికారులును చేర్చుకొనరైరి. అప్పుడు కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయపు వైస్-చాన్సెల్లరు (=ఉపాధ్యక్షుడు) ఆశుతోష ముఖర్జీ అనుమహాసీయుడు; ఆయన హైకోర్టుజడ్జియగుటేగాక, అనేక శాస్త్రములందు విద్వాంసుడు, ఉదారుడు, స్వతంత్రభావుడు; ఆయనకు విద్యార్థులపైగల సానుభూతి అపారము. 'సుభాషు ధీమంతుడు, ముందు ఘనుడై దేశసేవకుడు కాదగును, అట్టివానిజీవితము వ్యర్థమగుట మనదేశ

మంతటికిని నష్టకరము అనియోచించి, సుభాషును కాలేజీలలో చేర్చుకొనవలెనని ఆయన గట్టిగ శిఫారసుచేసెను. ఆసహాయమువలన, 1917 లో, కలకత్తాలోని 'స్కూటిష్ చర్చెస్ కాలేజి' అను క్రైస్తవమిషను కళాశాలలో సుభాషు బి. ఏ. క్లాసులోనేచేరి, మరల చదివెను.

ఇట్లుదేకఫలముగ రెండేడ్లు చదువుచెడినను, మరల బాగుగనే జ్ఞానమార్జించి, అతడు 1919 లో బి. ఏ. ఆనర్సులో ఉత్తమశ్రేణిలో కృతార్థుడాయెను; తత్వశాస్త్రమందు మంచి ప్రజ్ఞావంతుడని ప్రసిద్ధిగాంచెను.

---

3. ఐ. సి. ఎస్. చమత్.

ఇక ముందుసంగతిగూర్చి చర్చవచ్చెను. అతడు ఇంగ్లండుకు వెంటనేపోయి ఐ. సి. ఎస్. పరీక్షకు యత్నింపవలెనని తండ్రి వట్టుబట్టెను. సుభాషు కది నచ్చలేదు. ఐ. సి. ఎస్. పరీక్ష చాల కఠినము. అందుకై గొప్పమేధావులును ఇంగ్లండులో నొకటి రెండేండ్లు గొప్ప యువాధ్యాయులక్రింద తఃస్థీయతు అగుదురు. కాని సుభాషుకట్టివ్యవధి లేదు; ఇక కొద్దినెలలలోనే ఆపరీక్షసమయము; కనుక, వెళ్ళినను నెగ్గుట కష్టము. మరియు సుభాషు కఠికారాశలేదు. ఐ. సి. ఎస్. వారందరును కలెక్టరుగనో జడ్జిగనో ఉద్యోగము చేయవలెను. అందుండి తనకష్టముగు ప్రజాసేవజేయుట కెంతవరకవకాశముండునో! 'అంకునెగ్గుకున్నను ఇంగ్లండులో బారిస్టరుపరీక్షకో మరొకదానికో చమవవచ్చును; కనుక వెళ్ళు' మని అన్నలు సూచించిరి. ఆ కొడుకెట్టిపరీక్షలో నైన కృతార్థుడగునని జానకీనాథుడు గట్టిగనమ్మి, తొందరచేసెను. సుభాషు కేమిచేయుటకును తోచలేదు. ఇంతలో మిత్రుడగు నొకసాముదిక్కుడువచ్చి బలవంతముగ సుభాషు చేయించుచు, అతడుతప్పక ఐ. సి. ఎస్. పరీక్షలోనెగ్గుననిచెప్పెను; కాని, వెంటనే పెడవివిరచెను. అదేమని తండ్రియు సోదరులునడిగిరి. అతడునెగ్గుట నిశ్చయమే, కాని అతడు విరాగియగును; సంసారము, లౌక్యవర్తనము, వీటిధోరణి ఆహస్తమందు కన

బడను; అనిఆసాముద్రుకు డనెనట. ఆతుదివాక్యమే పిచ్చిజ్యోతి
 షముగ నున్నదని తక్కిన అందరును నవ్వివేసిరి. సుభాషుకు సా
 ముద్రికమం దసలేనమ్మకములేదు. కాని తండ్రికి దానిపై న గట్టి
 నమ్మకము. అతడు తక్షణమే బలవంతముగ సుభాషును ప్రయా
 ణముచేసి, 1919 సం॥ సెప్టెంబరులో ఇంగ్లండుకంపెను. వ్యవధి
 తక్కువగనున్నను ఆకొద్దినెలలును సుభాషు చదివి, లండను
 లో ఐ. సి. ఎస్. పరీక్షకు హాజరాయెను. అతడు పరీక్షలో
 ప్రాసినది తనకు తృప్తిగ తోచలేదు. కాని అతనిప్రతిభ అనభ
 తము. ఐ. సి. ఎస్. పరీక్ష పోటీపరీక్ష. అందు గణితవిజ్ఞానము
 లందు ప్రవీణులై అందుబాగుగ పరీక్షనిచ్చువారికి సౌకర్యము
 హెచ్చు. సుభాషువలె శత్యశాస్త్రాదులే గ్రహించునా తెల
 బాగుగ ప్రాసినను, పూరామార్కులురావు. కాని సుభాషు ఆపరీ
 ష్టులో చాలమంది ఆంగ్లయువకులనుగూడ ఓడించి, మొత్తము
 మీద నాల్గవవాడుగను, హైందవులలో మొదటివాడుగను,
 బాగుగ కృతార్థుడాయెను. ఆపరీక్షలో నితని కాంగ్లభాషా
 వాఙ్మయములంగూ తక్కిన అందరికన్నను హెచ్చు మార్కులు
 వచ్చెను. ఆంగ్లమగ దాంగ్లేయులందరిని (కొద్దినెలలక్రిందనే
 యింగ్లండుకువచ్చిన) భారతీయుయువకు డిట్లోడించుట అందరికి
 నాశ్చర్యము గల్గించెను.

అంతట సుభాషు ఐ. సి. ఎస్. కోర్సు నియమముప్రకా
 రమక్కడ సుమారొకయేడాది గుర్రపుస్వారి న్యాయశాస్త్రము

వగైరాలభ్యసించి, వాటిలో బాగుగ కృతార్థుడాయెను. ఈ లోగా కేంబ్రిడ్జి యూనివర్సిటీలో మనశాస్త్రసీతిశాస్త్రము లందు బి. ఏ. పరీక్షనిచ్చి, అందుకు 'ప్రైవస్' అనగా హెచ్చు గుర్రవస్థానమును పొందెను.

ఇంగ్లండులోగూడ సుభాషు కాలేజి విద్యతోనే సరిపెట్టుకొనలేదు. మనదేశపురాజకీయస్థితి యెట్లున్నదో ఆతడు పత్రికలనుండి ఎప్పటికప్పుడు గ్రహించుచుండెను. కాని బ్రిటిషు పత్రికలలో మనజాతీయవిషయములగూర్చి సరిగ వివరముల దెలుపరు. కనుక, ఆతడు మనదేశముదలి తనమిత్రులకువ్రాసి, ఉత్తరములద్వారా సంగతులన్నిటిని తెలుసుకొనుచుండెను. ఇట్లుపెరుగు తనజాతీయతాంకురముకు కేంబ్రిడ్జిలోనే ఇంకొక దోహదముగల్గెను. శ్రీ తిలకుగారప్పుడు జాతీయతా ప్రచార ముకును 'షిగోల్' పైన తనకేసుకొరకును ఇంగ్లండుకువచ్చిరి. అప్పుడాయనకేంబ్రిడ్జికినివిచ్చేసి, విద్యార్థుల నుద్దేశించి "మీరందరునిక్కడ విద్య పూర్తిచేసి స్వదేశముకు చేరుమరు. అప్పుడు మీరుద్యోగమోహములో మునుగకుడు; మీయంతరాత్మ-చోదనకు భిన్నముగ నడువకుడు; మీప్రజాక్షేమముకు, మీదేశస్వాతంత్ర్యముకు, మీశక్తులవినియోగింపుడు". లోకమాన్యుని యీ హితోపదేశము యవకుడగు సుభాషుహృదయమున గట్టిగ నాటుకొనెను. దానిఫలము వెంటనే కల్గెను.

ఐ. సి. ఎస్. పరీక్షలో పూర్తిగ తేరినందున సుభాషును ప్రభుత్వమువారు తమ సర్కారుశిష్యునిగ జేర్చుకొనిరి.

ఆయనకోరికప్రకారము, ఈదేశముకు వచ్చినవెంటనే బీహారు
 ఒరిస్సారాష్ట్రమును నియమముప్రకార మసిస్టెంటు కలె
 క్టరుగ పనిచేయుటకు నిర్ణయించిరి. అప్పుడాతని ఆత్మశుద్ధికి
 త్యాగమునకు గొప్పపరీక్షవచ్చినది. ఐ. సి. ఎస్. ఉద్యోగు
 లకు (మనదేశమందేర్పడు తక్కిన ఉద్యోగులవలెకాక) ప్రత్యే
 కపుహాక్కులును, హెచ్చుశీతములును, సాలీనా రూలుప్రకా
 రము మంచియభివృద్ధియు నుండును. ఆప్రకారమాయుద్యోగ
 ములో జేరుటకు ముందుగా లండనులోనే వార్నింగ్ప్రతివారి
 కిని బ్రిటిషుప్రభుత్వముతో 'క వె నెంటు' (= ఖరారునామా)
 జరుగును. అందొకషరతు 'నేను రాజభక్తిగలి బ్రిటిషుపాలి
 తమగు భారతప్రభుత్వముకు షేమకరముగ వర్తితు'నని. ఈ
 షరతును క్రింది ఐ. సి. ఎస్. ఉద్యోగియు మామూలు సంగతిగ
 ఒప్పుకొని, అందుపైన సంతకముచేయును. అదితప్పదు. అందు
 కిదివర కేయద్యోగియు ఎప్పుడును ఆక్షేపణచెప్పలేను. కాని
 సుభాషచంద్రబోసు పైవాక్యములో "భారతప్రభుత్వముకు"
 అనుటకు బదులు "భారతజనులకు" అనిమార్చి సవరణచేయ
 వలెననెను; "అట్లు సవరణచేయవీలు లేదు, ఆమతలగు చిరకాల
 ముక్రింద భాయపర్చబడి, అప్పటినుండి అమలులో నున్నది;
 ఆప్రకారమే దస్కతుచేయుము. ఇందుకొత్తవి ఆక్షేపణార్హ
 ములేమియులేవు, అని యాధికారులు వివరించిరి. కాని సుభాషు
 పట్టుపట్టెను; "నేను నాదేశప్రజలకేదిషేమకరమో ఆపనులనే

జేయుదు గాని, ప్రభుత్వలాభముకై ప్రజలకుహాని గల్గించు పనులజేయను" అనిస్పష్టపర్చెను. ఇట్టిపేచీ యిదివరకెన్నడును లేదు. కనుకఅధికారులకోరికమీదకా లేజిప్రిన్సిపాలువగైరాలు "అందుతప్పేమియులేదు. మామూలుపత్రముపై దస్కతుచేయ కుండుట పిచ్చిచేష్ట" అని తొందరచేసిరి. కాని సుభాషు తొణ కలేదు. "ఏమైననుసరే; నాకీయుద్యోగము పోయినను సరే, రాజసేవకన్న ప్రజాసేవయే ముఖ్యము. ఈ భారతప్రభుత్వము బ్రటిషువారిది. వారికిని భారత ప్రజలకును ప్రయోజనములలో సంఘర్షముండి తీరును. అప్పుడు నేను ప్రజానుకూలముగనే చేయుదును. నా అంతరాత్మప్రేరణకు వ్యతిరేకముగ చేయుచు." అని, నిరాకరించెను. అట్టి సమర్థుడగు యువకుడీషరతు తగాదా వల్ల ఉద్యోగము వదలుట ప్రభుత్వమునును ఆయుపాధ్యాయులకును చాలకష్టముగదోచినది. వారంతట "కవెనె-టు పైన రివాజప్రకారము దస్కతు చేయునట్లు మీకొనుకుకు తొందర గల్గించవలెను" అని సుభాషుతొడ్డికి 'కేబిలు' (=నీటితంతి) వార్తనంపిరి. జానకీనాథుడును శరచ్చగ్రుడును "ఆదస్కతు వట్టిలాంఛనమువంటిది. నీవట్టికాకితముమీద దస్కతుచేసినను, ప్రజాహిత ప్రకారమే ఉద్యోగ కార్యముల జేయవచ్చుచు; పెద్దసమస్యగ నెంచక మెటనే దస్కతుచేసిరమ్మ" అని తంతి నంపిరి. కాని అట్లు దస్కతుచేసినమీదట ఉద్యోగములో ప్రభుత్వాజ్ఞలమీరినయెడల అది అసత్యవర్తనమగును. కనుక

ఏమిచేయదగును? అని సుభాషు కలకత్తాలోని చిత్తరంజన దాసుగారికి తంతుబంపెను. అప్పుడే మనదేశమందు అసహకారము తీవ్రమైనది; దాసుగారు ప్రిడరీవదలి ఆయుద్యమములో జేరుచుండిరి. “నీఅంతరాత్మతోపించు ప్రకారమే చేయుము.” అని దాసుగారుజవాబుతంతునంపిరి. అంతట, ఎవరెన్నిచెప్పినను ఆషరతుండు ‘కవెనెంటు’ పైన సంతకముచేయనని సుభాషు తేల్చివేసెను. “ఏసందర్భములోనుఆషరతుమార్చము; నీవుద్యోగము మానినను సరే” అని అధికారులు స్పష్టపర్చిరి. “అనగా, ఐ. సి. ఎస్. లందరికిని స్వదేశభక్తికన్న ఆంగ్లరాజ్య భక్తియే ముఖ్యమన్నమాట. అట్టి ఉద్యోగ మెంత గొప్పదైనను, అది నాకెంతమాత్రమును నద్దు. ఆషరతు మార్చరు; కనుక, నే నీ యుద్యోగముకురాను.” అని అధికారులకు సుభాషు వ్యక్తపర్చి, దుర్లభమై ఎంతోవ్యయపయాసలతో సంపాదించిన ‘స్వర్గ జనితమగు ఉద్యోగమును * ప్రజాసేవకై వదలి, వెంటనే బయలుదేరి మాతృభూమిని చేరెను.

---

* The Heaven - born Service.

4 పూర్వరంగము.

ఇక జాతీయోద్యమమును సుభాషుచర్యలను గమనించవలెను. దానికిముందు దేశపుపూర్వచరిత్రను స్మరింతము.

పూర్వ మీదేశమును హిందూరాజులు పాలించుచుండిరిగాదా! మధ్యకాలమును కొందరు ముస్లింవీరులు పర్షియా ప్రాంతమునుండివచ్చి, ఇక్కడ రాజ్యముస్థాపించిరి. అప్పుడిక్కడి కొందరు ముస్లిం మతస్థులైరి. ముఖ్యముగ వంగరాష్ట్రములో నబాబుల పాలనలో ఇస్లాంప్రచారపుధాటివలన ప్రజలలోచాలమంది యట్లయ్యెను. కాని, ఆనబాబు లీదేశీయులై, ఈప్రజల కష్టసుఖములు తమవిగ జూచుకొనిరి.

తరువాత, 18 వ శతాబ్దిలో, యూరపుచుండి పోర్చుగీసు, డచ్చి, ఫ్రెంచి, బ్రిటిషువర్తకులువచ్చి, మనరాజులసమ్మతిమీద నిక్కడవ్యాపారము నాగించిరి. క్రమముగా వారికి ద్రవ్యకాంక్షకు రాజ్యకాంక్ష తోడైనది. అప్పటికి బేరంగజేబురాజనీతిఫలముగ, 17 వ శతాబ్దిలో మొగలాయిరాజ్యము విచ్ఛిన్నమైనది; దృఢమగు కేంద్రప్రభుత్వములేదు; అంతఃకలహములు హెచ్చెను; అందులో ఫ్రెంచి బ్రిటిషుకంపెనీలవారు యుక్తితో చెరియొకపక్షమువహించి, ఆకలహముల నెంచుచుండిరి. మనరాజులు తమకక్షలే ముఖ్యముగనెంచి, విదేశీయులగు ఫ్రెంచి బ్రిటిషువారల సాయము తీసుకొనిరి. తమ సోదరకలహ

ముభయులకును దేశమంతటికిని అనర్థకమని, ఆరాజులప్పుడు
 గ్రహించలేదు. ఇక్కడ బొబ్బిలి విజయనగరం రాజులమధ్యను
 నైజాముకుమనరాజులకును కల్గినట్లే, బెంగాలులోను అంత
 ర్యుద్ధములు కలిగినవి; తుదకాయారాజులకు భ్రష్టతయు, మన
 దేశీయులందఱికిని కరాధీనతయు, కల్గినవి. ఫ్రెంచిబ్రిటిషులమధ్య
 తగువులలో, నౌకాబలముచే బ్రిటిషువారే ప్రబలులైరి; ఇట్లు
 మనదేశమంతటను క్రమముగా బ్రిటిషుసామ్రాజ్య మేర్పడినది.
 1857 లో కొందగుసిపాయిలు బ్రిటిషుకంపెనీపైన తిరుగబడి
 పోరినారు. కాని అందుకు ప్రజలు తోడ్పడలేదు. మరియు, మన
 దక్షిణప్రాంతీయులును, నిజాముగారును, పంజాబులో సిక్కులు
 వగైరాలును, అందు బ్రిటిషుసేనలకే తోడ్పడిరి. అందువలన
 ఆవిప్లవమణిగిపోయి, బ్రిటిషుపాలన మనదేశమంగు వేరుపాతు
 కొన్నది. అప్పుడు కంపెనీని తప్పించి బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారే
 మనపాలన నారంభించినారు. కలకత్తా, మద్రాసు మొదలగు
 రాజధానులం దాంగ్లపాఠశాలలేర్పడినవి. వాటిద్వారా ఆంగ్ల
 విద్య మనదేశమందు వ్యాపించినది. అందు, ఉత్తరదేశమంతట
 ను బంగాళీలు ప్రముఖులైరి. వారికి బుద్ధికుశలత, ఉత్సాహము,
 ఉద్రేకమును, హెచ్చు. అంతకుముందక్కడి నవద్వీపాదులందు
 సంస్కృతవిద్య హెచ్చినట్లే, 19 వశతాబ్దిలో కలకత్తా ప్రాంతమం
 దాంగ్లవిద్యయు, పాశ్చాత్యనాగరికతయు, బాగుగ వ్యాపించినవి.
 బెంగాలుప్రభుత్వముకే గాక, దేశమంతటి ప్రభుత్వముకును,

1911 సం॥వరకు కలకత్తాయే రాజధాని. కాని అందు కొన్ని సామాన్యపు ఉద్యోగములే మనదేశీయులకుండెను. గొప్ప అధికారము హెచ్చుజీతములుగల ఉద్యోగములన్నియు బ్రిటిషువారే వహించిరి; విదేశవ్యాపారమును, కలకత్తా ప్రాంతపు గొప్ప పరిశ్రమలనుగూడ, వశపర్చుకొనిరి. కలకత్తా ప్రాంతము తటము పెద్దజనపనారఘాక్టరీలను, గొప్ప కార్ఖానాను బాగులువనైరాలను స్థాపించి, సాలీనా కోట్లకొలది రూపాయల ద్రవ్యమువార్జింపసాగిరి. ధాకామున్న గుచ్ఛోట్లను మనప్రాంతమందును బట్టలనేతమొదలగు మనదేశీయపరిశ్రమలను అంతకు పూర్వము నవాబులు రాజులువృద్ధిచొందించిరి. కాని బ్రిటిషువారి ఆధిపత్యమందవి, పోషణపోయి, క్షీణించినవి. బ్రిటిషువారు మహాయంత్రములలో సమృద్ధిగ తయారైన సరుకులనుదెచ్చి, చౌకగఅమ్మి, మనదేశీయ పరిశ్రమల నశింపజేసినారు. ఇక్కడి ప్రభుత్వమును వారికి తోడ్పడినది. వృత్తులుపోయి, మనజనులు బాధపడుచు, అసంతృప్తులైరి.

ఈస్థితిలో మనదేశముకు కగ్గనుప్రభువు గవర్నరుజనరలుగ దయచేసెను. ఆయనగర్వి, సమగ్గుడు; బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపుపాశములను మనపైనింకను బిగించెను; భారతీయులను దూషించెను. ఆయనవంగరాష్ట్రమును 1905 లో రెండు భాగములుగ విభజించెను; ఆప్రజలువద్దన్నను మానలేను. అప్పుడే (1904-05 లో) జరిగినయుద్ధములో రష్యాపాలకులగు యూర

పియనులను ప్రాచ్యులగు జపానీయులోడించిరి. ప్రాచ్యులలోను సహజసమర్థత కలదని స్పష్టమై, ముందుగా బెంగాలులోను, అక్కడనుండి మనదేశమంతటను, జాతీయోత్సాహమువ్యాపించినది. బెంగాలులో సురేంద్రనాథబెనర్జీ, అరవిందఘోషు; పాలు, బొంబాయిలో తిలకు మున్నగు నాయకు లుద్రిక్తులై, జాతీయోద్యమమును పురికొల్పిరి. ఆయుద్యమము నణచుటకు సర్కారువా రింకనునిరంకుశమగు చర్యలారంభించిరి. ప్రజల బాధించుఉద్యోగుల జంపుటే స్వాతంత్ర్యసంపాదనకు సాధనమని, రష్యామొదలగు పాశ్చాత్యదేశములలో అధికారులపై గ్రాంబులు వగయిరాలువేయుచుండిరి. ఆసంప్రదాయ మవలంబించి కొందరు (ముఖ్యముగ బెంగాలులో) మనయువకులును అట్టి భయానకచర్యలు జరిపిరి. కాని అందువల్ల లాభమురాలేదు. సరికదా, ప్రభుత్వపుగూఢచారు లావిప్లవకారులను వారితోపాటు నిర్దోషులనుగూడ పట్టుకొని, బాధించిరి. ప్రభుత్వమువారు వారిని శిక్షించి, అండమానుదీవులకంపిరి. రాజద్రోహసభల చట్టము, అచ్చుకూటములచట్టము మున్నగు కఠినశాసనములు కొత్తగ బెట్టిరి; వంగభంగమునురద్దుచేసి, కొన్నిసంస్కరణలజేసి, కొందరు మితవాదుల నాకర్షించిరి.

ఈస్థితిలో 1914 లో మహాయుద్ధము వచ్చినది. విప్లవ భయమున సర్కారువారు నిరోధములహెచ్చించిరి; విచారణ లేకుండ చాలమంది ననుమానమున జైలులోనుంచిరి. కానియుద్ధ

మన వారు గెల్చుటకు మనసొమ్ము జనము నెక్కువగ అవసరమాయెను. యుద్ధానంతరమున ఈదేశమందును ప్రజాయత్తమగుపాలన బెట్టెద మని వారుప్రచురించిరి. అంతట మనదేశీయులు ధనదేహదులను ధారాళముగ నాయుద్ధమందర్పించిరి. ఎట్లో, బ్రిటిషువారే గెల్చిరి. 1918 నవంబరుకుయుద్ధమంతమైనది. కాని బ్రిటిషువారు మాట నిల్పుకోలేదు. వాగు 1919 లో నిచ్చిన కొత్తరాజ్యాంగమందు ప్రజలకధికారము లేదు. కొద్దిమందికిమాత్రము పెద్దజీతములయ్యుద్యోగములు, శాసనసభలసభ్యత్వమును దొరికినవి. వాటివల్ల ప్రభుత్వవ్యయముచు, అందుతో ప్రజలపైన పన్నులును, హెచ్చినవి. ఆర్థికముగనురాజకీయముగను జనులబాధలు హెచ్చినవి. అంతటసహజముగ దేశమందశాంతి, ఆందోళన, కల్గినవి. వానినణచుటకు 'రౌలటుచట్ట' మనుపేర వింతరకపు కొత్తనిర్బంధశాసనమును ప్రభుత్వము వారుపెట్టిరి; వాని నెదిర్చినవారికి కొత్తరకపుశిక్షలబెట్టిరి. రాజుతలచిన దెబ్బలకుకొదువలేదు గదా !

‘మితవాదులు స్వార్థపరులు, పిరికివారు’ అని నిందించినను, మనజాతీయవాదులును అప్పటికివట్టి ఆందోళననే చేయుచుండిరి. వారికిని కార్యకారియగు ప్రణాళిక లేదు. ‘మంత్రములకు చింతకాయలురాలవు’. ఈయాందోళన, దూషణ, ఎంతజరిగినను స్వరాజ్యమురాదని గ్రహించి, కొందరు తెగించినయువకులింకనుకుట్రలజేసి బాంబులవేయుచు, భయానకచర్యల జేయుచుండిరి. కాని

అందువలనవానికిని దేశముకునుగూడ లాభములకు బనులు నష్టమేకలుచుండెను.

ఈస్థితిలోమనదేశపుప్రజలకుకొత్తనాయకుడేర్పడి, కొత్తజాతీయవిధానమునుబెట్టెను, ఆయనయే గాంధీమహాత్ముడు.

‘మనపరాధీనతకు చాలవరకుకారణము మనలోలోపములే. వానినిపోగొట్టప్రజల అంతశ్శక్తిని, సంఘీభావమును, వృద్ధిచేయవలెను; అప్పుడుస్వరాజ్యమువచ్చితీరును’ అనుసంగతి గాంధీమహాత్ముడు కనిపెట్టెను. ఆయనకార్యశూరుడు. మనపాలకులగు తెల్లఉద్యోగులు వ్యక్తులుగదుష్టులుకారు; వారిప్రకృతియు మానవప్రకృతియే. వారిసామ్రాజ్యతత్వమే దుష్టము. దానికిబలమిచ్చు సంస్థలకు మనము తోడ్పడినంత కాలమే అవివృద్ధియగును. వాటికిమనసాయముచేయుటను మానివేయవలెను.

ఇదే గాంధీగారి ‘నాన్ కో ఆపరేషను’ (=అసహకార) సిద్ధాంతము. అందుకై మనలో నిగ్రహము నికమత్యమునుకావలెను. ఇప్పుడు మనసంఘములోనున్న పంచముల అస్పృశ్యత, విదేశవస్తుధారణ, సాంఘికకలహములు వగైరాలు మనలనన్నివిధములను దుర్బలులుగ జేయుచున్నవి. వానినితొలగించి, మనఅంతశ్శక్తిని వృద్ధిజేసుకోవలెననియు గాంధీగారేర్పర్చినారు. ఇదే నిర్మాణకార్యక్రమము. దాని నమలుజరిపితిమా, విదేశీయులబలము తగ్గును. ఖద్దరు వగైరా గృహపరిశ్రమల వృద్ధిజేసి, వానినే మనమువాడి వాటికి ప్రోత్సాహమియవలెను.

అప్పుడు గ్రామములగుజనులు తిండి బట్ట గలిగి, స్వతంత్రులగుదురు. ఈకొత్తసిద్ధాంతములను గాంధీగారు దేశభాషలందు ప్రచారముచేసినారు. ఐకమత్యబోధకై, సత్యాగ్రహదీక్షకు హఠాత్పద్ధతినిగూడ పెట్టినారు. (ఇవి దక్షిణాఫ్రికాలో నిది వరకాయన పెట్టగా, ఫలించినవి.)

ఆయన 1919 లో సత్యాగ్రహ హఠాత్పద్ధతులనారంభించినదే దేశమంతట నుత్సాహ ముబికినది. అంతట ప్రభుత్వము వారు బెదిరిరి; దాని నరికట్టుటకు, ముఖ్యముగ యోధులుండు పంజాబుకెక్కకుండ జేయుటకు, ప్రభుత్వమువారు నిశ్చయించిరి; అక్కడ దౌర్జన్యచర్యలజేసిరి. జలియూవాలాబాగు హత్యలు, జనులు ప్రాకిరోవలెనను అమాచుషపు హుళుములు, దారుణదండనలును జరిగించిరి; బయటిప్రజానాయకులను కొన్ని నెలలు పంజాబుకు రాసీయరైరి. తమనాత కాంగ్రెసువారు సచారణచేసి ఆదారుణచర్యలలో తప్పు ప్రభుత్వోద్యోగులదే అని నిర్ధారణజేసిరి. కాని ప్రభుత్వమువారు ప్రజలే తప్పుచేసిరనిరి. అప్పుడు 1920 లో గాంధీగారు అసహకారము తీవ్రముగ నారంభించిరి. 'శాసనసభలు, కోర్టులు, ప్రభుత్వోద్యోగములు ప్రభుత్వపు బిరుదులును, సర్కారువారి బలగౌరవములను హెచ్చించును. కనుక వానినన్నిటిని ప్రజాక్షేమపరులందరును వదిలివేయవలెను' అని ఆయన బోధించిరి. ఆప్రకారమున 1920 సెప్టెంబరులో కలకత్తాలోను డిసెంబరులో నాగపురము

లోను, కాంగ్రెసులో తీర్మానముగూడ జేయించిరి. అంతటితో దేశపు పూర్వస్థితియంతయు మారిపోయినది. ప్రజలలోను కొందరు నాయకులలోను కొత్త దృష్టప మేర్పడినవి. వైస్రాయిగారి ఎగ్జిక్యూటివ్ కౌన్సిల్లుగు (=మంత్రి) అగు సర్ శంకర రన్ నాయరు మున్నగువా రుద్యోగములను, రవీంద్రాదులు బిరుదములును, డాన్, నెహ్రూ, ప్రకాశం మున్నగు చాల మంది ప్రముఖులు ప్రిడరీని, ఎందరో మొబిల్లు శాసనసభ్యత్వమును, చాలమంది విద్యార్థులు స్కూళ్ళను, వదలివేసిరి. తగవుల పరిష్కారముకు పంచాయతీసాములను విద్యార్థుల జ్ఞానాభివృద్ధికి జాతీయవిద్యాలయములను నాయకులు స్థాపించిరి. చాలమంది అప్పటిపద్ధతుల నూర్చుకొని, సామ్యజీవనమును, గ్రామ్యపద్ధతులకును అలవడిరి.

---

5. ఆసమాకారము.

1921 ఆరంభమునకు సుభాషచంద్రు డింగ్లండునుండి దిగిస్వదేశము చేరు నప్పటికి దేశస్థితియిట్లున్నది. సుభాష ఐ. సి. ఎస్. ఉద్యోగము వదలినత్యాగ మితరులకుమార్గ దర్శకమైనది. అది అసమానము. పూర్వము సురేంద్రనాథ బెనర్జీ ఐ. సి. ఎస్. నుండి విరమించెను; కానిదానినాయన స్వయముగ వదలుకోలేదు; సర్కారే తొలగించిరి. అరవింద ఘోషును ఐ. సి. ఎస్. పరీక్షకు వెళ్ళెను. కాని ఆయన ఐ. సి. ఎస్. ఆరంభపరీక్షలో బాగుగ 'ప్యాస్' నను, గుర్రపుసవారిలో తప్పిపోయినందున, ఐ. సి. ఎస్. అంత్యపరీక్షలో తప్పిపోయెను. సుభాష మాత్రము పరీక్షలన్నిటిలో కృతార్థుడై, ఉద్యోగములో జేర బోవుస్థితిలో దేశధర్తివలననే ఉద్యోగమును మనఃపూర్వకముగ మానివేసెను. పూర్వము రమేశచంద్రదత్తు మున్నగు కొందరు నేశాభిమానులూ కలెక్టరు ఉద్యోగములో నుండియే ఆహ్వాదాలో వీలైనంతవరకు జనుల కుపకారముచేయ యత్నించిరి. కాని ఉద్యోగనియమములలో చాల నిర్బంధములు గలవు. తరుచు ఉద్యోగు లార్థికరాజకీయములందు అంతరాత్మతోపించినప్రకారము చేయుట కెంతమాత్రము నధికారము లేదు. జాతీయవాదులను బాధించు చట్టముల నమలుజరిపి, ప్రభుత్వము జరిపించు నిర్బంధములకు తోడ్పడుటయు,

జరుగును. కనుక, ఉద్యోగము నసలే వదలుకొని సుభాష 1921 నుండి తనజీవితమంతను దేశసేవకే అర్పించెను.

అసహాయోద్యమమున షకీలువృత్తిని మానిన ప్రముఖులలో చిత్తరంజనదాసుగా రగ్రగణ్యుడు. ఆయన 1906 లో అరవింద ఘోషు వగైరాల కేసులలో పనిచేయునప్పటినుండి జాతీయవాదియే; 1918 ప్రాంతముకాయన కలకత్తాలో షకీలు నాయకుడాయెను; సాలీనా నాల్గులక్షల రూపాయల ఆదాయమును విభవమును మానుకొని, ఆయన 1921 ఆరంభమునుండి బెంగాలులో అసహాయోద్యమపు నాయకుడాయెను.

సుభాష రాగనే ఈ జాతీయోద్యమమునజేరి దాసు గారి కుడిభుజముగ బనిచేయనారంభించెను. అప్పుడు సుభాష తండ్రి తన 'రాయబహద్దరు' బిరుదుగూడ వదలెను.

దాసు సుభాషులు అప్పుడు యువకులను ప్రభుత్వపు యూనివర్సిటీని వదలిరండని విద్యార్థులకు బోధించిరి. అప్పుడా విశ్వవిద్యాలయపు ఉపాధ్యక్షుడగు శ్రీ ఆశుతోషముఖర్జీ కాలేజీల విడువవద్దని విద్యార్థులకు నచ్చజెప్పెను. కాని గాంధీ, దాసు, సుభాషుల ప్రచారఫలితముగ కలకత్తాలో వేలకొలది విద్యార్థులు తమ కాలేజీల వదలివచ్చిరి. వారి విద్యాభివృద్ధికై కొంతవరకైన నేర్పాటు చేయవలసివచ్చెను. కొంతసాము చందాలద్వారాపోగుచేసి, ప్రజానాయకులక్కడక్కడ జాతీయ విద్యాలయములబెట్టిరి. దాసు సుభాషులు కలకత్తాలో గొప్ప.

కళాశాలను స్థాపించిరి. 1903 లో జాతీయోద్యమ మారంభించినప్పటినుండి కలకత్తాలో జాతీయసాంకేతిక కళాశాల పని చేసినది. 1921 లోను బెంగాలు జాతీయకళాశాల మొదట చాలబాగుగనే ఆరంభించినది. గొప్పవిద్యార్థులు దానిలో బోధకులైరి. సుభాషచంద్రబోస్ 1921 మే నుండి ఆకళాశాలకు ప్రిన్సిపాలు (=కులపతి). ఆయన ఆంగ్లము తత్వశాస్త్రాదులు బోధించుచు, ఆ జాతీయకళాశాలను చాల నెలలు మంచి సమర్థతతో నిర్వహించి, దానికి చాల మంచిపేరు తెచ్చెను; ఆ విద్యార్థులకు జాతీయభావమును, ప్రజాసేవాపద్ధతులను గూడ నేర్పెను. సుభాషు చతురుడేగాక, గొప్పవిద్యార్థుడు. కనుక ఆయన ఆకళాశాలను చాలప్రజ్ఞతో నడిపెను.

దేశమంతటను ఉద్యమము బలపడినది. ముఖ్యముగ, యువకులలో జాతీయభావము వ్యాపించుట సర్కారుకు కంట కమాయెను. దానినరికట్టి రాజభక్తి నెత్తిన వృద్ధిచేయదలచి, ప్రభుత్వమువారింగ్లండునుండి రాజుగారి పెద్దకొడుకు యువ రాజును † రప్పించి, మనదేశమందాయన సంచారము జరిగించిరి. ఆయత్నమునువిఫలము చేసి మనజాతీయతను కాపాడుటకై, ఆసంచారమును ప్రజలు బహిష్కరించవలెనని కాంగ్రెసువారు

† ఈయన 1936 లో కొన్ని నెలలు '8 వ ఎడ్వర్డు' అనుపేర రాజుగా నుండెను. కాని తరువాత పార్లమెంటువారీయనను తప్పించినారు; ఇప్పుడితడు "వింజరుప్రభువు" అనబడును.

నిశ్చయించినారు; అందుకును, విదేశవస్త్రములను కల్లును కొనకుం
డ 'పికెటు' చేయుట (=నిరోధించుట) కును, యువకుల
వాలంటీరుదళముల నేర్పర్చిరి. బెంగాలులో నీ కార్యమును సుభా
షు చాలసమర్థతతో సాగించెను. ఆదళములభగ్నము చేయుట
కై, వాటినిప్రభుత్వమువారు అక్రమసంఘములనిచెప్పి నిషేధిం
చిరి; చాలమందినరెస్టుచేసి జైలులోబెట్టిరి. కలకత్తాలో
యూరపియనులసంఖ్యయు ప్రాబల్యమును చాల హెచ్చు. అక్కడ
స్వాగతోత్సవము నొనర్చివైభవముతో జరుప ప్రభుత్వమున
న్నాహములజేసిరి; వాలంటీరులల్లరిజేయకుండ వారుబందోబస్తు
లుచేసిరి; వేలకొలది వాలంటీర్ల నరెస్టుచేసిరి. దాసు సుభాషుగార్ల
నరెస్టుచేసి, జైలులులోనుంచిరి. కాని అన్నియు వ్యర్థమైనవి.
యువరాజువచ్చినరోజున ప్రజలలో నెవ్వగును రాలేదు. హర్తాళ
ముసంపూర్ణమైనది. మామూలుపనులుగూడ లేకుండనగరమంత
యునిరీవమైన టుండినది. నల్లజండాలతో వాలంటీర్లమాత్రమే
డురైరి. సుభాషు బోధవలన మిల్లులపనివారునారోజున రాలేదు.
అంతట యూరపియనుల కమిత్తీమైన ఆగ్రహముగల్గినది.

6. గ్రామ సేవ

ఇట్లు 1921 సం॥ డిసెంబరులో సుభాషచంద్రుని జైలు యాత్రయారంభించినది. అప్పుడాయన ఆరు నెలలశిక్షనొంది, ఆలి పుర జైలులోనుండెను. జైలునుండిరాగనే సుభాషు మరలయువ కులలోను కార్మికులలోను తీవ్రముగ ప్రచారము జరిగించెను. బెంగాలులో సీమబట్టలఅమ్మకమును మద్యపానమును అప్పుడు బొత్తిగ తగ్గిపోయినవి. యూరపియనువర్తకులు తమసరుకుల చలామణి తగ్గినందుకు కోపావేశ మొందిరి. దేశీయమగుఖద్దరు బట్టల గిరాకిహెచ్చినది.

నగరమందేగాక సుభాషు అప్పుడు గ్రామములలోనుతిరిగి ప్రజాసేవచేసెను. 1922 సెప్టెంబరు ఆఖరున బెంగాలులో హెచ్చువర్షములు కురిసెను. ననులకువరదలువచ్చెను. వంగరాష్ట్రము పల్లపుభూమి. గంగ బ్రహ్మపుత్రనదులు ఉపనదులప్పుడు పొంగెను. వీటికిపెద్దరైలురోడ్డు అడ్డముగనున్నది. ఆరోడ్డు వేయుటలో వాటికితూములను వంతెనలను చిన్నవికొద్దివిగనుంచి, ప్రభుత్వమువారు విదేశపుకంపెనీలకు తక్కువఖర్చు యెక్కువ లాభము కల్గుటే చూచుకొన్నారు. వరదలురాగనే రైలులు గట్టు అడ్డగుటచే, మైళ్ళకొలదిగవరదనీరు నిలవయై, చాలజిల్లా లలో గ్రామములు మునిగిపోయినవి. కొంపలుకూలినవి. సస్య

ముముగి కుల్చి చెడిపోయినది. పశువులుచచ్చినవి. జనుల
కపార నష్టముకల్గినది. కాని వారిబాధలనివారణకై ప్రభుత్వము
వారు తగిన యేర్పాటులజేయలేదు.

ఈవరదలసంగతి తెలియగనే సుభాషు కలకత్తానుండి
తక్షణమే ఆజిల్లాలకు వెళ్లి, స్వయముగ నొక్కడే ఆగ్రామము
లందు తిరిగివచ్చి, ఆచార్య ప్రభుల్లచంద్రరాయగారి కాసంగతి
తెల్పెను. ఆయనయు సుభాషువలె దీనబంధువు. రాయగారి
అధ్యక్షతను సుభాషు వెంటనే బాధానివారణసంఘమేర్పరచెను.
అప్పటికి సుభాషు వంగరాష్ట్రపు యువజనసమితికుపాధ్యక్షుడు;
సంఘసేవా సమితిలోను ముఖ్యసభ్యుడు; ఆసహచరులనువాలం
టీరను పోగుచేసి, బాధితులకై చందాసొమ్ము వసూలుచేయిం
చి, రాయగారి యేర్పాట్లప్రకారముపనుల జరిగించి, బాధితు
లకు తిండి బట్టబనిపించి, ఇండ్లుకట్టించి, వేలకొలది దిక్కులే
ని జనులరక్షణకు తోడ్పడెను. అప్పుడాయన రాత్రిబగలు నమిత
ముగ శ్రమపడెను; అన్భతమగుచాతుర్యముతో పనులజరిగిం
చెను. గ్రామములందలి బీదలకష్టసుఖములను గ్రహించి, వారి
కుషశాంతి గల్గించి, వాకిక్రేమసాత్రుడయ్యెను; వాకిఖద్దకు
ఆవశ్యకతను స్వయంసహాయపద్ధతులను నేర్పెను. ఇంతలో శ్రీ
రాయగారి శిష్యులుచాలమంది ఆభారమును నహించిరి. అంతట
సుభాషు మరల రాజకీయములలోనికి దిగెను.

7. స్వరాజ్యపక్షము.

1922 సాలాఖరున గయలో కాంగ్రెసు మహాసభ జరిగి
నది. దానికి దాసుగారధ్యక్షుడు. ఆయన సుభాషు నాసభకు
తన సహచరుడుగ తెచ్చెను. అందు దాసుగారి కతడుతోడ్పడెను.

1920 లో కాంగ్రెసువారు శాసనసభల బహిష్కరిం
చిరిగదా! అందువలన సభలలో మితవాదులు 'రాజభక్తులు' కుల
తత్వపువారును, చేరిరి. వారిసాయముతో ప్రభుత్వమువారు
ప్రజాబాధకమగు కొత్తచట్టములబెట్టిరి; జాతీయవాదుల నణ
చిరి; అందుచే మునిసిపలు లోకలుబోధులుగూడ ప్రజాద్రో
హులవల బడినవి. పైగా, తమవిరంకుశకార్యములకు 'ప్రజా
ప్రతినిధు'లే సమ్మతించినారని, ఈదేశము కాసంస్కరణలు
చాలుననియు, ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించిరి. శాసనసభలలో
కాంగ్రెసువారుప్రవేశించి, ముత్రులనోడించి, ప్రభుత్వపు కుశ్చర్య
లకు ప్రజామోదములేదని స్పష్టపర్చవలెనని, అందుకై శాసన
సభలబహిష్కారమును రద్దుచేయవలెనని, దాసుగారు గయ
లో వాదించిరి. కాని కాంగ్రెసుసభవా రప్పుచొప్పుకోలేదు.
అందు సుభాషచంద్రబోసు దాసుగారిపక్షము వహించెను.
1923 ఆరంభమున, దాసు మోతీలాలు మున్నగు కొందరు
నాయకులు 'స్వరాజ్యపార్టీ' యనుపేర సభాప్రవేశపుపార్టీ
నేర్పిరి. దాసుగారు చాలపట్టుదల, ఆవేశముచు, కలవాడు.
1923 సం॥ బెంగాలు శాసనసభయెన్నికలలో నీపక్షమువారు
నిల్చి మితవాదులతో పోటీజేయ నిశ్చయించిరి. అందుకిష్టపడని

కాంగ్రెసువారు 'నో-ఛేంజర్స్' (=చూర్పువద్దనువారు). ఇటు వీరితోను అటు సర్కారు కిష్టులతోను, స్వరాజ్యపార్టీకి పోరాడవచ్చెను. దాసుగారితరపు ప్రచారభారము చాలవరకు సుభాషచంద్రునిపై బడినది. ఈప్రచారముకై దాసుగారప్పడు 'ఫార్వర్డు' అను ఆంగ్లదినపత్రికను స్థాపించిరి. దానికిసుభాషే ముఖ్యసంపాదకుడు. ఆపత్రిక సంచాలనమును సుభాషుమహాప్రజ్ఞతో జరిగించెను; ఆయన వ్యాసములసంగతులును శైలియు చాల ఆకర్షకములై యుండెను. క్రమముగ ప్రజాభిప్రాయము 'స్వరాజ్య'లవై పు మొగ్గినది. కాంగ్రెసుసభవారు నందు కర్ధాంగీకారమిచ్చిరి. బెంగాలులో ఎన్నికసభ్యులలో హెచ్చుమంది స్వరాజ్యపార్టీ వారే వచ్చిరి. కాని ప్రభుత్వనియోజితసభ్యుల సంఖ్యవలనను, ముస్లిములలో జాతీయతచాలకయు, స్వరాజ్యపార్టీ 'కాసభలోమెజార్టీ' (=హెచ్చుసంఖ్య) రాలేదు. సుభాషును శాసనసభ్యుడై, పక్షనాయకుడగుచి త్తరంజనునకు చాలసహాయముచేసెను. బెంగాలులో ప్రభుత్వమువారికి ప్రతిఘటన హెచ్చెను. దాసు సుభాషులు తమప్రజ్ఞవలన ముస్లిం సభ్యులలో కొందరిచేత తమపక్షమువై పు వోటు చేయించగల్గిరి. అందువలన ప్రభుత్వపుచర్యలకు చట్టములకు సభాంగీకారము లేక పోయెను. మంత్రులపైన అవిశ్వాసపు తీర్మానమును గూడ స్వరాజ్యస్థు లాసభలోనెగ్గించిరి. కనుక, మంత్రులు రాజీనామానిచ్చిరి. ఇట్లాపాలనము ప్రజాభిప్రాయముకు వ్యతిరేకమన్ని తేలినది.

8. మునిసిపలుపాలన.

1924 ఆరంభమున కొత్తమునిసిపలు ఆక్టుక్రింద కలకత్తా కార్పొరేషను (=పురపరిపాలనసంఘము) కెన్నికలు జరిగినవి. వెనుకటికన్న వోటర్లసంఖ్య, సభ్యులసంఖ్య, కార్పొరేషను అధికారముగూడ, హెచ్చినవి. ఇంతవరకు ఆకార్పొరేషను యూరపియనులకు వారియిష్టులకు వశమందుండినది. ఈసారిఎన్నికలలో తామునిల్చి, ఇందులో హెచ్చుస్థానముల గెల్చి, కార్పొరేషనును కాంగ్రెసు వారేపాలింపవలెనని దాసుగారునిశ్చయించి, ఆఎన్నికలకు స్వరాజ్యపార్టీవారిని నిల్పిరి. సుభాషును అందు గట్టి కృషిచేసెను. తక్కినపురములందువలెగాక, కలకత్తాలో యూరపియనుల ప్రాబల్యము చాలహెచ్చు. అచటివ్యాపారములు పరిశ్రమలు చాలవరకు బ్రిటిషువారి వశమందేయున్నవి. జూటు మిల్లులు, కాకితపుమరలు, స్టీమురుకంపెనీలు వగైరా వివిధ ప్యాపారములం దాబ్రిటిషువర్తకులు సాలీనా కోట్లకొలది రూపాయలనార్జించుచు, అమితద్రవ్యమునుకూడ బెట్టియున్నారు. ఆమహానగరములో యూరపియనుల సౌకర్యముకు ధనాఘ్యుల లాభములకునే ప్రాముఖ్యముండెను. ఆకార్పొరేషను ఆదాయము సాలుకు 2 కోట్లరూపాయలు. అక్కడ మనభారతీయులలో గూడ చాలమంది ఏదోరీతిని ఆబ్రిటిషువారితోను ప్రభుత్వము వారితోను సంబంధముండువారే. అందువలన తమ పలుకుబడి నంతను ఉపయోగించి, తమకిష్టులగు మితవాదులనే నెగ్గించ

వలెనని యూరపియనులును వారి సహకారులును విశ్వప్రయత్నములజేసి, తమధనముచుగూడ మంచిసీత్యప్రాయముగ ఖర్చుపెట్టి ఎన్నికలయుద్ధము హోరాహోరగజరిగి, చివరకు కాంగ్రెసువారికే చాల హెచ్చుస్థానములువచ్చి, ఆకార్యోరేషను కాంగ్రెసువారి వశమైనది.

అంతట దాసుగారు మేము (=అధ్యక్షుడు) అయిరి. ఆకొత్తభావములను సమర్థతతో నమలుజరుపుటకై సుభాష చంద్రబోసునే 'చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివు ఆఫీసరు' (=ముఖ్యనిర్వాహకుడు)గకార్యోరేషనువారేర్పర్చిరి. ఆయుద్యోగము చాలముఖ్యము, పూచీకఠికారము గల్గినది. దానికియూరపియనునే నెలకు రు 3000/ల హెచ్చుజీతముమీది వేయించుటకు ప్రభుత్వము వారు యత్నించిరి. కాని ఆయాటసాగలేదు. సుభాషు వెంటనే కార్యోరేషనులో పూర్వపద్ధతు లన్నిటిని మార్చివేసెను. ఇంతవరకుఆదాయములో చాలభాగము బీదలనుండి వచ్చుచుండెను. ప్రబలురు తమపైన హెచ్చుపన్నుపడకుండ తప్పించుకొనుచుండిరి. రాబడిలో చాలభాగము దొరలు శ్రీమంతులువసించు పెద్దకోడల్లందు వారిసౌఖ్యములింకను హెచ్చించుటకే వినియోగమగుచుండెను. సామాన్యప్రజలుండు చిన్నవీధులు దుమ్మురేగుచు, నీటివసతియు పరిశుద్ధియులేక, నరకకూపములుగ నుండెను. సుభాషు భాగ్యవంతులనుండి పెద్దఉద్యోగులనుండిగూడ రూలు ప్రకారము పూర్తిగపన్నులువసూలుచేయించి, ఆదాయము హెచ్చించెను. మరియు పెద్దపెద్దతారుకోడలకై జరుగు విపరీతపు

ఖర్చు తగ్గించి, బీదలుండు పేటలలో కొత్తరోడ్లను నీటికొళా
యాలనుబడులను పెట్టించి, ఆనీధులనుకూడ తుడిపించి, కాన్సికు
లకు ప్రత్యేకివసతులనేర్పర్చెను; ఇంగ్లండులోనుండు కొత్తపాక
శుధ్యకదతులను కలకత్తాలోను పెట్టించెను; దీనిదయాళునై బీదల
బాధలనివారణకై మంచియేర్పాటులజేసెను. ప్రతిరోజునుతాను
స్వయముగ కాన్సికులు పంచములు నుండు పేటల బరీక్షించెను.
పౌరపరిపాలనలో ప్రజలసౌకర్యములకెట్టి యేర్పాటులజేయవలె
నో, ఇతర దేశములందెట్టికొత్తపద్ధతులబెట్టుచున్నారో, ఆరోగ్యా
దులనెట్లు వృద్ధిజేయవచ్చునో తెలుపుటకై, 'కలకత్తామునిసి
పల్ గజెట్టు' అనుచక్కనివారపత్రికను స్థాపించెను. ఈపత్రిక
యందు, ఆదర్శమగు మునిసిపాలిటీ మొట్టుండవలెనో, జనసౌక
ర్యము కాయావిషయములందెట్టి యేర్పాటులజేయవచ్చునో,
చాలకొత్తసంగతులను తెలుపుచు తక్కిన మునిసిపాలిటీలకును
ఉపకారముచేయుచున్నారు. సుభాషు ఖద్దరువగై రాలకుప్రోత్సా
హమిచ్చి, కార్యాలయమందందరిచేతను బాగుగపనిచేయించికొద్ది
నెలలలోనే ఆఫీసులోను, నగరమంతటనుకూడ సంపూర్ణమగు
పరిణామముగల్గించి, ఉన్నతపద్ధతులనమలులో బెట్టెను; విద్యా
భివృద్ధిగల్గించెను; హతీయవాదాల కుద్యోగములిచ్చి వారిచే
ప్రజాక్షేమకరముగ బనిచేయించెను. అంతవరకు శ్రీమంతులకై
జరుగు దుబారాఖర్చులు తగ్గిపబడి, వారిప్రత్యేకలాభములు
పోయి, బీదలకు మంచి సదుపాయము లేర్పడినవి.

9. మాండలేకోట.

అందువల్ల, ప్రబలురగు యూరపియను వ్యాపారులకును, తమ కఠిననిరంకుశపద్ధతులు వెనుకటివలె సాగనందుకు ప్రభుత్వముకును, స్వరాజిస్తులపైనకోపముగల్గెను. ఆబ్రిటిషువ్యాపారులకు ప్రభుత్వములోను ప్రాబల్యమున్నది. వారందరిదృష్టియు సుభాషుపైన ప్రత్యేకముగ ప్రసరించినది. ఇట్లు, ఎప్పుడుసామాన్యదారుకునాయని వారు కనిపెట్టుచుండగా, ఒకపెద్దసాకు వారికి దొరికినది.

వంగరాష్ట్రమందిరివరలో కొందరుయువకులు హింసాపద్ధతినేర్చుకొని బాంబులు తుపాకులు తెప్పించి, వాటిద్వారా కొందరు దొరలనిదివరలోచంపబోయిరికదా! గాంధీగారిఅహింసాపద్ధతి బాగుగవ్యాపించిన 1920-1923లలో ఈదౌర్జన్యపద్ధతి క్షీణించినది. కాని, సత్యాగ్రహముపోయి 1924 లో గాంధీగారిరైస్థులయిరి. అంతటకొందరు హింసాపద్ధతిని మరలనారంభించిరి. అప్పుడు కలకత్తాప్రాంతమందు కాంగ్రెసువాలంటీర్లను, జాతీయభావులను, అక్కడిపోలీసు కమిషనరగు 'చార్లెసు టెగార్టు' అనేకవిధముల బాధించుచుండెను. ఇతడు క్రూరస్వభావుడు; విపవకారులను పట్టుటలో సమర్థుడు; దేశాభిమానులగు చాలమంది యువకులను హింసపెట్టించినాడు; ఇతడు దుష్టుడని ఇతని నైపుణ్య చంపవలెనని నిశ్చయించి, కలకత్తానడిబజారులో కారు

లో బోవుచున్న టెగార్డు ఆకృతినున్న తెల్లదొరపైన 'గోపీనాథ సహ' అనువంగయువకుడు 1924 లో నొక బాంబును విసిరెను. అది తగిలి ఆదొర మరణించెను. కాని అతడు 'టెగార్డు' కాదు; అట్టిరూపమేగల'డే', అనుసజ్జనుడగు ఆంగ్లేయుడు. 'సహ' కురి శిక్షయైనది. ఆవేసవిలో (సిరాజ్ గంజిలో) వంగరాష్ట్రమహా సభ జరిగినది. గోపీనాథునిచర్య తప్పేగాని అతని శౌర్య మును దేశభక్తినిహర్షించుచున్నామని ఆసభలో కాంగ్రెసు సభ్యులతీర్మానముజరిగినది. దరిమిలాను బెంగాలులో మరికొన్ని చోట్లగూడ, కొందరు విప్లవకారులు హింసాచర్యల జేయబో యిరి. హత్యలకై కుట్రలుజరుగుచున్నవని గూఢచారులు ప్రభు త్వముకు తెల్పిరి. అంతట సర్కారు వారు 1924 అక్టోబరు 24 వ తేదీని కొత్తఆర్డినెన్సును జారీచేసిరి. దానిప్రకారము విప్లవకా రుడని తమకనుమానమున్న యెవరినైనను ప్రభుత్వమువారె స్టుచేసి, న్యాయవిచారణ లేకుండగనే తమకుతోచినంతకాలము జైలులోనుంచవచ్చును. ఈప్రకారమప్పుడు బెంగాలులో స్వరా జ్యపక్షీయులను చాలమందిని ప్రభుత్వమువారెస్టుచేసి విచా రణలేకుండ జైలులోనుంచిరి. అప్పుడే సుభాష్ చంద్రబోసును గూడ హఠాత్తుగ 1818 వ సం॥ 3 వ రిగ్యులేషను అనుప్రాత నిబంధనప్రకార మరెస్టుచేసి, ఎట్టివిచారణయులేకుండ ఆలి పూరు ఖైదులోనుంచిరి, కాని వెంటనే అటనుండి రప్పించి, స్తీమరెక్కించి, బర్మాకు తీసుకొనిపోయి, అక్కడ దూరస్థల

మగు 'మాండలే' కోటలో సర్కారుపై దీగనుంచిరి; ఆయన నేరమెట్టిదో నిరూపించలేదు; వినరములదెల్పులేదు.

'మాండలే' ఉత్తరబర్మామధ్యనున్నది. పూర్వమదిబర్మా రాజుల రాజధాని. కాని ఇప్పుడు దానిప్రభపోయినది. అది సముద్రముకు చాలదూరము, ఆరోగ్యమైనదికాదు. వేసవిలో అత్యుష్ణము, తరువాత అతిశీతము. చాని వాతావరణము సుభాషుదేహము కెంతమాత్రమును సరిపడలేదు. ప్రభుత్వము వారు నాతనికి జైలులో తగు సౌకర్యముల నీయలేదు. క్రమముగా జబ్బుచేసి, ఆయన కృశించెను.

ఇదిగాక ఆయనకు మనోవ్యధకలిగెను. జాతీయసేవకుడగు తా నెట్టినేరముచేసెనో వివరముల దెల్పుచు, ప్రభుత్వమువారు ఋజువుచేసి శిక్షించుటేసబబు; అట్లు జరుగలేదు. మరల యెప్పుడు విడుతురా? ఎప్పుడు బయటకు వచ్చి మరల ప్రజాసేవ చేయుదునా, అని సుభాషు ఆందోళనతో నుండెను. పైగా, విప్లవకారులకు సలహాదార్తై వారికి తుపాకులు వగైరా ఆయుధముల దెప్పించి పెట్టుచున్నట్లు నేరమని మాత్రముద్యోగు లాతనికి తెల్పిరి. అది వట్టి అబద్ధమని ఆతడు జబాబిచ్చెను. తా నెన్నడు నుద్దేశించని దోషము నారోపించుటవలన గలిగిన అపవాదకాతనికి చాలవ్యధగ నుండెను. కాని, క్రమముగ నతడు మనస్సును గట్టిచేసుకొనెను. సాక్ష్యము విచారణలేదు. శిక్షలేదు. జైలులో

నెంతకాలముండవలెనో తెలియదు. ఈమనోవ్యాధికితోడు, నిరంతరము తిరిగిపనిచేయు తా నిట్లాక యిరుకుకొట్టులో నహో రాత్రములు బడియుండుట వ్యాధికికారణమైనది. కాని యా కోటపవిత్రమని ఇంతలో నాతనికి తోచినది. దేశభక్తుడు ప్రజా నాయకుడు సర్వమాన్యుడునగు శ్రీ లాలాలజపతిరాయగారిని (సేనలో నిష్ఠవముకల్గించెనని వట్టి యనుమానమున) 1907 లో ప్రభుత్వమువారు తెచ్చి, ఈమాండలేకోటలోనే నిర్బాధించి కొన్ని నెలలుంచిరి. 1908 లో శ్రీ తిలకుగారిని 'రాజద్రోహము' కని శిక్షించి, ఆరేం డీకొట్టులోనే యుంచిరి. ఆలోకమాన్యుడు ధీరుడై నిగ్రహముతో నింజే శ్రీ 'గీతారహస్య' మనుఅమూల్యమగు గ్రంథరాజమును రచించెను. ఆమహనీయుల వాసము వల్లను లోకోపకారకమగు గ్రంథరచనవల్లను ఆకొట్టు భారతీయులకు పవిత్రక్షేత్రమని స్మించుచు, సుభాషు కాలముగడిపెను. కాని తనయారోగ్యము తిలకుగారిదానివలె లేదు. ఇట్లుండగా తుదకాతని దేహమును శ్వాసకోశపు వ్యాధి యారంభించెను. ప్రభుత్వోద్యోగులుతనపైన క్రోధముతో నుండిరని సుభాషుకు తెలియును. కొంతకాలముకక్కడి జైలుఉద్యోగులాయనను చీకటికొట్టులో ఏకాంతవాసముతో నుంచిరి. ఇట్లు రెండేడ్లు దాటినవి. వ్యాధి హెచ్చి, సుభాషు బొత్తిగ నీరసించెను. తమయిష్టప్రకార మికముందు నడచుకొన్నచో, ప్రభుత్వమువారు తనిని వెంటనే విడుదలచేసియుండురు. కాని అట్టిదానినతడు

స్వప్నమందును తలపెట్టడు. ఆతనిస్థితిచూచి, ప్రభుత్వోద్యోగులనుమానించి, గొప్పడాక్టరులద్వారా ఆతనిదేహము శరీక్షించిరి. అందొక్కడు సుభాషసోదరుడగు సునీలచంద్రబోసు. ఈఘనవైద్యులు సుభాషు ప్రమాదస్థితిలోనున్నాడని, వెంటనే విడచి యూరపులోని స్విట్జర్లండులో చికిత్సజేయించుమనియు, రిపోర్టునంపిరి. 'సరే కాని, వెళ్ళునప్పు డీదేశముదెవరిని చూడక, మాటాడక, సరాసరిగ యూరపుకు స్వంతభర్తుపై నపోయి, అక్కడనుండవలెను. ఆర్థి నెన్నుఅమలు తీరువరకీ దేశముకు రాకూడదు' అని ప్రభుత్వమువారు మరతులుపెట్టిరి. సుభాషెట్లో జీవించియున్న చాలుననియెంచి, అందుకొప్పుకొనుమని సోదరులువగై రాలతనికి వ్రాసిరి. కాని, సుభాషునిరాకరించెను; అంగక్లిష్ట కారణములదెల్పెను. 'నేనునిర్దోషిని; విచారణ లేకుండ జైలులోనుంచినందుననే, నాకీవ్యాధిగల్గినది. అందుకు సర్కారే బాధ్యులు. నన్ను బాధుమిత్రులతో మాటాడకుండ, వారియాశీస్సులబొందకుండబంపుటేల? ప్రభుత్వమువారార్థి నెగసు నెంతకాలమైన అమలులోనుంచవచ్చును. అట్లు చాల యేండ్లుచినచో, నాయారోగ్యము బాగుపడినమీదటగూడ నన్నుస్వదేశముకు రానీయరు. ఇట్లు విదేశములలో సుఖించుటకన్న, ఇక్కడిజైళ్ళలో మరణించుటేమంచిది. మాతృదేశముకై ప్రాణమర్పించుటనాకిష్టమే. నాస్వేచ్ఛనిట్లుహరించినప్రభుత్వమువారునాయనుచరులకు సొమ్మునిచ్చుటకు బాధ్యులు. అట్లునువారు చేయలేదు; పైగా, వారి

మశ్వర్యచే నా కేర్పడినవ్యాధి చికిత్సకై నేనే ఖర్చునంతరు భరింపవలెనట. వారన్నట్లు హింసావిప్లవపుఉద్దేశమే నాకున్నచో, నేను యూరపుచేరి, అందు రష్యావగై రాలకు పోయియుందును. అహింసాపద్ధతియే నాకిష్టమని మీరెరిగినదే. చిన్నన్నశిఫారసు చేసినను, ఇట్టిపరతులకు నేనంగీకరించను.' †

ఇట్లు సుభాషుప్రాణముకన్న దేశసేవయు ఆత్మకారవమునే ముఖ్యముగ భావించెను. ఆధైర్యనిశ్చయములకు విభ్రాంతులై, ప్రభుత్వమువారు (ఇక జైలులోనుంచిన ప్రమాదించునని తమవైకృల సలహాప్రకారము) సుభాషును 15-5-1924 షేడీని కలకత్తాకు స్తీమరుపై నతెచ్చి, అక్కడ విడచిరి.

—

† ఈయుత్తరమును సుభాష తనయన్నయగు శరచ్చంద్రబోసుకు సం॥ 1927 ఏప్రిలులో వ్రాసెను. 'స్టేటు' ఖైదీల యనుచరులకు సహాయము చేయవలెనని ఆరిగ్యురేషనులో నున్నది.

10. 'స్టేట్సుమను' కేసు.

ఇట్లు షరతులు లేకుండా విడుదలయైనను, సుభాషప్రమాచాల జబ్బుగనుండెను; కాని విదేశయాత్ర కిష్టపడక, బెంగాలులోనే కొద్దిరోజులు చికిత్సనొందెను; కొన్నిరోజులకు మరల కార్యరంగముకు దిగెను. ఆయుత్సాహబలమువలన ఆయనకు కొద్దినెలలకే కొంతయారోగ్య మేర్పడినది.

ప్రభుత్వమువారాయన నల్లు జైలులోనుంచుట యన్యాయమే యని అప్పడొకపిఠముగ సూచితమైనది. ఖైదులో నుంచినవెంటనే, ఆయన నిర్దోషియని జనులనిరి. అందుకు జబాబుగ గవర్నరుగారు 'మాల్దా' పురిలో 24-11-1924 తేదీని మాటాడుచు, "ఇప్పు డార్డినొసుకొగ్యలేషనులప్రకార మరెస్టయిన వారందరును హింసాత్మక సంఘమువారు; వారు హత్యల జేయు కుట్రజేసినట్లు బెంగాలుప్రభుత్వమువారికిని (రిగ్యులేషను ప్రెడీలసంగతికి ఇండియాగవర్న మెంటు వైస్రాయికిని) తృప్తికల్గిచు నిదర్శనములున్నవి" అని, ఉపన్యసించెను. * 'ఆమాబ

---

* "Every single man who has been arrested under Regulation 3 of 1818 or under the new Ordinance is a member of a terrorist organisation.....Every man too who has been arrested is being detained not on the isolated statements of a single informer, but on the evidence...which has to satisfy the Government of Bengal...and in the case of Regulation III prisoners, the Government of India and the Vice-roy himself."

నిజముకాదు; వారు నిర్దోషులే, కాని స్వరాజ్యపక్షప్రముఖులై శాసనసభలోను, కార్పొరేషనులోను, కాన్సికోద్యమము ద్వారాను, ప్రభుత్వముకు యూరపియను వ్యాపారులకుగూడ అడ్డుదగిలి ధిక్కరించినారను కావేషీవల్లనే సర్కారిట్లు సుభాషు వగైరాలను వైదులోనుంచినారు', అని గాంధీగారుచు ఫార్వర్డు వగైరాజాతీయపత్రికలుచు వ్రాసెను. దానికి బ్రిటిషువారితరపు ముఖ్యచారిత్రాపత్రిక యగు 'స్టేట్సును' 20-11-1924 తేదీని ప్రధానవ్యాసముందు జవాబువ్రాయుచు, గవర్నరుగారి యుపన్యాససంగతులను మరిల క్రోడీకరించి, పైగా ఇట్లు వ్యాఖ్యానము చేసెను. "కలకత్తాకు ముఖ్యకార్యనిర్వాహకుడగు సుభాషచంద్రబోసుగారు 31 వ రిగ్యులేషనుప్రకార మరెస్టు అయినారు. కనుక ఆయన నేరమునుగూర్చిన సాక్ష్యమును న్యాయవేత్తయగు వైస్రాయి స్వయముగ పరిశీలించుచు. తన కుడిభుజముగనున్న యతడిట్టు లరెస్టుయినందుకు దాసుగాడికి చికాకుగలిగినమాట నిజమే; కాని ఆ హింసాత్మకసంఘముకు సూత్రధారుడౌ తలకాయయే దాసుగాడికిని స్వరాజ్యపక్షముకు మకుడిభుజముగూడ నైనచో, అది స్వరాజ్యపక్షము కనర్థకమే. ఈద్వంద్వస్వరూపముండుట మరదృష్టకరమే; కాని, స్వరాజ్యస్థు

“లీవిషయమునుగూర్చిగట్టిగ ప్రశంసించకుండుటే మంచిది.” *

‘ఈపత్రికచేయు ఆరోపణ శుద్ధాబద్ధము. నాకు హింసాత్మకసంఘముతో సంబంధములేదు. ఆవ్రాతవలన నాకప్రతిష్ఠ గల్గినది. కనుక ఈపత్రికవారివలన నష్టపరిహార మిప్పించవలెను’ అని సుభాషబోసు కలకత్తా హైకోర్టులో స్టేట్సుమనుషత్రిక యజమానుపై నను సంపాదకునిపై నను 1927 లో దావా తెచ్చెను. సుభాషువగై రాలకు విప్లవసంబంధమున్నట్లు ఆరోపణను ఆపత్రికవా రసలే ఋజువుచేయలేకపోయిరి. కాని తామెట్లో తప్పుకొనుటకై, గవర్నరుచెప్పిన సంగతులనే ఉదహరించి అందుపై న సదుద్దేశముతో జనక్షేమముకై న్యాయముగ చర్చించినాము, కనుక అది తప్పుకాదని, వాదించిరి. ఆ కేసును మొదట విచారించిన బక్లండుదొరగారందుపై న భ్రమపడి, ఆవాదముప్రకారము కేసుకొట్టివేసెను. కాని సుభాషులప్పీలుచేసెను. ముఖ్య న్యాయపతియగు రాంకినుదొరగారును ఘోషుగారును 1928 లో అప్పీలులో ఆతీర్పు రద్దుచేసిరి. “ప్రతివాడు లాయారోపణ

---

* Mr. Subhas Chandra Bose, Chief Executive Officer of Calcutta, was arrested under Regulation III, and therefore the evidence regarding his complicity has had to pass the trained legal scrutiny of the Vice-roy. It is no doubt disconcerting for Mr. Das that his right hand man has been arrested. But if the directing brain of the terrorist organisation was also the right hand man of Mr. Das and of the Swarajist party, so much the worse for the Swarajist party. This duplication of roles is unfortunate, but the Swarajists would be well advised to insist less strongly on the point.

నిజమని నిదర్శనమేమియు కనబర్చలేదు. సుభాషుకు హింసా-
-ంఘముతో సంబంధమున్నట్లు ఋజువులేదు. మహాద్యో-
గులు పాలనధర్మములో ఒక్కొక్కవ్యక్తి నేరముచేసెనని ప్రక-
టించవచ్చును; వారినేమన వీలులేదు. కాని, ఆయపవాదమునే
మరొక నరుడోపత్రికయో అన్నయెడల, అందుపైన నానింది-
తుడు తన ప్రవర్తనమూచిదని కోర్టువ్వారా స్థిరపర్చుకొనవచ్చు-
ను. ఆయపవాదమును సాధ్యమైనచో ఋజువుచేయుటకు
ఇచ్చాశక్తులు గలసమర్థులపైనే వాది యీదావా తెచ్చినాడు;
తాను నిర్దోషినని స్థిరపర్చుటకు వీలగువానినంతను చేసినాడు”
అని వాసువాసి, గవర్నరు చెప్పినంతమాత్రమున అది వేద-
వాక్యము కాదని స్పష్టపర్చి, ఆయబద్ధపుత్రాత వ్రాసినందుకు
మాననష్టపుపరిహారముగ ఆప్రతివాదులవల్ల సుభాషుకు వేయి-
రూపాయలును రెండుకోర్టులలోను ఆయనకయినఖర్చులంతయు
నిప్పించిరి. *

“Great officers of the state may have in the course of
their duty, to decide and sometimes even to declare that
an individual is guilty of crime. But it is always open to
that individual to wait until the accusation is repeated by
a private individual or a newspaper.....and to come
to court to clear his character.....The plaintiff here has
sued defendants who are well able to defend themselves and
little likely to be wanting in a desire to do so. I cannot
forbear to say that he has done all that the law permits to
vindicate himself”. (per Rankin C. J.) There is no evidence
on record proving that plaintiff is guilty of acts such as
are imputed to him by the writer.

(per Ghose J.) I. L. R. 55 Calcutta P. 1121.

ఈ కేసు తీర్పువలన, సుభాషబోసుకును స్వరాజ్యపక్షముకును నిజముగ దౌర్జన్యసంఘముతో సంబంధమున్నదనుమాట యబద్ధమని, ప్రభుత్వమువారు సుభాషుచు మాండలేకోటలోనుంచుట యన్యాయమే అనియు, మనదేశీయులందరికిని అభిప్రాయము మరింతదృఢపడినది.

తనకొరకుగాక, మననాయకులపై నచేయు అన్యాయపు ప్రచారములను అపవాదలను ఖండించి ఆబ్రీటిషుపత్రికలకు బుద్ధితెచ్చుటకే సుభాషబోసుగా రాకేసునుపెట్టి వ్యయ ప్రయాసలకు లోనై తీర్పునొందెను.

బ్రిటిషుపత్రికలు తమప్రభుత్వపు అండచుచూచుకొని మన నాయకుల దూషించుట కిదే మొదటిసారికాదు. 1907 లో శ్రీ లజపతిరాయగారిని ప్రభుత్వమువారు (1818 నాలో 31 వ రిగ్యులేషనుక్రిందనే) అరెస్టుచేసి విచారణలేకుండ మాండలేజైలులోనేయుంచిరి. అప్పుడు పంజాబుప్రాంతములో భారత సేనలోని సిపాయీల రాజభక్తిని పోగొట్టుటకు లజపతిరాయగారు యత్నించినట్లును కనుకనే ప్రభుత్వమువారు లజపతిరాయని జైలులో నుంచినారని, కలకత్తాలో 'ఇంగ్లిష్ మన్' అను అప్పటి మరొకబ్రిటిషుపత్రిక ఒక లేఖ ప్రచురించెను. జైలు నుండి విడుదలయైనమీదట లజపతిరాయగారు ఆయారోపణ అబద్ధము అన్యాయమునని, దానాతెచ్చి, 1500 ల రూపాయలు ఖర్చులకు ఆపత్రికపైన డిక్రీనొందిరి.

† ఇం. లా. రి. 37 కలకత్తా 760 వ కేసులోని తీర్పునుచూడుడు.

11. యువక ప్రచారము.

ఈలోగా 1925 లో శ్రీ చిత్తరంజనదాసుగారు మరణించిరి. సుభాషబోసును యతీంద్రమోహనసేనుగుప్తయును వంగ కాంగ్రెసునాయకులైరి. 1928 లో సుభాషబోసు వంగరాష్ట్ర మంతటను యువక సంఘముల నేర్పర్చి, యువకులలో గొప్ప ప్రబోధముగల్గించెను. మనదేశపురాజ్యాంగమును గూర్చి విచారించుటకు ప్రభుత్వమువారప్పు డేమగురు పార్లమెంటుసభ్యుల సంఘమును మనదేశముకంపిరి. మనప్రతినిధులుకాని తెల్లవారినే అందుకంపుట అన్యాయము. కనుక (బహిష్కారసూచనగ) వారువచ్చినచోట్ల ప్రజలు హఠాతాశములు జరిపి విచారము సూచింప కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిరి. 1928 ఫిబ్రవరిలో నీ “సైమనుకమిషను” కలకత్తాకువచ్చెను. ఆసప్తకమును కలకత్తా ప్రజలుపూర్తిగ బహిష్కరించునట్లు సుభాషకట్టుదిట్టముగ నేర్పాటులజేసెను. ఆరోజున కలకత్తాలో హఠాతాశమదృఢముగ జరిగినది. యూరపియనుమిల్లులలోని కార్మికులుగూడ సుభాష బోసు ప్రోత్సాహమున నారోజున పనులుకట్టివెట్టిరి. బజారు అంతయు నిర్జనమైనది. సాయంకాలమున బ్రహ్మాండముగ సభ జరిగినది. సైమనుకు నల్లజాడాలు ప్రత్యక్షమైనవి. అచుయువకులు బాగుగపనిచేసిరి. అంతట ప్రభుత్వమువారు కోపించి,

సుభాషువగై రాలను లాఠీలతో కొట్టి, తరువాత అరెస్టు చేసి శిక్ష వేసి, జైలులోనుంచిరి.

1928 లో మరల జైలునుండివచ్చిన తరువాత బెంగాలు రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘముకు సుభాషబోసే అధ్యక్షుడయ్యెను. ఆయన బంగాలులో 'ఇ-డి-పె-డెంసులీగు' (= స్వాతంత్ర్య సంఘము) ను దానికి జిల్లాలలో శాఖలను స్థాపించి, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే మన పరమావధి అని అంతటను ప్రచారము చేసెను. అప్పుడాయన అహూరాత్రములు జరిగించిన కృషివలన, పంగరాష్ట్రమంతటను నవజీవమును అమితోత్సాహమును గల్గినవి. 1928 లో పూనాలో జరిగిన మహారాష్ట్ర రాష్ట్రీయ మహాసభ కాయన నధ్యక్షునిగ నెన్నుకొనిరి. అందు మనపూర్వ సంస్కృతిని జాతీయసిద్ధాంతములను సుభాషు తన అధ్యక్షోపన్యాసములో చక్కగ వివరించి, ఆసభను చాలజయప్రదముగ జరిపెను; అప్పుడు బొంబాయిమున్నగుచోట్ల, యవక సంఘములందును ఆయన ఉపన్యాసములిచ్చి, ప్రచారము జరిగించెను.

ఆసాలు కాంగ్రెసు మహాసభ మోతీలాలుగారి అధ్యక్షతను కలకత్తాలోనే జరిగెను. అది చక్కగ జరుగునట్లు తగు ఏర్పాటులన్నిటిని సుభాషబోసే జరిపి, తానే అప్పటివాలంటీరు దళపు ముఖ్యనాయకుడై, ఆసభ నెట్టిచోటును లేకుండ నెరవేర్పించెను. జండా ఉత్సవమునకు 5000 కార్మికులగూడ రప్పించి దానికి నవ్యకళగల్గించెను; కాంగ్రెసుకు పూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే ఆద.

ర్భము, కానిడొమినియను ప్రతిపత్తికాదని సుభాషును జవాహర్లాలును ఆసభలోవాదించిరి; ఏడాదిలో 'నెహ్రూరిపోర్టు' ప్రకారము రాజ్యాంగము సంస్కరింపనియెడల, పూర్ణస్వాతంత్ర్యమే కాంగ్రెసు లక్ష్యమని తుదకు తీర్మానమైనది. అంతట యువకులలోను కార్మికులలోను 1929లో జవాహర్లాలు సుభాషబోసుగారు ఉత్తరమధ్యదేశములందు నిరంతరము ప్రచారమును సంఘనిర్మాణమును జేసిరి; ఇక సత్యాగ్రహము రానున్నదని తెలిపి, అందఱు జనులనూ తయారుజేసిరి.

1929 లో కార్మికులపైన యువకులలో ముఖ్యులపైన పభుత్వమువారు కేసులబెట్టిరి. కలకత్తాలో జరిగిన అట్టి కేసులలో ముద్దాయిాలు నిర్దోషులని ఋజువుచేయుటకు సుభాషచంద్రుడు కట్టుదిట్టముగావించి, వారికి సాకర్యము లేర్పరచెను. ఆసాలున ఆయన అఖిలభారతకాంగ్రెసు వర్కింగు కమిటీలోగూడ సభ్యుడై, కాంగ్రెసు నిర్వాహకుల అంతరంగపు ఆలోచనలలోను పాల్గొను చుండెను.

సుభాషు కార్మికులలో సంఘీభావము రాజకీయజ్ఞానము గల్గించుటకు కృషిచేసినవాడు. 1929 డిశెంబరులో నాగపురములో శ్రేణుయూనియను సంఘపు వార్షికసభ జరిగెను. అందు రాబోవు సాలుకధ్యక్షుడుగ సుభాషబోసునే యెన్నుకొనిరి. వారి వ్యవహారములలో సుభాషు ప్రత్యేకశ్రద్ధ తీసుకొని, వారి కవసరమగు సలహాల నిచ్చియున్నాడు.

12. సత్యాగ్రహము.

ఆసాలాఖరున లాహూరులో జవాహర్లాలు అధ్యక్షతను కాంగ్రెసు జరిగినది. సుభాషు అందుత్సాహముతో పాల్గొనెను. తానింతవరకు శ్రద్ధతో ప్రచారముచేయు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యపుతిర్మాచ మాసభలో అంగీకృతమైనందుకాయన సంతోషించెను. వంగరాష్ట్రపు నాయకత్వమును గూర్చి కొంత కాలమునుండి జాతీయవాదులలోనే రెండుపక్షములేర్పడినవి. యువకపక్షమువారు సుభాషును, తక్కినవారు సేన్గుప్తగారిని, కోరిరి. మోతీలాలు నెహ్రూగారు (కొంతవరకు గాంధీగారును) సేన్గుప్త నాయకత్వముకుతోడ్పడిరి. వారికి సుభాషుతో లాహూరులో భేదాభిప్రాయము గల్గినది. ఆకాంగ్రెసుకాగనే కొత్త ప్రర్కింగుకమిటీసభ నేర్పర్చిరి. ఆసభ్యులను అభిలభారతకాంగ్రెసు కమిటీవారు ఓటులద్వారా యెన్నుకొనుట సవ్యమని సుభాషు కోరెను. కాని, ఆసారియు యథాప్రకారముగ గాంధీమోతీలాలుగార్ల సూచనపైన అధ్యక్షుడే నియమించెను. అంతటసుభాషును శ్రీనివాసఅయ్యంగారును కాంగ్రెసునుండి విడిపోయి, వెంటనే “కాంగ్రెసు డెమాక్రటికపార్టీ” అనుపేర వేరుగ ప్రజాతంత్ర పక్షము స్థాపింతుమని ప్రచురించిరి. కాని, అది అమలుజరుగ లేదు. ఈయిద్దరిలోను తత్వముభేదించినది. ఒకరుత్యాగి, మరొ

కరుభోగి. కొద్దిరోజులలోనే సత్యాగ్రహమును దేశమంతటను జరుపుటకు కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిరి. శ్రీనివాసఅయ్యంగారు అంతట జాతీయకార్యములవదలుకొని, మరలవకీలువృత్తి నారంభించెను. సుభాషు అంతకుముందే కలకత్తాలో 11-8-29 తేదీని రాజకీయ బాధితుల సభలో అగ్భతముగ నుపన్యసించెను. ఆయన అంగు రాజద్రోహకరముగ నుపన్యసించినాడని ప్రభుత్వమువారాయనపైన కేసు పెట్టిరి. 1930 జనవరిలో కఠినశిక్ష పొంది (దేశమందుప్పుసత్యాగ్రహమురాకముందే) సుభాషునుగల జైలులో వసించెను.

జైలునుండి సుభాషు ఆగస్టులోవచ్చెను. ఈలోగా స్వీయ ప్రగారుప్పుసత్యాగ్రహములో జైలుకు వెళ్ళిరి. అందువలన కలకత్తా కార్పొరేషను మేయరుపదవి ఖాళీయైనది. ఆసభ్యులందఱును వెంటనే సుభాషును ఆల్దుమను (=కొరవసభ్యుడు)గను, అంతటతమ 'మేయరు' గను ఎన్నుకొనిరి. ఇట్లాయన 22-5-30 నుండి మేయరై, కలకత్తాపురపాలన వ్యవహారములను దీక్షతో జరిపెను. మేయరు హోదాచాలకొరవమైనది; కనుక ఆయన నుద్యోగులరెస్టుచేయుటకు కొన్ని నెలలుజుక్కిరి. కాని ఆయన బెంగాలులో ప్రేమముగ సత్యాగ్రహము చేయుచుండెను; "మూలా" కు ప్రచారము కేగుచుండగా, అక్కడకు రాకూడదని ఆజ్ఞా కలెక్టరాయనకు నోటీసునిచ్చెను. కాని సుభాషుమేయరుపదవిలోనున్నను, ఉత్సాహి, యోధుడు, అభిమాని; కనుక, వెంట

నే ఆయాజనుల్లంఘించెను. ఒక రైలుస్టేషనులో అరెస్టు చేసి, మేజిస్ట్రేటు, అక్కడిగదిలోనే విచారించి, ఆయనకు 18-1-31 వ తేదీని వారంరోజులశిక్ష వేసెను. అఖేదునుండి కలకత్తాజేరి, సుభాషు వెంటనే స్వాతంత్ర్యదినోత్సవమును కలకత్తాలో జరిగించెను. అయితే అక్కడ ఉత్సవముల జరుపకూడదని ప్రభుత్వమువారు నిషేధించిరి. కాని సుభాషు ఆ నిర్బంధములను మన్నించలేదు; కార్పొరేషనులో మేయరుషనులను త్వరగ చక్కబెట్టుకొని, 26-1-31 మధ్యాహ్నము కార్పొరేషను భవనమునుండి యే బ్రహ్మాండమగు నూరేగింపును తానే నాయకుడుగ జరిపెను. మేయరు అధికారియే యిట్లు ధిక్కరించి సత్యాగ్రహము చేయగ నే, జనుల యావేశ మతిశయించెను. కాని ప్రభుత్వమునకు పట్టరాని యాగ్రహము వచ్చెను. అంతట పోలీసు ఉద్యోగులు కలకత్తాలో పెద్దరోడ్డుగు చౌరంగీవీధిలో ఊరేగింపు మొగనున్న సుభాషబోసును తలమీదను చేతులమీదను లాతీలతో చాలదెబ్బలు కొట్టిరి; దేహమునుండి రక్తము కారుచున్నను మానలేదు; ఆయన మూర్ఛనొంది నేలపైబడెను. అప్పుడాయనను, రక్తసిక్తునిగ నే బండిమీద గొనిపోయి, పోలీసువారరెస్టుచేసి, ఖైదులోనుంచిరి. వైస్రాయి రాజీకోరి కాంగ్రెసునాయకులను వదలురోజుననే, బెంగాలు ప్రభుత్వ మిక్రూరచర్యచేసి, 6 నెలల కఠిన శిక్ష విధించి, సుభాషును జైలులో నుంచిరి. శాసనసభలోను, కార్పొరేషనులోను సభ్యులీచర్యను తీవ్రముగ నిరసించిరి. చాల రోజులవరకు సుభాషుకు దెబ్బల బాధపోక, జబ్బుచేసెను.

ఈలోగా రాజీమాటలు పూర్తియై, గాంధీ యిర్విను సమాఖ్య ప్రకారము 5-3-31 తేదిని సుభాషబోసును బయటకువచ్చెను.

అప్పుడు కొత్తరాజ్యాంగపు ఏర్పాటుకై జరుగురెండవ 'కాండుటేబిలు' సభలో కాంగ్రెసు తరపున పార్లొనుటకుప్రభుత్వమువారు గాంధీగారిని 1931 ఆగస్టులో లండనుకురప్పించిరి. ఈరాజీకుదరదని, ప్రజలకు నిజమైన అధికారమియ్యరని, మన ఆంగ్లోద్యోగులు ముందే నిశ్చయించిరి; మరల సత్యాగ్రహము రాకుండ, బందోబస్తుచర్యలారంభించిరి. ఇంతలో పార్లమెంటు యెన్నికలు జరిగి, ఇంగ్లండులో లేబరుమంత్రిత్వము పోయి, కరడుగట్టిన నిరంకుశులగు కాన్సర్వేటివులప్రభుత్వము వచ్చినది. (గాంధీగారెంత ప్రయత్నించినను) వారు స్వరాజ్యవాసనను స్వప్నమందును తలపెట్టరని స్పష్టమైనది. ప్రభుత్వము కాలము గడిపి, స్వరాజ్యప్రశంస మూలకుత్త్రోసిరి. ఈలోగా బెంగాలులో ఉద్యోగులు గాంధీయిర్వినుసమాఖ్యకు వ్యతిరేకముగా ప్రజలను బాధించి, చాల నిర్బంధములబెట్టిరి. చిట్టగాంగులో కొందరాంగ్లేయులు చాలదారుణహింసలగావించిరి; "హిజ్లి" జైలులో నిరాయుధులగు ఖైదీలను పోలీసువారు పేల్చిబాధించిరి. మిడ్నపుర జైల్లోని జలుముకుమితియేలేదు. ఇట్టి ఘోరముల నెదుర్చుటకు ప్రజలందోళనజేయగా, ప్రభుత్వమువారు కొత్త "ఆర్డినెంసు" తెచ్చిపెట్టి, చాలమంది నరెస్తుచేసి నిర్బంధముల పాలుగావించిరి. శక్తివంచన లేకుండకృషిచేసి, శిలాహృదయులగు బ్రిటిషుమంత్రుల వదలి, గాంధీమహాత్ముడాసాలాఖరుకు బొంబాయి రేవులోదిగెను.

దేశమంతటను ప్రభుత్వపు అక్రమచర్యలు వినవచ్చెను. సుభాషా బొంబాయికి వెళ్ళి, బెంగాలులో ఉద్యోగుల విధానమును గాంధీగారికి వినిపించెను. దేశముపై నేదో పిడుగుపడనున్నదని వర్కింగుకమిటీవారు గ్రహించి, ఇక సత్యాగ్రహము జరిగించ దలచిరి; ఇంతలోనే 4-1-1932 తేదీని ప్రభుత్వమువారు ఆర్డి నెంసుల వర్షము కురిపించి, గాంధీవగై రానాయకులను వేలకొ లది దేశభక్తులను అరెస్టుచేసిరి. అంతకుముందే మహాత్మునితో మాటాడి బొంబాయినుండి వచ్చుచుండగా, ఆరాష్ట్రముందే 'కళ్యాణ'పురిలో సుభాషచంద్రుని 2-1-1932 తేదీనే ప్రభుత్వ మువారరెస్టుచేసిరి; 1924 లోవలె, మరల 1818 సం॥పు 3 వ రిగ్యులేషనుక్రిందనే పట్టుకొని, జైల్లో తిప్పిరి.

జరులు పికెటింగువగై రా సత్యాగ్రహచర్యల జరిగించిరి. చాలమందికి లాఠీదెబ్బలుతగిలెను. ఇతరనిర్బంధములకు మితియే లేదు. 1932 సాలంతయు ఇట్లు జరుగుచుండగా, సుభాషా 'స్టేటుఫ్రేడీ'గ జైలులో ముగ్గుచుండెను. ఆయనకు తగువసతి నీయలేదు. ఆయనకు మరల ఆరోగ్యముచెడి చాలజబ్బుచేసినది; బాధదుర్భరమైనది. ప్రభుత్వమువారు ఘనవైద్యులచే పరీక్ష చేయించగా, చాలప్రమాదస్థితిలోనున్నట్లు తేలినది. శల్యావ శిష్టుడుగనున్న సుభాషానప్పుడు ఈదేశమందుండకూడదని, చికిత్సకు యూరపుకుపోయి అందేయుండవలెననిగూడ, ప్రభుత్వ మువారు నియమించిరి; జైలునుండి బొంబాయికితీసుకొనివచ్చి- స్తీనురు నెక్కించి, ఆయనపై 'రిగ్యులేషనుఆంక్ష'ను తీసివేసిరి.

13. యూరపుప్రవాసము.

అంతట 1933 సం॥రం ఫిబ్రవరిలో బయలుదేరి, సుభాషు యూరపులో స్విట్జర్లండులోను, తరువాత ఆస్ట్రియాలోని వియన్నాలోను, విజ్ఞానయోద్ధ ప్రత్యేకచికిత్సనొందెను; కొన్ని నెలలైన మీదట కొంచముగగుణము కలిగినది. అప్పటినుండి సుభాషు అక్కడి దేశములందు ప్రముఖులతోను నాయకులతోను మాట్లాడియు, పత్రికలలో వ్యాసములవ్రాసియు, ఉపన్యాసించియు, మనదేశీయులనుగూర్చి సదభిప్రాయముగల్గించెను. 'భారతీయులనాగరికులు, స్వరాజ్యముకుతగవు,' అని బ్రటిషువారు వారి మిత్రులు చేయు ప్రచారసంగతు లబద్ధములని నిదర్శనపూర్వకముగ తెల్పెను; విద్యవ్యాపారము వగైరాలకై మనవారు యూరపులో నుండుటకు సౌకర్యముల హెచ్చింపజేసెను. భారతీయసమస్య సరిగా బోధపడుటకు, బ్రటిషుసామ్రాజ్యకర్థతి హైందవజాతికి లోకమంతటికిగూడ ఎల్లు హానికరమో వివరించుచు, ఆయన The Struggle in India (=భారతసమరము) అనుగ్రంథముగూడవ్రాసి ప్రచురించెను. కాని దానిని చదివిన బ్రటిషుపాలనపైన ద్వేషముకల్గునని యెంచి, ప్రభుత్వమువా రాపుస్తకము మనదేశముకురాకుండ ఆక్షేపెత్తిరి. ఆయన అప్పు డింగ్లండుకుగూడ రాకుండ బ్రటిషుప్రభుత్వము వారు నిషేధించిరి. కనుక, ఆయన ఐర్లండుమాత్రమువెళ్ళి అక్కడిపరిస్థితులను గమనించి, ఐరిషు నాయకుడగు 'డివెలెరా' గారితో స్వీయముగసంప్రతించి, మరలివచ్చెను.

ఈలోగా, అసెంబ్లీ అధ్యక్షతవదలి సత్యాగ్రహమున జైలువాసమొందిన విఠలభాయి పటేలుగారును సుభాషువలె చాలజబ్బుపడి యూరపుకు పోవలసివచ్చెను. ఆయన నియన్నాలో చికిత్సనొందుచుండగా, సుభాషు ఆయనకు పుత్రునివలె నుపచారముచేసెను. ఉభయులును మంచిమిత్రులైరి. యూరపులో మనదేశపుస్థితినిగూర్చి యథాస్థితి తెల్పుచు ప్రచారము చేయుట చాల అవసరమని విఠలభాయిగారును తలచిరి. ఆయన వృద్ధులు. మనదేశపుజైల్లో ఆయనవ్యాధి చాల ముదిరినది. యూరపులో చికిత్సనొందిఁపుడు కొంతశాధ తగ్గినది; కాని, మరలజబ్బుచేసి, ఆయనయూరపులోనే చనిపోయెను. పటేలుగారు రప్పడొకవిల్లువ్రాసిరి: అంకు తనఆస్తిలో ఒకలక్షరూపాయల సొమ్మును యూరపులో మనదేశము తరపున ప్రచారము జరిగించుటకు నిధిగవినియోగించవలెనని, దాని అమలును సుభాషబోసే జరిగించవలెననియు, ఏర్పర్చిరి. కాని ఆయన వారసు లాసొమ్మునింతవరకు సుభాషబోసు కప్పగించలేదు. కనుక ఆయేర్పాటు లాభము మనకింకను కలుగలేదు.

ఇట్లుండగ తండ్రియగు జానకీనాథబోసు చాలజబ్బుగ నున్నట్లు తెలిసి, మనదేశముకు వచ్చుట కనుజ్ఞకొరకు సుభాషు చాలసార్లు దరఖాస్తుపెట్టెను. చాలకాలమనుజ్ఞరాలేదు. తండ్రి ఇకబ్రదుకుటదుర్లభమని తెలిసి సర్కారువారు సుభాషుకు తండ్రినిచూచిపోవుటకనుజ్ఞయిచ్చిరి. వెంటనే సుభాషు వాయుయానముమీద వచ్చివేసెను. కాని ఈలోగానే తండ్రి మరణిం

చెను. ఆశోక భారముతో సోదరులతో కలసి, ఆయన తండ్రి కుత్తర క్రియల జరిగించెను. కాని ప్రభుత్వ మప్పుడును సుభాషకు స్వేచ్ఛనీయలేదు; గృహకార్యములకే ఆయనను పోనిచ్చిరి; అక్కడగూడ పోలీసువా రాయనను విమవలేదు; రాజకీయములగూర్చి యెవరితోను మాటాడనీయలేదు. ఈచర్యలాయనకు మనోవ్యధ గల్గించెను. నెలగడచిన వెంటనే ఆయన ప్రభుత్వాజ్ఞప్రకారము యూరపుకే వెళ్ళి వెరుకటివలె నుండెను.

1933-34 లలో మనదేశమును గాంధీగారు సత్యాగ్రహమాపుచేయించి, అస్పృశ్యతానివారణవగై రాలపై శ్రద్ధవహించినారు. కొందరు దేశసేవకు లీపనుల జేయుచున్నారు. కాని తక్కినవారు ఏదో రాజకీయక్రియ యుండవలెనని భావించిరి; ప్రస్తుతము సత్యాగ్రహముకు తగు పరిస్థితులులేవు. 1934 లో మనభారతశాసనసభ కెన్నికలు జరిగినవి. మరియు బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు కొత్తరాజ్యాంగము ప్రకారము త్వరలో రాష్ట్రములందును ఎన్నికల జరుపదలంచిరి. ఈయెన్నికలలో కాంగ్రెసువారు పార్టీని మరల దేశమును రాజకీయోత్సాహము గల్గించుటకు కాంగ్రెసుమహాసభ సమ్మతించినది. 1934 లో జరిగినయెన్నికలలో హిందువుల యెన్నికస్థానములు చాలవరకు కాంగ్రెసువారికేవలమై అసెంబ్లీలో ప్రజాభిప్రాయముబలమైనది.

14. పునరాగమనము.

1936లో కొత్త చట్టములుకు వచ్చినది. ఆ ప్రకారము ఆయూరాష్ట్రములందు శాసనసభలకును మంత్రులకును కొంచె మధికారము వచ్చినది. లక్నోలో 1936 ఏప్రిలులో జవాహర్లాలు నెహ్రూ అధ్యక్షతను శాంగ్రెసు మహాసభ జరిగినది.

ఇంకను యూరపులో నుండుటకన్న స్వదేశముకు వచ్చి మాతృభూమి నారాధించవలెనని సుభాషబోసుకు గోజుగోజును సంకల్పము హెచ్చినది. కాని ఆయన మనదేశముకు వచ్చుటకును ప్రభుత్వము వారనుజ్ఞ నీయలేదు. 'ఎవరిదేశముకు వాను వచ్చుట కనుజ్ఞ కావలెనా!' అని కొందరి కాశ్చర్యముతోచ వచ్చును. కాని మనపరాధీనస్థితివలన స్వదేశముకు చేరుటకును 'పాస్పోర్టు' కావలెను. ఆచీటిని ప్రభుత్వము వారీయలేదు. అది లేకుండ వచ్చినచో ప్రమాదమే. కాని విదేశములందుండుట కన్న, మాతృదేశపుజైలులో బాధ లనుభవించుట మంచిదని తుదకాయన నిశ్చయించి, 1936 మార్చిలో యూరపునుండి స్తీమరుపై న బయలుదేరివచ్చెను. బొంబాయి చేరగానే, స్తీమరులోనే మనదేశపు పోలీసుకింకరు లాయనకు ప్రత్యక్షమై, మన ప్రభుత్వమువారి వారంటు ప్రకార మరెస్టు చేసిరి. ఇట్లాయన లక్నో శాంగ్రెసుకు హాజరగుటకు పోదరులను తల్లనిగూడు చూచుటకును వీలులేకుండనే, 10-4-36 తేదీని మరల జైలు లోనికి పోయెను.

ఆయననేరమేమో తెలియలేదు. మనదేశపు నేలమీద నింకను కాలుపెట్టకుండనే, ప్రభుత్వమువారు (1818 సం॥ రిగ్యు, లేషను క్రిందనే) అరెస్టుచేసినారు.

ఇట్లు సుభాషబోసు మరలజైలులోనే ఉంచుచు, బాధ పడుచుండెను. ఈస్థిలో, 1937 సం॥ జనవరి ఫిబ్రవరిలలో అన్ని రాష్ట్రములలోను ఎన్నికలు జరిగినవి. చాల రాష్ట్రములలో కాంగ్రెసువారికే హెచ్చుస్థానములు వచ్చినవి. వారుమంత్రిత్య, మంగీకరింపలేని కాంగ్రెసువారిని ప్రభుత్వమువారుచు తొందర జేయుచుండిరి. ఇక 1-4-37 నుండి కొత్తచట్టము ప్రకారము “రాష్ట్రీయస్వాతంత్ర్యము” అనులుకువచ్చును. కాంగ్రెసువారు మంత్రిత్యము వహించుటా మాచుటా అచసంగతి నిర్ధారణ చేయుట కామాన్సిలో అఖిలభారతకాంగ్రెసుసమితి కూడచుండెను. ఇంకను సుభాషుచుజైలులోనుంచుట అసందర్భమనితోచి, సర్కారువారు నిర్బంధముచూడివిడచిపెట్టిరి. కాని చాలజబ్బులలో నున్నందున, సుభాషు ఆసథలందు పట్టినలేకపోయెను; (జైలులోనున్నను సుభాషు కాంగ్రెసుకార్యసమితిలో కూడ సభ్యుడుగనియ్యమితుడయ్యెను.) కొన్ని నెలలు స్వస్థలమందును, తరువాత పంజాబులోని ‘షహాజీ’ అను ఆరోగ్యదమగు గిరిపురిలోను, సుభాషు నసించెను. ఆయన ఈఅస్వస్థతవల్లను, అంతకుముందు జైలుయాత్రవల్లను, తరుచు కాంగ్రెసుఆలోచనలలో పాల్గొనవీలులేకుండినది. ఆయనలేనిసమయము దన్నయగు శరచ్చంద్రబోసు కార్యసమితిసభ్యుడుగబనిచేయుటకేర్పాటైనది.

కలకత్తాకార్పొరేషనువా రాయనను మరల 'అలరుమ
ను'గ ఎన్నికొనిరి. అప్పుడాయనవంగరాష్ట్రపు జాతీయనాయ
కులతో నాలోచించి, వారిలోని పరస్పరభేదములను తొలగి
చి, అందరికినిసామరస్యము గల్గించినాడు.

అక్టోబరులో ఆయనబెంగాలులో కొంతరాజకీయప్రచారము సాగించెను. గాంధీగారును ఆయనయు కొంతసంప్రదించుకొనిరి. ఆయన ముందు దేశనాయకుడగుటకు తగినవాడని గాంధీ మహాత్ముడు గ్రహించెను. ఆననంబగులో సుభాషబోసు మరల యూరపుకేగి రెండునెలలక్కడనుండెను. అనుపైన ఆయన ఆరోగ్యము కుదటబడినది. ఈరెండునెలలలో, ఆయన తనరాజకీయానుభవములను విశేషసంగతులను 'ఆత్మకథ' రూపముగ వ్రాయదొడగెను. ఈలోగా 1938 ఫిబ్రవరిలోజరుగు కాంగ్రెసుకు సుభాషచంద్రునే అధ్యక్షుడుగనుంచవలెనని చాలమంది సూచించిరి. గాంధీమహాత్ముడును ఈసారి సుభాషే 'రాష్ట్రపతి' కావలెననెను. ఆప్రకారము, తక్కిననియోజితులగు జవాహర్లాలు, అబుల్ కలాం అజాదు, ఖాన్ అబ్దుల్ గఫూరుఖాన్ గార్లు తమ అభ్యర్థితనువదలుకొనిరి. అంతట అన్నిరాష్ట్రసంఘముల వారును పోటీలేకుండ ఏకకంఠముగ సుభాషబోసునే ఈసారి అధ్యక్షుడుగ ఎన్నుకొనిరి.

ఆయన నింకను ఇంగ్లండుకు రానీయకుండుట అసంగతమగుటచే, ప్రభుత్వమునారు ఇప్పుడు సుభాషు ఇంగ్లండురావచ్చునని తెల్పిరి. కొందరాయననాహ్వానింపగా, జనవరిలో కొద్దిదోజులాయన లండనులో కార్మికనాయకులతోను భారతీయ

60A

సుభాష్ బోసుకు 3 2 1938 వేదవి వారాల్ బహజ్, పతులు, నెహ్రూ, మున్నగు
వర్క్-ంగుకమిటీ సభ్యుల సన్మానము.

నాయకులతోను విద్యార్థులతోను మాట్లాడి, ఉపన్యసించెను; తనపూర్వవిద్యాస్థలమగు కేంబ్రిడ్జిలో మిత్రులతోను భాషించి మరల వాయుయానముద్వారా 23-1-1938 తేదికి మనదేశముకువచ్చెను. అంతట సుభాషకు కరాచీనుండి కలకత్తావరకన్నిచోట్లను దేశీయులగృహముగు స్వాగతమిచ్చినారు. ఆయన కలకత్తాకురాగనే తనరాష్ట్రమందు కాంగ్రెసుకక్షములందున్న వైషమ్యములను తొలగించుటకును, రాజకీయ నిర్బంధితుల విడుదలకును ప్రత్యేకశ్రద్ధవహించెను. ఈ జనవరి 29-30 తేదీలలో జరిగిన సమావేశమందు వంగరాష్ట్రమహాసభవారు ఈ రెండుసమస్యలను పరిష్కరించుట కాయనను ప్రత్యేకముగ నియోజించినారు అన్నిపార్టీలకును ఆయనయందే సమ్మికయున్నది. అందుకాయన చాలకృషి చేయుచున్నాడు.

ఈసాలు జనవరిలో మద్రాసులో అఖిలభారతవిద్యార్థి మహాసభకూడినది. అందు రెండుకక్షలేర్పడి, విభేదములవల్ల ఆసభ విచ్ఛిన్నమైనది. విద్యార్థిసంఘములం దిట్టికక్షలుగల్గుట దేశముకన్దకరము. కాని, ఆరెండుకక్షలకు నెందరుబోధించినను సామరస్యముకుదరలేదు. తుదకు రెండుకక్షలవారును తమ విభేదముల బరిష్కరించుటకు సుభాషబోసుగారిని మధ్యవర్తిగ కోరుకొన్నారు. అందు కంగీకరించి, ఇప్పుడాయన ఆపరిష్కారముకు యత్నించుచున్నారు.

ఈఫిబ్రవరి 3 వ తేదీనుండి కాంగ్రెసువర్కింగుకమిటీ కార్యక్రమములో పాల్గొని, ఆసభ్యులతోను గాంధీమహాత్మునితోను ఆయాసమస్యలగూర్చి ఆయనచర్చించినారు.

51వ (హరిపుర) కాంగ్రెసుసభ.

ఈ 1938 సాలు కాంగ్రెసు మహాసభ గుజరాతులో సూరతుజిల్లాలో 'హరిపుర'మునద జరిగినది. ఇది సత్యాగ్రహ యుద్ధములో ప్రసిద్ధిచెందిన 'బర్గోలీ'కి 11 మైళ్ళలోని పట్టణము. దానికి రెండుమైళ్ళదూరములో 'తకతీ' నదియొడ్డున పొలముల మధ్య సుమారు 600 ఎకరములమేర వెనరుతోను తాటాకు తోను వేలకొలది కుటుంబములకు వసతిగ కుటీరముల గట్టి నారు. 'సూరతు' నుండి విద్యుచ్ఛక్తిని, తకతీయొడ్డున నూతుల నుండి నీటిని, చుట్టూపట్టునుండి ఇతరవసతులను, ఏర్పర్చినారు. పాలకై 500 గోవుల నక్కడ నిలువయుంచినారు డేరాలు వగైరాలకు ఖద్దరు, భోజనమునకు గోధుమపిండి దంపుడు బియ్యము వగైరాలు ఆరునెలలనుండి తయారుచేసి లక్షల కొలది జనులకై నిలవజేయుంచినారు; ఆరోగ్యపద్ధతులను గ్రామజనులకు బోధయగునట్లేర్పర్చినారు. సుప్రసిద్ధకళాభిజ్ఞుడగు నందలాలు బోసుగా రలంకారములుజేసిరి. ఈవిచిత్రపురముకు గుజరాతీదేశభక్తులలోముఖ్యుడు, కేంద్రసభకధ్యక్షుడు, సుభా షుకు యూరపులో మిత్రుడు ప్రియేశ్చంద్ న శ్రీ విరలభాయి పటేలుగారికి స్మారకముగ 'పరలనగర'మని పేరిడినారు. అందు స్వదేశవస్తువుల పెద్దప్రదర్శనముకు 11-2-38 తేదీని గాంధీ మహాత్ముడే ప్రారంభోత్సవము జరిపెను. ఇందు ముఖ్యముగ మంచిఖద్దరు, తేనె, పట్టు, రకరకములు బెల్లములు, వడ్డపు

కమ్మరపువస్తువులు మొదలగు చాలరకముల గృహపరిశ్రమ వస్తువులు తయారుచేయు విధములగూడ కనపర్చినారు.

అంతట ఈసారి కాంగ్రెసుకార్యక్షుడగు సుభాషబోసు కలకత్తానుండి 13-2-1938 తేదీని ఒక్కోలీచేరెను.

ఒకరాజుగారి ప్రాచీనరథము సుందరముగ నలంకరించి, చానికి వస్త్రశోభితమగు 51 ఎడ్ల నమర్చిరి. (ఇది 51 వ కాంగ్రెసు మహాసభ) అందు అధ్యక్షుడగు సుభాషబోసుచు, సన్తానసంఘాధ్యక్షుడు సత్యాగ్రహ యుద్ధమున తనజమీందార్ నంతను గోల్పోయిన త్యాగియు నగుదర్బారు గోపాల్దాసు గారుచు, ఆసీనులైరి. కాంగ్రెసు అధ్యక్షుని ఊరేగింపులో లక్షజనము పాల్గొనిరి. ఇట్లు సుభాష విరలనగరముచేరి గాంధీమహాత్ముని దర్శించి వర్కింగుకమిటీవారి కార్యక్రమములో పూర్తిగ పాల్గొనెను.

ఫిబ్రవరి 16 వ తేదీని అఖిలభారత కాంగ్రెసుసమితిసభ జరిగినది. అంతట సుభాష అధ్యక్షాధికారము స్వీకరించి, విషయనిర్ణయసభలో చర్చల జరిపెను.

అంతట 19 వ తేదీనుండి కాంగ్రెసుమహాసభజరిగినది. నాయకులును సుమారు రెండువేలప్రతినిధులును అసంఖ్యాకులగు ప్రేక్షకులును విచ్చేసిరి. కొన్నిలక్షలమంది గ్రామజనులు వచ్చిచూచిరి. సుభాషబోసు, అమితోత్సాహము వ్యాపింప, రెండులక్షల జనుల సభలో సమర్థతతో నుపన్యసించి, ఆమహాసభ కార్యక్రమమును చాలజయప్రదముగ జరిపించినారు. అవసరమగు చాల తీర్మానములుజరిగినవి.

15. సుభాషుస్వభావము.

సుభాషబోసిప్పుడు 40 ఏండ్లవాడు ; మన జాతీయ నాయకులందరిలోను చిన్న. ఆయన దేశసేవ, ప్రయోజకత, ఇకముందింకను హెచ్చుగ నుండవలెను. ఇప్పుడాయన తత్వ, స్వరూపముల గమనింతము.

సుభాషు వంగీయుల మధ్యవర్గపు కుటుంబమువాడు. ఆయనతండ్రి, సోదరులూ, మేధావులే; కాని అందరిలో నతడే యెక్కువ త్యాగి, ధీమంతుడు. ఆయన మొదటినుండి జ్ఞానార్జన చేసినాడు. పరిక్షలలో (ముఖ్యముగ ఐ.సి.ఎస్. లో) తన ప్రతిభ కనపర్చినాడు ; తత్వశాస్త్రముం దెక్కువ ప్రవీణుడు; జైలులో నున్నప్పుడు చిత్తరంజనదాసుగారికి తత్వశాస్త్రమును, నీతి శాస్త్రమును నేర్పెను.

సుభాషు బాల్యమున దృఢగాత్రుడే. కాని జైలులో నారోగ్యము చెడినది. మన నాయకులందరిలో సుభాషే యెక్కువ జైలుబాధ లనుభవించినవాడు. జైలులో గాంధీ నెహ్రూలకన్న సుభాషుయందు సర్కారువా రెక్కువ కఠినులుగ నుండినారు. జైలులో వ్యాధిగ్రస్తమై, సుభాషుదేహము తరువాతగూడ వెంటనే పూర్తిగ కోలుకోలేదు.

సుభాషు మతవిషయములందును శ్రద్ధవహించెను; తల్లి (పార్వతీదేవి) తో బాల్యమందే మతసంగతుల జర్పించెను.

బంగాళీలో భక్తిరసగ్రంథముల జదివెను; విద్యార్థిదశలో సన్యాసి కాదలచి యాత్రచేసిఃసంగతిని గమనించినాము. కాని అప్పుడు, బాహ్యభక్తి బైరాగివేషము గల్గి మానులగుటకన్న, అంత శృద్ధిగల్గి దీనుల నుద్ధరించుటే నిశ్చేయసకరమని, భగవత్ప్రేమ కన్నను భాగవతసేవ యెక్కువ యీశ్వరప్రియమని నిశ్చయించు కొన్నాడు ; అప్పటినుండి ప్రజాసేవకై దీక్షవహించినాడు.

హిందూమతాభిమానియైనను, సుభాషుస్వభావముల ద్వేషింపడు. బెంగాలులో ముస్లిములసంఖ్య హెచ్చు. తగుచు హిందూముస్లిముల తగువులు వచ్చును. సర్వమతముల మూల సూత్రమొకటే; ఆచారభేదముల కెక్కువ ప్రాముఖ్యమిచ్చి కలహముకు దిగుట భావ్యముకాదని ఆయనభావము. ఉత్తర ప్రాంతము దీమతకలహమును మనప్రక్కను హిందువులలో నే కులతత్వములును ఉద్యోగాదులకును ఆయా ప్రభుత్వసభ లలో సభ్యులకును పెరిగెలాటగ పరిణమించి, తుదకు రాజకీయ కలహముగుచున్నవి. మనలో నీతగువువలన, బ్రిటిషు ప్రభుత్వపు బలము హెచ్చును ; మన నిరోధశక్తి తగ్గును. కనుక మనది సోదరకలహమువంటిది. దానిని మనలో సఖ్యతతో పరిష్కరించుకొనుట తుదకుభయులకును లాభకరమని, సంఘీ భావమే బలమని, ఆయన గ్రహించెను. శ్రీదాసుగారు బెంగాలు కౌంసిలునాయకు లైనప్పుడు కాంగ్రెసు ముస్లిమువక్షములకు రాజీకుమర్సుటకు సుభాషు సాయపడెను. ఆ రాజీవల్లనే,

కాంగ్రెసువా రల్పసంఖ్యలో నున్నను, ప్రభుత్వమును చాల సారు లోడించి, అప్పటి ద్వంద్వప్రభుత్వపు విధానమును నిర్మూలము చేయించగలిగిరి.

ఇట్లే కలకత్తా కార్పొరేషనులో ఉద్యోగములకై హిందూ ముస్లిములమధ్య పెరుగులాటరాగా, సుభాషు బోధార్థము చూపెను; ముస్లిములకు చాల ఉద్యోగములనిచ్చెను. అంతట ముస్లిములందరును కృతజ్ఞులై, కాంగ్రెసుకు సాయపడిరి. కాని సుభాషు జైలుకుపోయినతరువాత, కొత్తనిర్వాహకు లాసంప్రదాయముకు వ్యతిరేకులైరి. మరల కలహమేర్పడినది. వంగరాష్ట్రపు కాంగ్రెసువారిలోను, విభేదమేర్పడినది. ఇప్పటికీ క్షులమధ్య భేదకారణముల బోగొట్టి, సామరస్యముకల్గించుటకు యత్నము చేయుచున్నారు.

రాజకీయముగ సుభాషు పూర్ణస్వాతంత్ర్యవాది. 'అధినివేశ' రాజ్యాంగమైనను బ్రీటిషువారు మనకెన్నడును తమంతట నీయరు; జాతి, మత, భాషాదులందు ఇంగ్లండుజనులకును కనడా, ఆస్ట్రేలియా, దక్షిణాఫ్రికా వగైరా వలసలకును తల్లికొమార్తెలబోలు సంబంధమున్నది; ఆర్థికముగను అన్యోన్య లాభమున్నది. మనతో నట్లుకాదు; అన్నివిషయములందును పరస్పరము వ్యతిరేకమే. ఆవలసరాజ్యములలో తెల్లవారు మనలను అస్పృశ్యులుగ జూతురు. బ్రిటిషువారీదేశముందును మనలను సమానముగ జూడరు; వారి'క్లబ్బు'లలోను మనవారిని చేర

నీయరు. ఇట్లన్నివిధములనువ్యతిరేకధోరణిలో నున్న వారి సామాజ్యమంగు మనకు 'డొమినియను' ప్రతిపత్తియుండుట ప్రకృతివిరుద్ధము. మనకళాసంస్కృతుల రక్షణకొరకును పూర్ణ స్వాతంత్ర్య మననగమని సుభాషు భావము.

ఆయన బెంగాలులో 'ఇండిపెండెన్సులీగు'ను స్థాపించి, వ్యాపి-పజేసెను. ఆయనకు యువకులందెక్కువ విశ్వాసము. వాగదేశములగు యువకులే గాంగుకువచ్చి జాతీయకార్యముల సాధింతురు. యువకులకిత్సాహాశక్తులవైననే భావికార్యములాధారపడును. కనుక ఆయన అంతటను యువకసంఘముల స్థాపించి, వారిచేతఖద్దగుర్రచారము, విదేశనస్తుబహిష్కారము, మద్యనిషేధము, అంగుకవసరముగు పికెటింగు వగైరాలు తీవ్రముగజరిపించినాడు.

ఆయనత్యాగము అనభృతము; 1920 లో ఐ. సి. ఎస్ ను 1924 లో కలకత్తా కార్యనిర్వాహకతన, 1931 లో మేయరును హోదాను, పోగొట్టుకొనెను; 1936 లో దేశస్వేచ్ఛైబుద్ధిపూర్వకముగ యూరపునుండి జైలునంసీకరించెను.

ఆయన తానునమ్ము సంగతు లప్రియములైనను చెప్పి వేయును; ఇతరులు మృదువుగ సూచించువానిని ఖండితముగ దేల్పును. నెహ్రూవిప్రోక్షునుగూర్చి గాంధీ మోక్షిలాలు గారు 1928 లో కలకత్తా కాంగ్రెసులో రాజీగ తీర్మానముపెట్టిరి. కాని, మహాసభలో సుభాషు 'పూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే లక్ష్య'మని

తెల్పుచు ఆతీర్మానముకు సవరణ నుపపాదించెను. దాసుగారి తరువాత తానే బెంగాలులో రాష్ట్రనాయకుడు కాదగినను, ఇట్టి ప్రవర్తనముచే కొంత వ్యక్తి శగువులు గల్గినవి. సేచుగుప్త గారే నాయకుడగుటకు గాంధీ మోతీలాలుగార్లు తోడ్పడిరి.

ఈ 1938 జనవరిలో 'లాన్సెటరీ, గ్రీన్వీడ్, ఆట్లీ, మున్నగు పెద్ద బ్రిటీషు కాగ్నికనాయకులతో తీయనిమాటల దెల్పుచు లండనులో నీయనకు సన్మానసభలు జేసి, తాము మనదేశమున కుపకారలక్ష్య నడించి, ఫెడరేషనుకు సాయము చేయించుకొనజూచిరి. అప్పుడాయన ఆ నాయకులందరును భారతదేశముకింతవరకు ద్రోహమునే చేసిరనియు, నారీయంగును వారిసమ్మతితో తయారైన 'ఫెడరేషను' రాజ్యాంగమంగును భారతీయులకెంతమాత్రమును సమ్మకము గౌరవములేదనియు, లండనులో వారియెదుట సభలోనే స్పష్టముగ జెప్పెను. 1938 ఆగస్టులో గాంధీగారు హరిజనప్రచారముకై సత్యాగ్రహమాపుజేయించినప్పుడు, యూరపునుండి సుభాషు (విరలభాయి పటేలుతో కలసి) ఆ చర్య యనర్థకమని మన వ్యతిరేకము తుతి నొపెను.

సామ్యవాద మాయనకిష్టమే. కాని జాతీయస్వాతంత్ర్యమును ముందుగా సాధించవలెను. జాతీయవ్యక్తిత్వ మున్నప్పుడే అంతర్జాతీయత; మన జాతీయతకు, విశ్వజనీనతతో సంఘర్షము లేదు. కనుక సామ్యవాదులును గాంధీగారి నిర్మాణకార్యముల నమలు జరుపవలెనని ఆయన కోరిక.

17. గాంధీ, జవాహరు, సుభాషు.

ఇప్పుడు మన రాజకీయనాయకులు గాంధీ, జవాహరు సుభాషు. వీరి ముగ్గురికిని ప్రక్రియలభిప్రాయములు చాలవర కొకరీతివే. ముగ్గురు నాంగ్ దేశమందు విద్య పూర్తిచేసినారు. ఇప్పుడునిగ్రహములై, ప్రజాక్షేమపరులై, మహాత్మాగులై, తదేక దీక్షతోనున్నారు. స్వరాజ్యము వెంటనే కావలెనని ముగ్గురును దృఢముగ కోరి, యత్నించుచున్నారు. కాని కొన్నివిషయములందు దృక్పథములోను అమలులోను, స్వల్పభేదములున్నవి. సుభాషుకు గాంధీకన్న జవాహరుతో చాల పోలికయున్నది.

మనదేశముకు స్వరాజ్యము కావలెను, అనగా అన్ని విషయములతో బాటు ఆర్థిక ద్రవ్యసంగతులపైనను మన సేనలపైననుగూడ మన ప్రజాప్రతినిధిసభ కధికారముండవలెను, అని ముగ్గురు నందురు. ఐతే, ఇప్పటి డొమినియనులకును అట్టి అధికారమున్నది ; అందుకు బ్రిటిషువారు సమ్మతించి వీలైతే, అట్టి అధికారములతో మనమీ సామ్రాజ్యములో నుండవచ్చునని, అట్లు బ్రిటిషువారు సరిపెట్టక బాధించేయెడల పూర్ణస్వాతంత్ర్యమే శరణ్యమని, గాంధీగా రందురు; 'డొమినియను' పద్ధతి మనదేశముకు వర్తింపదని, కనుక బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము నుండి త్రెంచుకొని పూర్ణస్వాతంత్ర్యము నొందుటే మనదేశపు లక్ష్యమని, జవాహరు సుభాషులందురు. 'ఆధ్యాత్మికవికాసమే

మానవుల ఆదర్శము; అదిజాతీయ స్వాతంత్ర్యమున్నపుడే పూర్తిగ సాగును. కనుక ఆధ్యాత్మికతకు సాధనముగ నే రాజకీయ స్వాతంత్ర్యమును సాధింతుము. అందుకు మతాధారముగు అహింసమూలసూత్రము' అని గాంధీ; 'ఆధ్యాత్మికతకు రాజకీయములకు ప్రత్యక్షసంబాధము కూడదు. స్వాతంత్ర్యము వట్టి సాధనమేకాదు. హింసాపద్ధతితోనే స్వరాజ్యము సాధ్యమగుచో, దాని నవలంబించుట తప్పుకాదు. కాని, ఇప్పటి మనదేశపు స్థితిగతులలో హింసాపద్ధతి కేవలము మనకు నష్టకరమేగాని యెంతమాత్రమును లాభకరముకాదు. కనుక సౌకర్యమునుబట్టి అహింసాపద్ధతియే మనదేశముకు తగినది' అని సుభాష జవాహరులు. దేశమం దహింసను కాపాడి నిర్మాణకార్యములయమలు పూర్తిజేయుచో, మరల యుద్ధమక్కర లేకుండ కాంగ్రెసు మంత్రులద్వారా ప్రజాశక్తి హెచ్చి స్వరాజ్యము క్రమముగ తనంత లభించునని, గాంధీగారు; ఇప్పటి మంత్రులద్వారా కాంగ్రెసువారు మంత్రిత్వము వహించుటకు సిద్ధాంతరీత్యా సుభాష జవాహరులు వ్యతిరేకులు: 'కాంగ్రెసు మంత్రిత్వ మిప్పుడు కొంత లాభకరమైనను, ఇకముందు ప్రభుత్వ మీమంత్రుల కడ్డుదగులును. అప్పుడు సంఘర్షణ తప్పదు. మరల అహింసాయుద్ధము జరుగవలసినదే' అని సుభాష జవాహరులు.

ఖద్దరువాడుక మున్నగు నిర్మాణకార్యక్రమము పూర్తి చేసిన, రాజకీయయుద్ధ మక్కర లేకయే స్వరాజ్యము సిద్ధించు

నని, నిర్మాణకార్యము కొంతవరకైనను సాగనిదేసత్యాగ్రహాది రాజకీయయుద్ధముజరుపకూడదని, గాంధీగారు; 'నిర్మాణకార్యములిప్పుడు మంచివి, అవసరములు, నిజమే; కాని అవిబాగుగ వ్యాపించకున్నను, జనులలో నుత్సాహదీక్షలున్నచో రాజకీయయుద్ధము సాగింపవచ్చును, అని వీరలందురు.

మిల్లులు వగైరా కొన్ని ఆధునికయంత్రములకదలి మన దేశముకెన్నడును సరికడదని, గ్రామములందు చేతిపనుల వృద్ధి జేసియే ఆర్థికమోక్షమును సాధింపవలెనని, గాంధీగారు; ప్రస్తుతముకంటే, కాని మనకు స్వరాజ్యము వచ్చినమీదట ప్రజాతంత్రకదలిని ప్రభుత్వాధికారమున తగు కట్టుబాట్లతో యంత్ర పరిశ్రమల వృద్ధిజేయుట లాభకరమే' అని పేరు.

వర్గసంఘర్షము' అనగా స్థానరాజులకును ప్రజలకును, జమీందార్లకును రయతులకును, మిల్లుమజూరులకును కార్మికులకును, పోరుజరుగకుండ వారలమధ్య ఆనుకూల్యమునే హెచ్చించి, శ్రీమంతులను తమ ఆస్తులకు ధర్మకర్తలుగజేయవలెనని గాంధీగా రందురు. అనవసరమగు తగువులను పెంచకూడనుగాని కొంతవరకు వర్గసంఘర్షము తప్పదని, శ్రీమంతులకిప్పుడున్న హక్కులు చాలవరకు పోవలెనని, వీరలవాదము. సామ్యసూత్రములు నిర్మాణకార్యక్రమములో నిమిడియేయున్నవని, సాశ్చాత్యదేశములందున్న సామ్యవాదము మనదేశము కసలే పనికిరాదని గాంధీగారు; రష్యాలోని కదలికలే మనదేశ

బెట్టుట తప్పే, కాని సామ్యవాదపు ముఖ్యసిద్ధాంతములు మంచివే; అయితే వాటిని మనదేశపు పరిస్థితులకు వీలగు నట్లు మార్పుజేసుకొని వాడవలెనని సుభాషు జవాహరులు. సంస్థానములందు బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ మేర్పడవలసినదే; కాని ఇప్పటిస్థితిలో సంస్థానముల అంతరంగసంగతులలో కాంగ్రెసు కల్పించుకోకూడదని, రాజులకు బోధించియే సంస్కరణ జరిగించదగునని, గాంధీగారు; సంస్థానపద్ధతియే దోషముక్తమని, ఆరాజుల కెంతబోధించినను, బూడిదలో పన్నీరుబోసినట్లగునని, దేశీయరాజ్యములంగనను కాంగ్రెసుసంస్థల స్థాపించి, కొంత ఒత్తిడిగల్గించవలెనని, సుభాషజవాహరులు.

ఇట్లు సుభాషు జవాహరుల భావములు కలియును. ప్రణాళికల నమలుజగుపుటగా కొద్దిభేదములుండును. జవాహరు విజ్ఞానవేత్త. సామ్యాపు మతధోరణిలేనివాడు; కొన్నియొడ్లు సంసారమును న్యాయవాదివృత్తిలోను ఉండి గాంధీగారిననుసరించి త్యాగియైనాడు. సుభాషు తత్వశాస్త్రజ్ఞుడు, ఇంకను బ్రహ్మచారి, ఏవృత్తిలోనికిని దిగనేలేదు. కొంత నరకు మతము దరవింగు ననుసరించి, రాజకీయమున చిత్తరంజను కుడిభుజమైనాడు.

ఇంతవరకు, సుభాషు కొన్నిసంగతులందెక్కువ తీవ్రభావుడు. బ్రిటిషువారిపైన జవాహరుకున్నంత విశ్వాసముగూడ సుభాషుకు లేనట్లు తోచును. సుభాషు ఇంతవరకు

ఎక్కువ బాధలనుభవించినాడు. బ్రిటిషువారికి సుభాషుకు మధ్య ఇంతవరకు సారస్యములేదు.

జవాహరు బాల్యమునుండి బ్రిటిషుదాదులు, ఉపాధ్యాయులు, తరువాత కొందరు బ్రిటిషుమిత్రులు నుండినారు. సుభాషుకు బ్రిటిషువారితో నెప్పుడును సంఘర్ష మే కలిగినది. జవాహరు కన్న సుభాషు చిన్నవాడు, ఎక్కువ ఆవేశపరుడు. జవాహరుకు గాంధీ మోతీలాలుగార్లతో నెక్కువ సాహచర్యముండినది; ఆ పక్షముతో నతనిద్వారా కొన్ని సందర్భములం దెక్కువసంబంధ మేర్పడి రాజీ జరిగినది. అనగా గాంధీపక్షీయులకును యువక సామ్యవాదులకును. ఆయన సామరస్యము గల్గించినాడు. సుభా సుకు వారితో నట్టియన్యోన్యత కలుగలేదు. ఆయన ఇంత వరకును కేవలము యువకనాయకుడే. కాని రాష్ట్రపతియై దేశ నాయకుడైనమీదట చాలవరకు జవాహర్లాలురీతినే కార్యక్రమము జరిపింపవచ్చును. మొత్తము మీద జవాహర్లాలు తర్వాత రాష్ట్రపతి భారము వహించుటకు సుభాషే తగిన వాడని దేశమంతయు ఏకగ్రీవముగ అభిప్రాయపడుట న్యాయమే

18. మహారాష్ట్రమహాసభ, అధ్యక్షోపన్యాసము.

[మహారాష్ట్ర రాష్ట్రీయమహాసభ 1928 లో పూనా లో జరిగినది. దానికధ్యక్షుడగు శ్రీ సుభాషబోసుగా రప్పండిచ్చిన ఉపన్యాసపుసార మీక్రిందనీయబడినది. అప్పటి ఆయన భావము లిందు తెలియును.]

లోకమాన్య తిలకుగారు మహారాష్ట్రలకే గాక మన అందరి ముఖ్యనాయకులలో నొకరు. ఆయనమహత్వ మన్భతము. దుస్సహమగు మాండలేజైలులో ఆ రేండ్లుతపస్సుచేసి 'గీతారహస్య'ము నాయన రచించుటచుబట్టి ఆయన నిగ్రహమును ప్రతిభయు ఆజైలులో నుండిన నాకు వ్యక్తమైనవి.

మనభారతజాతికి స్వాతంత్ర్య మత్యవసరము; మనయాత్మను మనజాతీయవద్ధతినే వికసింపజేయవలెను. ఈరోజులలో జీవితవృత్తులన్నిటికిని రాజకీయములతో సంబంధమున్నది. ఆర్థికముగను, సాంఘికముగను నైతికముగను గూడ మనమువృద్ధియగుటకు రాజకీయముగ సంపూర్ణస్వాతంత్ర్య మవసరము. బ్రిటిషువారి కధీనులమై యున్నంతకాలమును మనఆర్థికస్థితి బాగుపడదు. ఈపరాధీనత మనకు నైతికముగను హానికరమే. అమూల్యమగు మనప్రాచీనసంస్కృతిని మనము కాపాడవలెను.

పాశ్చాత్యసంస్కృతిప్రభావమువలన మనకళలును సంస్కృతియు కల్తీయై వికృతినొందుచున్నవి. మనకళలకు జాతీయతకు ప్రత్యేకతయున్నది. అవి 'సత్యం శివం సుందరం' అను సిద్ధాంతముపై నాధారపడినది. విదేశీయుల ప్రాబల్యముపోయి పూర్ణస్వాతంత్ర్యముకల్గినప్పుడుగాని మనకళలు పూర్తిగా వికసించవు. కనుక రాజకీయధోరణి లేకున్నను, మనకళాభిమానులును సంస్కృతిప్రియులునుగూడ తప్పక కాంగ్రెసులోజేరి జాతీయస్వాతంత్ర్యప్రయత్నములకు తోడ్పడవలెను; లేనియెడల మన కళావికాసముకు నిజమగుసేవ జేయలేరు.

పూర్వమీదేశమందు ప్రజాతంత్రపు పాలన మామూలు లేదని కొందరందురు. ఇదితప్పు; పూర్వకాలమందు ప్రజాప్రతినిధులే పాలించిన 81 గణరాజ్యములుండినట్లు శ్రీజయస్వాలుగారు 'హిందూపోలిటీ' అనుగ్రంథములో వ్రాసినారు. మనదేశమందు పూర్వపు గ్రామపంచాయతీలలోను అస్సాము లోని ఖాసీలు మొదలగు అనాగరికసంఘములలోను ప్రజాతంత్రపద్ధతియు 'కమ్యూనిష్టు' పద్ధతి పాలనగూడ ఉండినవి.

ఐతే, ఇప్పటి మన సామ్యవాదులు కొందరు తమ కన్నిజాతుల పనివాండ్ర ట్లేమముకావలెనని, అంతర్జాతీయతకు మన జాతీయత అడ్డమువచ్చుననియు, భ్రమపడుచున్నారు. మన సంఘముకు ప్రస్తుతస్థితిమారి, పునర్నిర్మాణము కావలెను. ఇప్పుడు వర్గసంఘర్షమున్నది. నిజమే. కాని, ఇప్పుడు అందర

మును బానిసలము. సంఘపువర్నిర్మాణము జరుగుటకు ముందుగా విదేశీయుల అధికారమునుండి దేశము బయటపడవలెను. ఆతరువాతనే పునర్నిర్మాణము సాగును. ఈలోగావర్గసంఘర్షము హెచ్చించి, కలహము పెంచుకొనుట ద్రోహకరము, విదేశీయులకు లాభకరము.

జాతీయత స్థిరపడినమీదటనే అంతర్జాతీయతవచ్చును. కొందరు కమ్యూనిస్టులు కార్మిక నాయకులు అంతర్జాతీయత అనుపేర విదేశవస్త్రముల వాడుకనుగూడ ప్రోత్సహించుచున్నారు. ఇది మహాఘోరము. మనదేశపు జాతీయతకు అంతర్జాతీయతకును సమన్వయమే, సంఘర్షములేదు. రష్యామొవలగు సామ్యవాది దేశములగును ఇప్పుడట్లే యున్నది.

ఇంకొకసంతతి. మనదేశము ప్రపంచమంతటికిని సంగ్రహమునాటిది. ఇందు ప్రపంచసమస్యల బీజము లున్నవి మన ఆర్థిక సాంఘిక సమస్యలను మనదేశములో సవ్యముగ మనము పరిష్కరించుకొనే యెడల, ప్రపంచసమస్యల పరిష్కారము కును మార్గదర్శకుల మగుదుము.

మనలో నెవరికిని నిజమగు స్వేచ్ఛలేదు. రాజకీయస్వాతంత్ర్యముపచ్చిన గాని ఆర్థికస్వాతంత్ర్యము సాధింపలేదు. కనుక, అందరును కాంగ్రెసులో జేరి దేశముకు మోక్షము సాపాదించుదు. ప్రజాక్షేమపరులందరును ఖద్దరునే ధరింపవలెను. అదే బీదలకన్నము బట్ట నిచ్చును. దిక్కులేని ప్రజల రక్షించుటే కాంగ్రెసు

ముఖ్యధర్మము. స్వాతంత్ర్యమువల్ల శరమానందము జనించును. దానితో మనము మనకును లోకముకును గూడ మహాకార్యములను సాధింపగల్గుము.

సాంఘికార్థిలోపములు తీరనిమీదనే మనము స్వరాజ్యముకు తగుదుమని నిశ్చయించుకొనుచు; కాని, వాటి సంస్కరణలకడ్డకుకుదురు. నిజముగా సంఘమునకును స్వరాజ్యేచ్ఛగట్టిగ కల్గిననే, స్వరాజ్యార్హత యేర్పడును. కాని, మన వికాసము సర్వతోముఖము కావలెను. జన్మవలన కొన్ని కులములవారధికులని, కొందరు పతిశులని, సాంఘికముగ విభేదముల బెట్టుకొని, రాజకీయముగ సమానత్వము కావలెననుట అసంగతము. మతమూర్ఖతవదలవలెను.

మనభారతసంస్కృతి కాలవాహినిలోని మహాప్రవాహమువంటిది. ఇందు ముస్లిం పార్సీ మున్నగు ఎన్నియో ఉపనదులు కలసినవి. మనము చారిత్రదృష్టితో వాటినన్నిటిని సమన్వయించవలెను. సనాతనమై అమరమైన భారతజాతియే సాధింపదగును. సర్వసంస్కృతులు సమన్వయమును.

ముఖ్యముగ మన స్త్రీలును యువకులును జాతీయభావముగల్గి, ఉదారభావముతో దేశము నుద్ధరించుటకు దీక్షవహించవలెను.

మనకు స్వతంత్రత వట్టిసాధనమేకాదు; అదే మనగమ్యము, సంపాద్యము. దానివెలకు మితిలేదు. నరు డూపిరిపీల్చు.

టకు ప్రాణవాయు వె ట్లవసరమో, ఆత్మవికాసముకు స్వేచ్ఛ
యు నట్లేయవసరము. శ్రీవివేకానందుడన్నట్లు 'స్వాతంత్ర్య
మాత్మగానము.' అది యీలోకపుఅమృతము.

స్వరాజ్యమే సర్వబాధానివారిణి. స్వాతంత్ర్య మేర్పడి
నప్పుడే మనబాధలు హరించును. దానిని సాధించుటకై
ప్రతిచోటను కాంగ్రెసుసంస్థలను బలపర్చి, వాటిద్వారా, అధి
కారులేర్పర్చిన ఆయాసభలన్నిటినీ ఆక్రమించి, విదేశపుత్రభుత్వ
ముతో అన్నివైపులనుండియు పోరుసాగించవలెను; విదేశవస్తు
వుల బహిష్కరించవలెను; గ్రామసంఘముల నుద్ధరించి వాటి
ద్వారా పనిచేయవలెను. అప్పుడు తప్పక స్వాతంత్ర్యమువచ్చును.

19. కాంగ్రెసు అధ్యక్షోపన్యాసము.*

స్వాగతసంఘాధ్యక్షా, మిత్రులారా,

ఈసాలుకు భారతజాతీయకాంగ్రెసుకు నన్నధ్యక్షునిగ నెన్నుకొని గౌరవించినందు తెలియు కృతజ్ఞుడను. ఆ మహా గౌరవముకు నేను తగను. ఇది మీకు నాయునున్న అరురా గముకును, మనదేశపు యువకులం దాదరముకునే, చిహ్న మని నాభావము. వారుకలసి జాతీయయుద్ధము సాగించనిచో, మనమింతవరకు వచ్చియుండదు. మన మాతృభూమియొక్క గొప్ప పుత్రపుత్రికారత్నము లలంకరించిన యీ పీఠమునెక్కు టకు నాకు జంకగుచున్నది. నా లోపములనేకములు; మీసా నుభూతిసహాయములతో మీ రప్పగించిన యీ మహాద్యోగ కార్యమును కొంచెమైనను నిర్మర్తింపగలనని నా నమ్మిక.

ఆరంభమున, శ్రీమతి స్వరూపరాణినెహ్రూ, సర్ జగ దీశచంద్రబోసు, డా॥ శరచ్చంద్రచటర్జీ, గారల మరణముకు మన యఖండదుఃఖమును తెల్పెదను. పండిత మోతీలాలుగారి పత్ని జవహర్లాలుగారి తల్లి అగుటేగాక, స్వరూపరాణిగారు

*సుభాషబోసు 19-2-1938 తేదీన హరిపుర కాంగ్రెసుకధ్యక్షుడుగ హిందీలోనిచ్చినయొపన్యాసము; అక్కడక్కడ కొంచెముగ క్లుప్తము చేయబడినది.

దేశస్వాతంత్ర్యముకై మహాబాధలబడి, అఖండత్యాగముచేసినది. తొటి దేశభక్తులగు మనము శోకముతో పండిత నెహ్రూగారు, వారి కుటుంబముకును, మన సానుభూతిని త్తము. ఆధునిక వైజ్ఞానికలోకమందీ దేశముకుచిత్తస్థానమును సాధించిన ఘనులలో సర్ జగదీశచంద్రబోసే ప్రథముడు. ఆదేశభక్తుడు విజ్ఞానమునే గాక మాతృదేశమునుగూడ సేవించినందుకు కృతజ్ఞులము.

డా॥ శరచ్చంద్రచటర్జీ యకాలమరణముచే మన వాఙ్మయాకాశమం దుజ్వలమగు మహాతార యంతరించినది. బెంగాలులోని ప్రతిగృహమందేగాక, భారతదేశమొదంతటనుగూడ ఆయనపేరు వ్యాపించినది. సాహిత్యప్రేమనుగూడ మించిన దేశభక్తిగల యీ మహనీయుమృతిచే వంగరాష్ట్రకాంగ్రెసులో గొప్ప లోపమేర్పడినది. వారి కుటుంబముకు మన సానుభూతి.

క్రిందటి ఫెయిజ్ పుర కాంగ్రెసు తరువాత మనదేశమునకై ప్రాణమిచ్చిన వీరులకు నా నమస్కారములు. ఖైదులోనో, శిక్షలేకుండ నిర్బంధములోనో, విడుదలయైన తరుణములోనో, పోయినవారిని స్మరింతును. అందులో, ఇటీవల ధాకా జైలులో ఉపవాసదీక్షతో పోయిన రాజకీయబుదియగు హరేంద్రనాథమున్నీయుఖ్యముగ స్మరణీయుడు. దీనిచే నాహృదయమింకను విదీర్ణమై, ఏమియు చెప్పలేకున్నాను. జలీన్ దాసు, సర్దారు మహావీరసింగు, రామకృష్ణనామదాసు, మోహిత మోహనమైత్ర, హరేంద్రమున్నీ మున్నగు వృద్ధికి రాదగు.

ధీమంతు లెందరో ఇట్లుజీవించుటకన్న చావే మేలని నిశ్చయించి
రన్న, ఇట్టిపరిస్థితిలో నేదో కుళ్ళు ఉండితీరవలెనుగదా !

మానవచరిత్రలో ప్రాచ్యపాశ్చాత్యములంతటను, ఎన్ని
యోసామ్రాజ్యములు విస్తరించి, మహోన్నతములై, అంతట
క్షీణించినవి, కొన్నియంతరించినవి. రోమకసామ్రాజ్యము, ఆస్ట్రీ
యాహ-గరీ, టర్కీసామ్రాజ్యము, మసూర్య, గుప్త, మొగలు
సామ్రాజ్యములు నిండుకుదాహరణములు. అట్టిచో బ్రిటిషుసా
మ్రాజ్యముగతి మరొకరీతియగునని యెవరైన నొక్క చెప్పగల
రా ? ఆ సామ్రాజ్య మిప్పుడొక క్లిష్టస్థితికి వచ్చినది. ఇక నదివెను
కటిసామ్రాజ్యముల దారినైన బట్టును; లేదా, స్వతంత్రజాతుల
సంఘమైన కావలెను.

1917 లో 'హోరు' గారి సామ్రాజ్యముపోయి, సోవి
యటు సామ్యవాదిరాజ్యసంఘ మేర్పడినది. రష్యాకథచూచి,
బ్రిటిషువారు నేర్చుకోవలెను. అట్లుచేతురా ! రాజకీయముగ
బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము సంకరమైనది. అందు కొన్ని స్వపరిపాల
కములు, కొన్నియరగొరగానున్నవి, కొన్నిబొత్తిగ నిరంకుశ
పాలనముచోనున్నవి. యుక్తితో బోటుపెట్టి, ఈమిశ్రణనుకొంత
కాలము నిలబెట్టవచ్చును. కాని ఇట్లెలకాలముసాగదు. ఇందుల
అసాదర్భములను సకాలమున తొలగింపనిచో, బయటి దెబ్బ
తగులకున్నను, అంతస్సంఘర్షమువల్లనే ఈ సామ్రాజ్యము
క్రుంగితిరును. కాని బ్రిటిషుసామ్రాజ్య మొక్కసారి స్వతంత్ర

జాతుల సంఘముగ మాళ్ళు ధైర్య మాంగ్లేయులకున్నా ?
 అందుకు బ్రతును సామ్యవాదియై, వారి స్వదేశమందే స్వేచ్ఛ
 యేర్పడవలెను. బ్రతునులోని పూజీకతితత్వపు పాలకవర్గముకు
 ను వారి వలసరాజ్యములకును అభేద్యసాబాధమున్నది. 'అనేక
 జాతులకు వాన్యముగల్గించినందుకు, బ్రతునులోను నిరంకుశత
 హెచ్చును' అని వెనుక 'తెనియ' గారనిరి. ఖండారములందు
 వలస బానిసదేశములసారము పీర్చుటవలననే, బ్రిటిషులది
 కారివర్గము వృద్ధియగుచున్నది. అని స్వతంత్రముకాగనే, బ్రతు
 నులోను పూజీకతులపాలకవర్గముకూలి, సామ్యరాజ్య మేర్ప
 డును. అది లేకుండ సామ్యరాజ్యమేర్పడదు. మన పరాధీన
 రాజ్యములు స్వతంత్రతకై పోరుటవలన, బ్రిటిషుబీదలకు నార్థిక
 స్వాతంత్ర్యమేర్పడును. 'విభజించి పాలించు' టే సామ్రాజ్యపద్ధతి.
 దీనిని బ్రిటిషువా రధికప్రజ్ఞతో; అవిచ్ఛిన్నముగను, నిర్దాక్షి
 ణ్యముగను, జరిపియున్నారు. ఈపద్ధతినే, (విరిషువారికధికారమి
 చ్చుటకుపూర్వము) అల్పమును తక్కినవర్గండునుండి చీల్చిరి ఇట్లే
 పాలస్తీనువారి కధికారమిచ్చుటకుముందు, యూదుల సరబ్బుల
 నుండి వేరుజేతురు. ఇచ్చిన అధికారమును వ్యర్థముచేయుట కం
 తర్విభేదములుకల్పింతురు. కొత్తభారతరాజ్యాంగములోను ఈ ప
 ద్ధతి బెట్టినారు. ఆయాసాధుముల విడదీసి, విడిగ అమర్చినారు;
 ధైర్యము (=సంస్కృష్టి) పద్ధతిలో నిరంకుశరాజులకు ప్రజామత్త
 రాష్ట్రముల ప్రతినిధులకు ముడిబెట్టినారు. మహారాష్ట్రముల

యూటంకమువల్లనో, సాస్థానరాజులు వెనుదీయవల్లనో, ఈ ఘోరముపద్ధతి భగ్నమైనను, భారతవిభజనకై బ్రిటిషువారు యుక్తితో మరొక రాజ్యాగమర్మమువెట్టి, మనవానికిచ్చు అధికారము నిస్సారముగ జేయజూశును. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వమువాచ్చు యే రాజ్యాంగమునైనను చాల జాగ్రత్తతో బరీక్షించవలెను.

కాని, ఈ మిత్రభేదపద్ధతిచే మన పాలకులకును కొన్ని తొత్తరమస్యలు, బాధలును, వచ్చును. ఈ పద్ధతిచే రాజకీయముగ ద్వంద్వతయేర్పడి, బ్రిటిషువారావలగోవిక్కుమన్నాముమన దేశమును సాగోషపెట్టుట, గుస్తియుటనా, హింసులనా? పాలస్తీనులో తృప్తిపరమట యూదులనా, అరబ్బులనా? 'ఇరాకు'లో బుజ్జగించుట అరబ్బులనా కుర్దులనా? ఈజిప్టులో అనుకొనుట 'ఫరూకు' రాజుగారిని? 'వాప్టు'ల పక్షమునా? విదేశపద్ధతిలోను వారి కీర్తివిధత యున్నది: సైన్యములో న్యాయ్యప్రభుత్వమును ప్రాంతరాజ్యమును మధ్యగ బ్రిటిషురాజువీతిజ్ఞులు తొక్కాడుమన్నారు. ప్రాము జర్మనీలమధ్య నెటువంగుటకును తోచును. బ్రిటిషురామ్రాజ్యపు తిలతలమల నిర్మాణమే బ్రిటిషువారి విదేశాంగనీతిలో అనావర్భమును అన్యోన్యవిఘాతముకును కారణము. ద్రవ్యవిధానము యూదులచేతులందున్నది; కనుక, బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు యూదులకు తృప్తినియవలె; మనదేశములోను ఇరాకు మున్నగు సమీపప్రాచ్యములందును తమకు సాబుధమున్నందున అరబ్బులకును కలత

రాసీయకూడదు. బ్రిటిషుపాలకులిట్టి యవకతవకలనుండి బయట పడటకు, తమ సామ్రాజ్యమును స్వతంత్రరాజ్యముల సంఘముగ జేయఁజే ఉపాయము. అట్లుచేయట యద్భుతకార్యమే. కాని తప్పినచో, రవి యస్తమింపడనెడు మహాసామ్రాజ్యము 'ఆస్ట్రోహంగరీ' వలె మక్కలగుట కొప్పుకోవలెను.

బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమందెప్పుడు పడమట ఐర్లండులో, తూర్పున భారతమందు, మధ్యను ఈజిప్టు పాలస్తీను ట్రాన్స్జోర్దన్, చిక్కులున్నవి. ట్రాన్స్జోర్దన్ విదేశములందు మధ్యధరా ప్రాంతమం దిటలీయ, దూరప్రాచ్యమన జపాను, ఈరెండు సామ్రాజ్యములు కీయ్యమకు కాలుదవ్వచున్నవి. ఈలశాంతికితోడు, సోవియటురష్యాను తలచుకొనగనే ఈసామ్రాజ్య పాలకులందరికిని సింహస్వస్థము.

'సముద్రములరాణి' అనుబిరుదింక బ్రిటిషురాజ్యముకు వర్తించునా? సముద్రాధికారమువల్లనే 18, 19 వ శతాబ్దములలో వారికంత యున్నతిగల్గినది. కాని, ఈ 20 వ శతాబ్దిలో లోకచరిత్రలో వాయుబలము ప్రధానమైనది. దానివల్లనే యద్ధసన్నద్ధమైన బ్రిటిషునౌకాదళమును మధ్యధరాప్రాంతమం దిటలీ పొగురుతో ధిక్కరించినది. బ్రిటిషువారు నేల, సముద్రము, ఆకాశము, అంతటను ఆయుధబల మెంతైన హెచ్చింపవచ్చును; పైనుండి బాంబులుపడినను, యద్ధనౌకలు నిలువవచ్చు; కాని ఇప్పటియద్ధములో వాయుబలము ముఖ్యము. దూరబాధలేదు.

చిమూసముల కడ్డముగ నెన్నిరక్షణలబెట్టినను, యూరపువారి
శాంఖ్యలవల్లమునుండి లండనును రక్షింపవీలులేదు. ఇప్పుడు
బ్రిటిషువారిప్రత్యేకత హరించినది. లోకరాజ్యములందు బల
ములు సమాముగజేయుపద్ధతి యిక పనికిరాదు. ఇప్పు డీచుహా
రాజ్యపుమొండిచేయి బయటపడినది.

ఈలోకశక్తులవ్యాప్తిలో మనదేశపుశక్తి పెరుకటికన్న
హెచ్చినది. మనదేశము విశాలమై కింకొట్ల జరులు గలది.
అది దౌర్బల్య మునుకున్నదే (విద్యముతో పాలకుల నెదుర్కొన్న
చో) మనకు బలకారణమగును.

బ్రిటిషుభారతము, సంస్థానభారతము, అరు విభేదము
కృత్రిమము. భారత మొకేదేశము. భారతీయులందరియూశయ
మును స్వతంత్రభారతమే. రాష్ట్రములును సంస్థానములును భా
గస్వాములుగ 'ఫెడరల్ రిపబ్లికు' (=సంస్కృష్టప్రజాతంత్రము) కా
వలెను. సంస్థానములందు ప్రజాయత్తతకు కాంగ్రెసువారు చాల
సార్లు సానుభూతి చూపినారు. ఇప్పటి పనితొందరవల్ల కాంగ్రెసు
సంస్థానములందు సాయపడకున్నను, వ్యక్తులు సంస్థానప్రజలకు
తోడగుట కభ్యంతరములేదు. సంస్థానప్రజల యుద్యమముందు
వారికి బాగుగ తోడ్పడుట కాంగ్రెసులో నాభోటికొందరి కిష్ట
మే. కాంగ్రెసుసంస్థ త్వరలో నిట్టిసాయ మొకర్ప వీలుకావలెనని
నాకోరిక. వారికిమనసానుభూతి, సాయము, కావలెను. ఇకమై
జ్యోతి (= చిన్నసంఘముల) సమస్య. చిన్నసంఘములహక్కుల

చేసింది, వారు మన యార్థిక రాజకీయములలోను సంస్కృతిలోను పాల్గొని వృద్ధియగుటకు కాంగ్రెసు పూర్తిగ అవకాశమిచ్చును. ఐక్యముగల స్వతంత్రభారతమును స్థాపించి, అందొకవర్గమింకొక దానిని స్వార్థముకై పీడించకుండ, అన్నికక్షలు ప్రజలందరికీ ముముక్షుకలసి కృషిసల్పించుటే కాంగ్రెసు ఉద్దేశము. కాని వారి వారి ప్రత్యేకతకును సంస్కృతివిశేషములకును భంగములేకుండ, వాటివికాసముకు పూర్ణావకాశమిత్తుము.

“మనదేశపు ప్రతిపౌరుషుని భావప్రకటనకు, సంచారముకు, ఆవినీతిలేనికార్యములకై నిరాయధులై న్యాయసమావేశములచేయుటకును, పూర్ణాధికారముండను. ఆప్రకారము ప్రతివాడును తనమతభావములములుజరుపుకొనవచ్చును. తమ ప్రత్యేకసంస్కృతి, భాష, లిపి, రక్షణకును బాధలేదు. ఆయా జాతిమతములవారిపైన చట్టములోను ఉద్యోగగౌరవవ్యాపారాదులకును విభేదముల నుంచము. ప్రభుత్వము జరుపు బడులు చెరువులు నూతులు, బాటలువగైరాల వాడుకలో జాతికుల విభేదములుండవు. మతపక్షపాతముండదు. ప్రతివయస్కునికీని వోటుహక్కుండును. ఎవరైన తమకిష్టముగచోట వసించి, ఆస్తి సంపాదించుకొని, వృత్తుల జేసుకోవచ్చును; న్యాయవిచారణలోను విభేదముండదు” అని మూలాధికారతీర్మానమందే స్పష్టముచేసి యున్నది. కనుక చిన్నసంఘములవారి కెట్టిభయము వక్కర లేదు.

కమ్యూనిస్ట్ అవార్డు* (=సాంఘికపరిష్కారము) ను గూర్చి కాంగ్రెసు అభిప్రాయ మిదివరకే తేలియున్నది. ఈ 'అవార్డు' జాతీయతకు, ప్రజాయత్తతకు, విశ్వముకు మనస్వాతంత్ర్యముకు గూడ, భంగకరము. కనుక అది కాంగ్రెసు కిష్టముకాదు. కాని అందులో మార్పును పరస్పరాంగీకారముతోనే జరిగితుము. అట్టి సంప్రతింపులకు కాంగ్రెసెప్పుడును సిద్ధమే; చిన్నసంఘములకు సంబంధించుసంగతులలో వారి సానుభూతితోనే చరించుచు, అందరియూదర్శముగు దేశస్వాతంత్ర్యముకై పోరుచుము. జాతీయతాసూత్రములకులోబడి, ఈసాంఘికసమస్యను సీదాగా నిర్వహించి పరిష్కరింపయత్నింతుము. ఇందునుగురించి ఇదివరలో కొంతమందిపని జరిగినది. ఈసాంఘికవిభేదముల త్రేంచుటకు మన యార్థికరాజకీయవసరములకు ప్రాముఖ్యమిచ్చుటే మార్గము; అట్లుచేయుచు, మతవిషయములం దన్యోన్యసానుభూతి గల్గియుండుముగాక. ఈ 'చిన్నసంఘముల' సమస్యలో ముస్లిములేగాక, నిన్నుజాతులు వగైరా తక్కినసంఘములవారికిని, న్యాయముజేయుటే కాంగ్రెసుఉద్దేశము. కాంగ్రెసుప్రణాళిక భారతీయులందరిక్షేమము నుద్దేశించినది. దానిఅమలువలన చిన్నసంఘములవారికిగూడ లాభమే. మరియు, మనకు రాజకీయాధికారము వచ్చినమీదట, సామ్యపద్ధతినే జాతీయపునర్ని

* ఆయా రాష్ట్రాదులందు కాననసభలలో హిందూ, ముస్లిం, సిక్కు యూరిపియనుల కెవరికెన్నిస్థానములుండవలెనో వారియెన్నికయెట్లు జరుగవలెనో బ్రిటిషుప్రధాని 1932 లో చేసినపరిష్కారమే 'కమ్యూనిస్ట్ అవార్డు'.

ర్మాణము జరుగునని నాభావము. అప్పుడు ప్రజాసామాన్యముకే లాభముగల్గును. మతసాస్కృతివిషయములందు కాంగ్రెసువారన్నిసంఘములకును స్వేచ్ఛనిత్తురు; కనుక, అందుకును కొద్దిసంఘములవారు కాంగ్రెసునుండి భయమొందనవసరములేదు. ఆయాభాషాప్రాంతముల ప్రత్యేకసాస్కృతినిగూడ కాపాడుదుము. దేశస్వాతంత్ర్యమువలన ముస్లిములకును లాభమేగాని నష్టముండదు. ఇక నిమ్నజాతులకును ఈ 17 ఏండ్లలోను కాంగ్రెసు యధాశక్తి సాయమే చేసింది. కొద్దికాలములో వారి ప్రత్యేకకష్టములు వారించిపోవును.

ఇక భావిస్థితిసంగతి. స్వరాజ్యపాధనకు మార్గము సత్యాగ్రహమే; అనగా అహింసాపద్ధతిని, శాంతశాసనాధిక్కారము సహా, అన్నివిధముల అసహకారము సాగించుటే. 'సత్యాగ్రహ'మున మందనిరోధమేగాదు; అందు తీవ్రనిరోధమును చేయును.

ఈ స్వాతంత్ర్యపురోరు సాగుచుండగా, మధ్య లభించు స్వల్పాధికారముల నుపయోగించుకొనవచ్చును; లేదా, మానవచ్చును. ఇందు సిద్ధాంతబాధలేదు. మనలాభమే ప్రధానము. మనప్రగతి పూర్తియైనప్పుడు మనకు బ్రిటిషుసాబంధమునదలవలెను. ఆలంకె వదిలి నిజమగు స్వయనిర్ణయము రాగనే వారును మనము నిష్టముతో మైత్రీసంధి నేర్పర్చుకొనవచ్చును. అది యంతయు బ్రిటిషువారిధోరణినిబట్టియుండును. 'ఈరు' (=ఎర్లండు) అధ్యక్షుడగు డివాలెరాగా రన్నట్లు మనకు బ్రిటిషువారితో

నుండుసంబంధమున మనకు స్వేచ్ఛయుండవలెననియే ఇప్పుడు వారితో పోరుచున్నాము.

ఇక జాతీయయుద్ధచరిత్రలో కాంగ్రెసుకార్యము. స్వాతంత్ర్యము లభించగనే కాంగ్రెసు పనిపూర్తికాదు. స్వాతంత్ర్యము సంపాదించుపక్షమువారే యుద్ధానంతరపుకార్యక్రమమూత నుఅమలుజరుపవలెను. మరొకరు చేసినచో, ఆదర్శములు భేదించును. క్రాంతికరమగు నిర్మాణముజరుగను. స్వల్పమగు రాష్ట్రీయ పాలనలోగూడ కాంగ్రెసుమంత్రులకు తక్కినమంత్రులకు భేదముండుట కదేకారణము. యూరపులోను అధికారము సంపాదించినవారేనిర్మాణకార్యము కాగుగజరుపుచున్నారు. అట్లేనచో కాంగ్రెసును జర్మనీలోని నాజీపార్టీవలె నిరంకుశమగునని కొందరనుచున్నారు. కాని రెంటికిని భేదమున్నది. మనదేశమం దితరపక్షములు నుండనచ్చుచు; మరియు మనపక్షము నాజీలవలె వ్యక్తిపై నేర్పడక, ప్రజలపై నాధారపడినది; ప్రజలే మన నాయకుల నెచ్చుకొందురు.

తరువాత సంఘనిర్మాణ మెట్లుండవలెను? ప్రజల దరిద్రత, నిరక్షరత. వ్యాధి, పోవలెను; వస్తువులఉత్పత్తివ్యాప్తి విజ్ఞానపద్ధతిని జరుగవలెను; అందుకు సామ్యవాదపద్ధతియే మంచిది. స్వరాజ్యమురాగనే, మనజాతీయప్రభుత్వమువారు నిర్మాణకార్యముల విశాలముగ జరిగించుటకు ప్రణాళికకై, ఒకసమితి నేర్పవలెను. అందు కొంత వెంటనే జరుగునది; కొంత నిదానము

మీద జరుపవలసినది. జనులకు స్వార్థత్యాగము నేర్పి, ఐక్యము గల్గించి, ప్రాంతీయసంస్కృతుల వృద్ధిజేయుట, వెంటనే జరుపవలసినవి. ఇందు పరస్పరవిరోధములేదు.

విదేశీయు లింక మనపై దండయాత్రజేయకుండ, ఆత్మరక్షణ కైక్యము, బలమైన కేంద్రప్రభుత్వమును, కావలెను. కాని, ఆయాప్రాంతముల ప్రభుత్వములకు, అల్పసంఘములకును, ప్రత్యేకవికాసము కవకాశ మియ్యవలెను. ఇంతకాలము విదేశీయపాలన జరిగి, సంఘము భిన్నమైనది; కనుక ఐక్యముగల్గించవలెను.

జాతీయైక్యముకు, సామాన్యభాష యేకలిపి కావలెను. వాయుయానము, టెలిఫోను, రేడియో, ఫిక్సులు, టెలివిజను వగైరా సాధనములతోను, సామాన్యవిధానముతోను, జనుల ఐక్యభావము హెచ్చింపవలెను. హిందీ ఉర్దూలవిభేదము సహజముకాదు చాలమంది వాడెడి మధ్యరకపు భాషయే సామాన్యభాషకావలెను. ఈసామాన్యభాషను నాగరి ఉర్దూలలో ఇష్టప్రకారము వాడవచ్చును. ఇందొకలిపియే యుండవలెనను నిర్బంధము కూడదు. కాని వైజ్ఞానికముగ చారిత్రకముగ జూచినచో, లోకమంతట వ్యాపించియున్న †రోమకలిపినే తుదకు మనమును వాడుట మంచిదగును.

† ఇంగ్లీషు అచ్చుచిన్న అక్షరముల లిపిని రోమకలిపి యందురు. యూరపియనుభాషలన్నిటి కిదేలిపి.

ఇప్పటి 'నాగరి'లో పూర్వమెన్నియో మార్పులు జరిగినవి. చాలవరకు మనపెద్దరాష్ట్రములందు వేర్వేరు లిపులున్నవి. పంజాబుసింధులలో హిందూముస్లిములును తక్కినచోట్ల ఉర్దుభాషకులును ఉర్దులిపి వాడుచున్నారు. ఈకిషసితిలో వైజ్ఞానికముగ నిష్పక్షపాతముగనే మన మేకలిపి గ్రహించవలెను. రోమకలిపి విజాతీయమని నాకును చిరాకుగనుండినది. కాని 1934 లో నేను ఓర్కీవెళ్ళితిని. అక్కడివారు పారసీలిపికి బదులు రోమకలిపి పెట్టిరి. అది వారికెంతో లాభించినది. మనప్రజలలో నూటిలో 90 మంది ఆజ్ఞలు. వారి కేలిపియు తెలియదు. కనుక వారికి లిపి మార్పు కష్టములేదు. రోమకలిపిద్వారా మనము యూరపుభాషలుకూడ నేర్చుకోవచ్చును. ఇప్పుడు రోమకలిపి చాలమంది కిష్టము కాదు; కాని, తుదకదే మంచిదగునేమో !

ఇక నిదానముగ పరిష్కరించు సమస్యలలో మొదటిది. జనాభావృద్ధి. ఇదివరకే కొట్లకొలది జనులు అన్నము బట్ట లేక యుండగా, ఇప్పు డీదేశమందు సాలుకు 30 లక్షలచొప్పున జనాభా హెచ్చుచున్నది. ఈతీనివృద్ధియగుచుంటే, మనదారిద్ర్య సమస్యను పరిష్కరింపలేము. ఉన్నవారి కన్నము బట్ట చూపు నిచ్చుటకు సాధ్యమగువరకు, జనాభావృద్ధి నిల్పుటమంచిది.

దేశదారిద్ర్యము పోగొట్టుటకై భూస్వామిపద్ధతిమార్చి, వ్యవసాయకుల ఋణములు తగ్గించవలెను; గ్రామజనులకు చౌకగ బదులిప్పించవలెను. సహకారపద్ధతి వృద్ధిజేయవలెను.

వ్యవసాయము వైజ్ఞానికముగ జరిగించి, పంట హెచ్చింప
వలెను. ఆర్థికసాభాగ్యముకై పరిశ్రమలను ప్రభుత్వమువారే నడు
పవలెను. ఆధునికపరిశ్రమలతో పోటీయున్నను వృద్ధిచేయదగు
గృహపరిశ్రమలేవో కనిపెట్టి, వాటిని బాగుగ ప్రోత్సహించ
వలెను. మనదేశము గ్రామభూయిష్టము, వ్యవసాయప్రధాన
ము. నూలువడకుట బట్టలనేత మున్నగు కొన్నిగృహపరిశ్రమ
లు మనకుచాల సరిపడును. కాని, వాటితో పోటీ నేని యాంత్రిక
పరిశ్రమలవృద్ధియు అవసరమే. అందుతోగల్గుబాధలను తగ్గించు
టకు మాత్రము గట్టిక యత్నించవలెను.

మనవ్యవసాయ పరిశ్రమ నస్తువుల ఉత్పత్తిని సరఫరాను
గూడ క్రమముగా సంపూర్ణముగ చేయుప్రణాళికయు కావలెను.
అందుకు బగులువగైరాలద్వారా మూలధనము కూర్చవలెను.

రాష్ట్రీయపాలన నికృష్టదికట్టలేము. 11 లో 7 రాష్ట్ర
ములందు కాంగ్రెసువారే మంత్రులు. తద్వారా కాంగ్రెసును
బలపర్చవలెను. కాంగ్రెసువారు మంత్రులగుటచే లాభముకన్న
నష్టమే హెచ్చగునేమోయనినేను మొదట కాంగ్రెసుమూర్తిత్వ
ముకు వ్యతిరేకించితి. ఆభావముతప్పని తేలినచో మంచిదే.

కాంగ్రెసువారే మంత్రులైనను పరిపాలనను సివిల్
సర్వీసుఉద్యోగులే జరిగింతురు; వారిని వారితత్వమును మార్చ
వలెను. అప్పుడుగాని కాంగ్రెసు బలపడదు; మనమంత్రులు
సరిగా పనిచేయలేరు. జర్మనీతో సోషలుడెమాక్రటు మంత్రు

లై నప్పుడును, ఇంగ్లండులో కాక్కిలులు మంత్రులై నప్పుడును, ఇట్లే జరిగినది. మనదేశము దీయుద్యోగులను బ్రటిషువారే నియమితురు. అందు పెద్దఉద్యోగులు చాలవరకు బ్రటిషువారే. వారిదృష్టి, ధోరణి, భారతీయులు జాతీయులు గూడ కావు. వారిదృష్టిమారినగాని జాతీయప్రణాళిక అమలు జరుగదు. అందు పెద్దఉద్యోగములు భారతమంత్రి చేతిలోనివి; రాష్ట్రీయప్రభుత్వమువారివి కావు. ఇదే పెద్దచిక్కు.

కాంగ్రెసుమంత్రు లాయారాష్ట్రములందు విద్య, ఆరోగ్యము, మద్యనిషేధము, ఖైదుసంస్కరణ, పల్లపుసాగు, పరిశ్రమలు, భూషద్ధతి, కాక్కికోద్ధరణ, వగైరాలలో పునర్నిర్మాణముచేయవలెను. వీలైనంతవరకు దేశమంతట నొకేషద్ధతి పెట్టవలెను. అందుకై అన్ని రాష్ట్రముల కాంగ్రెసుమంత్రులు కలసి సంప్రతింపవచ్చును. క్రిందటి అక్టోబరులో మనకాక్కికమంత్రులట్లు చేసిరి. మరియు కాంగ్రెసువర్కింగుకమిటీవారు ఆయాశాఖలమంత్రివర్గముకు తగుసలహాలనీయవచ్చును. అందుకు వారి రాష్ట్రసమస్యలను వర్కింగుకమిటీవా రవగాహనచేసుకొని ఉండవలెను. వర్కింగుకమిటీవారు స్వాతంత్ర్యయోధులకు సూత్రధారులగుటేగాక, స్వతంత్రభారత మేర్పడునప్పుడు తామే మంత్రులగుటకు తగు జ్ఞానానుభవములను సంపాదించవలెను. ఐర్లండులో డివాలెరాక్షమును, ఈజిప్టులో వాఫ్లక్షమును, బ్రటిషుప్రభుత్వముతోపోరునప్పు డిట్లేచేసినారు; తరువాత

మంత్రులైనారు. అట్లే మనకార్యసమీపభ్యులు తమవిశ్వకృత్యముల జేయుచునే, తానుధికారముకువచ్చినప్పుడు పరిష్కరింపజగుననుస్యలనిప్పుడు గ్రహించవలెను.

ఈకొత్త చట్టపు ఫెడరలు రాజ్యాంగమును మన మరి శట్టవలెను. “ఈకొత్తచట్టముచు కాంగ్రెసు నిరాకరించినది. ప్రజాప్రతినిధులే తగు రాజ్యాంగ మేర్పర్చవలెను. కాని, స్వాతంత్ర్యయుద్ధముకు బలమేర్పడుటకై, రాష్ట్రములందు మాత్రిత్వము కొప్పుకొన్నాము. ఫెడరలు ప్రణాళిక కాయాలోచన యుండదు. ఈరాబోవు ఫెడరేషను భారతముపై సామాజ్యబాధము నింకను బిగింపజేయును. ముఖ్యవిషయముల నీఫెడరలు శాధ్యతనుండి తప్పించినారు. స్వేచ్ఛాయుతమగు రాష్ట్రములు కలసి సమిష్టిపాలనచేయుట మంచిదే; కాని యిందు చేరు సాస్థానములందు ప్రజాయత్తపాలనయు, పౌరస్వాతంత్ర్యము వగైరాలును, లేవు. అట్టి సమిష్టిపాలనలో సంఘర్షమెప్పుడు నుండును. కనుక అట్టి ఫెడరేషనును ప్రజలు మంత్రులుగూడ బహిష్కరించి అడ్డుకొనవలెను,” అని వర్కింగు కమిటీ తీర్మానించినది.

ఈఫెడరేషనులో నింకను ముఖ్యలోపములున్నవి. ద్రవ్యవ్యాపారవిషయములందు బ్రిటిషువారు కొన్ని రక్షణలు పెట్టుకొన్నారు. సేనా విదేశవిషయములగూర్చి ప్రజలకెట్టి యధికారమును లేదు. సామ్యుఖర్చులో చాలభాగముకు మన కధికా

చముగడగు. ఈ 1937-38 సాలు బజ్జెటు మొత్తం 77.9 కోట్లరూపాయలలో, 446 కోట్లు సేనకే ఖర్చుగును. ఫెడరలు ఆదాయములో నూటికి 80 వరకు గవర్నరు జరలు యిచ్చుమే. ఇది కాక, రిజర్వు బ్యాంకు, ఫెడరలు రైల్వే సమితి యున్నవి. విదేశవస్తువులదాడిచుండి దేశీయవస్తువులను మనదేశముగాను రక్షించునట్లులేని నిర్బాధములు గలదినిజమగుస్వరాజ్యముకాదు. “బలీయనుగు ఆంగ్లవ్యాపారముచుండి చిన్నవగు భారతపరిశ్రమల కిచ్చురక్షణను గూడ విభేదమని ఆక్షేపించుట భారతీయుల నుశాశ్వతదాస్యముగానుంచుటే. బకాసురునికి మర్రిగుఱ్ఱకు హక్కులలో సమత్వమేమి?” అని 1931 లో, గాంధీ యి-వను సమాఖ్య కాగానే, యంగిండియాపత్రికలో గాంధీమహాత్ముడొక ప్రసిద్ధవ్యాసమున వ్రాసెను.

మన తీరవ్యాపారమును మన నౌకలకై కాపాడుట వగయిరా యిప్పుడున్న స్వల్పాధికారములు గూడ భారత శాసనసభకు కొత్తసంస్కరణల తరువాత పోవును. నౌకాపరిశ్రమ ఆర్థికముగను దేశరక్షణకును గూడ ముఖ్యవసరము. కొన్ని బ్రిటిషు డొమినియనులు పెట్టుకొన్న రక్షణ పద్ధతులు గూడ మన కింక సాధ్యముకాకుండ జేసినారు. విదేశీయులచుండి మన జాతీయవ్యాపారముల కవసరమగు రక్షణ నిచ్చుట తప్పదు. ఈహక్కు నేనందర్భములోను వదలుకోకూడదు. ఉ॥ బ్రిటిషు సామ్రాజ్యములోనిదైనచువిదేశములలో విషుప్రజలగుడు

కొన్ని వాక్కులు బ్రిటిషు వారికి లేకుండా విషు జాతీయతా పాఠశ్వ శాసనమును చట్టము 1935 లో ఏర్పడినది. అట్టిది మనకును ఉండుట ముఖ్యము. లేనిచో, ఉన్న గోడును చెడును.

మనదేశపు విదేశ వ్యాపారము నిప్పుడు తరుచు బ్రిటిషు వారి సౌకర్యమునుబట్టి అతుకుల పురాణముగ నియమించుచు న్నారు. బ్రిటనుకన్న విదేశములతోనే మనకు వ్యాపారలాభము హెచ్చు. వాటికి బాధలేకుండునట్లు షరతు లుండవలెను. బ్రిటిషువారితో మనకు రాజకీయాధీనతయున్నది; పైగా, మన విదేశ వ్యాపారముకు బ్రిటిషువారికి నిర్బంధములుగూడ పెట్టుట కేవలమన్యాయము.

‘బ్రిటానా’ సంధిని మనశాసనసభవారు రద్దుచేసినారు. కాని కొత్తసంధికిరాయబారములెంతకాలముకును ప్రభుత్వము తెమల్చుటలేదు. ఇంకను ఆసంధి షరతు నేడించి, బ్రిటిషు పరిశ్రమల కన్యాయలాభము గల్గించుచున్నారు. ఇప్పటి పరాధీనస్థితిలో మన ఆర్థికస్థితియు బ్రిటిషువారికి లోబడియే యుండును. బ్రిటిషు సౌకర్యపు షరతులు రాజకీయాధారములు. ఇప్పుడు జరుగు బ్రిటిషుభారతవ్యాపార చర్చలకు లోబర్చక, ఇతరదేశములతో నుభయతారకమగు సంధులను మనము చేసుకొనవలెను. ప్రతివ్యాపారసంధియు మన శాసనసభవా రామోదించినప్పుడే అమలుకు రావలెను.

వీటికితోడు ఈ ఛెడరలు అసెంబ్లీ నిర్మాణమును వట్టి అసమంజసము. సంస్థానప్రజల సంఖ్య మన బ్రిటిషు భారతప్రజలలో నూటికి 24 చొప్పున నున్నారు. కాని ఆ సంస్థానరాజులకు క్రింది శాసనసభలో నూటికి 33 చొప్పున, పైసభలో నూటికి 40 చొప్పున గూడ, సభ్యత్వ మిచ్చి వారు. సంస్థానప్రజలకు మాత్రము అసలే సున్న.

ఇట్టి ఛెడరలు ప్రజాభివృద్ధికి కాంగ్రెసువా రెన్నడును సమ్మతించరు. దానిని నిర్బంధముగ పెట్టినను, దానిని నిరోధించి తీరవలెను. అందుకు రాజ్యాంగపద్ధతులేగాక, శాంతన్యాయ పద్ధతులన్నిటిని, అవసరమైతే చరమాస్త్రముగ సమిష్టి శాసనోల్లంఘనముగూడ, ప్రయోగింపవలసియుండును. అట్టిది వచ్చుచో, మన బ్రిటిషు ప్రాంతములందే గాక, ఆయుధ్యమును స్వదేశరాజ్యములకును వ్యాపించగలదు.

త్వరలోనే ఫలప్రదముగ పోరుసల్పుటకై, మనయిల్లు చక్కబెట్టుకోవలెను. ఈ కొద్దియేండ్లలో ప్రజలలో మంచి ప్రబోధము గల్గినది. అందువల్ల, కొత్త సమస్య లేర్పడినవి. ఏబదివేల జనుల పెద్దసభలు జరుగుట యిప్పుడు మామూలైనది. ఇట్టి సభలను ఉత్సేవములను సక్రమముగ నియమించుట కష్టముగనుచున్నది.

మరియు, ఈ యద్భుతప్రజాశక్తిని సవ్యమార్గమున వినియోగించుటకు నిగ్రహముగల వాలంటీరుదళ ముండవలెను.

అందుపైన సమర్థులగు నుద్యోగులుండవలెను. నాయకులు కాదగు యువకులకు తరిఫీయతు నీయవలె. ఈదేశసేవకులకు మంచి రాజకీయ జ్ఞానమును అనుభవమును కల్పించినప్పుడే, నారు మంచి నాయకు లగుదురు. ఇరావతికింగండులోను జరగ వగ యిగా సర్వాధికారి రాజ్యములందును, వేసవిబడులు మున్నగు సవేర్పడి యున్నవి. మనయోధుల జ్ఞాన కౌశల్యములను వృద్ధి జేయవలెను. బుద్ధిమంతులగు యువకులను కాంగ్రెసులోనికి తీసుకొని, ఉన్నవారిని కుశలురుగ జేయవలెను. యూరపులో కొన్నిదేశముల పద్ధతులు గమనింపుడు. మన ఆదర్శములు వేరైనను, నైజానికమగు తరిఫీయతు లందరికిని అవసరమే. నా జీల 'లేబర్ సర్వీసు కోర్' (=కార్మిక సేవాదళము) వంటివాని పద్ధతులను మనమును పెట్టుకోవలెను.

ఇక ప్రేమయూనియను కాంగ్రెసుకు రయితుసభలకు కాంగ్రెసుతో సంబంధమును నిర్ణయించవలెను. కాంగ్రెసుకు బయట ఇట్టివి కావతెనని కొందరు, కూడదని కొందరును, అనుచున్నారు. ఇవిచాల యేండ్లనుండి యున్నవి. ఇప్పుడు పొమ్మన్ననుపోవు. చారిత్రకముగ వాటి యవసరముండి యుండును. ఇట్టి వితరదేశములందు నున్నవి. ఈసంస్థలు జాతీయకాంగ్రెసు కడ్డమురాకూడదు. కాంగ్రెసే రాజకీయబలముసాధించు ప్రజాయుద్ధపు సాధనము. దాని కనుగుణముగనే తక్కినసంస్థలును రాజకీయములందు పనిచేయవలెను.

అందుకై చాలమంది కాంగ్రెసువా రీరయితుసభల లోను ప్రేమయూనియనులలోను చేరవలెను. ఈసంస్థలు తమ ఆర్థికవిషయములనే ముఖ్యముగ జూచుకొనవలెను. ఈకార్మిక కర్షకసంఘములకు కాంగ్రెసులో సంఘప్రాతినిధ్య మిచ్చుట యెప్పటికైన అవసరమగునని నాకు తోచినది. సామ్రాజ్యవ్యతిరేకసంఘములన్నియు కాంగ్రెసుయాజమాన్యమున కలసిపోరవలెను. వాటిభావములను స్థిరత్వమును చూచియే ప్రాతినిధ్యమియ్యవచ్చును. రష్యాలో 'అక్టోబరు విప్లవము'లో కార్మిక కర్షకయోధులందఱును ప్రధానభాగము వహించిరి. కాని బ్రిటనులోని ప్రేమయూనియనులు మితవాదులుగ నున్నవి. ఈసంస్థలను చేర్చినచో మనదేశపు కాంగ్రెసులో నెట్టిమార్పువచ్చునో గమనించవలసినదే. ఒకప్పుడు వాటికి జాతీయావర్ణముండదు. ఎట్లైనను ఇవియు కాంగ్రెసును అన్యోన్యతతో పనిచేయుట ఉభయులకును మంచిదే. కనుక ఇవి కాంగ్రెసు దృక్పథముతోనే యుండవలెను.

కాంగ్రెసులో సోషలిస్టుపార్టీ (=సామ్యవాదిపక్షము) ప్రత్యేకముగ నుండవలెనా? నే నాపార్టీ సభ్యుడనుకాను; కాని, ఆసిద్ధాంతములు, ప్రణాళిక, వాకిష్టములే. ఉగ్రవాదులొకపక్షముగ కలియుటమంచిదే. దానిని పార్టీయనిపిల్చినను, మానినను, అది సామ్యవాదిగ నుండవలెను. సామ్యవాదము ప్రస్తుతసమస్యకాదు; కాని స్వరాజ్యమువచ్చినమీదట సామ్య

వాద మవసరమగును; కనుక ఆసిద్ధాంతముల నికృతినుండి వ్యాపింపజేయుట కావక్షమగుట మంచిదే.

మనదేశముకు విదేశాంగశాఖనుగూర్చి నేను శ్రద్ధవహించి యున్నాను. మనకంతర్జాతీయసంబంధ ముండవలెను. మున్నందు మనజాతీయముద్దమును విదేశీయపరిణామములు లాభకరమగును. కాని మనము ప్రపంచసమస్యలనుగ్రహించి, వాటిని మన కనుకూలముగ వినియోగించుకోవలెను. మధ్యధరాప్రాంతములో ఇంగ్లీషువారికి ఇటలీవానికి కలతగల్గినసమయము కనిపెట్టి, తానుయుద్ధముచేయకయే ఈజిప్టు స్వతంత్రమై, ఇంగ్లండుతో మైత్రిసంధి సంపాదించినది; ఈసందర్భమున, ఆయాదేశములస్వంతరాజ్యములములప్రసక్తి మన కక్కరలేదు. వారిరాజ్యవద్దతి యెట్టిదైననుసరే; ప్రతిదేశమందును మన స్వాతంత్ర్యముగూర్చి సానుభూతిగలవారున్నారు. రష్యావారు సామ్యవాదులైనను, అందుకు భిన్నులతోను స్నేహసంధులజేసుకొని, అన్ని ప్రాంతములనుండి సాయ మొందుచున్నారు. కనుక మనతో సానుభూతి నన్ని దేశములందును గల్గింపుడు. మనదేశపు ఫిల్తులు, కళాప్రదర్శనములు నందుకు పనికివచ్చును. చీనావారు చిత్రకళలద్వారా యూరపులో మంచిపేరు సంపాదించుకొన్నారు. వ్యక్తుల సంబంధము నవసరమే. విదేశములందుండు మన విద్యార్థుల యవసరములకు వారికి కాంగ్రెసు సాయపడవలెను. వారు మనదేశముతరపున ప్రచారము చేయవలెను.

మనసంస్కృతితెల్పు మంచిఫిల్ములుగూడ మనకు ప్రతిష్ఠగల్గించును. ప్రతివిదేశమందును మనసంస్కృతికి ప్రచారములుండవలెను. వారు ముందు మనరాయబారులుగ నుపయోగింతురు. ఆదేశములలోగూడ, మనయందు సానుభూతిగల కొద్దిమంది ఘనములున్నారు. యువకులును విద్యార్థులును మనదేశముగూర్చి యుత్సుకులైనారు. అందుకై, యూరపు, అమెరికా, ఆఫ్రికా, ఆసియాలో మనకాంగ్రెసువారు ప్రతినిధుల నుంచవలెను. మధ్య దక్షిణఅమెరికాలలో మనలగూర్చి యత్సాహమున్నది. ఆఫ్రికాంతములందు మనవారెవరును శ్రద్ధవహించలేదు. ఈ సాయోగకార్యములలో కాంగ్రెసుకు మనసంస్కృతिसంస్థలును వ్యాపారసంఘములును సాయపడవలెను; ఆయా అంతర్జాతీయ సంస్థలద్వారా వ్యాపించవలెను; అంతర్జాతీయసభలకు మనవారు వెళ్ళుచుండవలెను.

అంతర్జాతీయ సాయోగమనగనే, బ్రిటిషువారిపై కుట్రజేయుచుమని కొందరు భ్రమపడవచ్చు. మనకట్టియవసరములేదు. మనచర్యలు నిరాక్షేపణయైనవి, బహిరంగమైనవి. మనదేశ మాటవికమని, మనకు నాగరికత నేర్పుట కింగ్లీషువారవసరమని, విదేశములందు ప్రచారమున్నది. మనయధాగ్రసంగతి మనసంస్కృతిస్థితి విదేశీయులకు తెల్పిన చాలును. ఆయవవాదములెగిరిపోవును. అంతట ప్రపంచభావములు మనకనుకూలమై, మనవాదము నిరాక్షేపముగును. జాంజబరు, కెన్యా, దక్షిణ

ఫ్రీకా, మలయా, సింహళము, మున్నగువిదేశములందున్న భారతీయులపైన కాంగ్రెసు కెప్పుడు ననురాగమే. కాని మనమే యింకిను దాస్యమందున్నాము; వారికి సాయము చేయలేకున్నాము. మనకు న్వాతంత్ర్యమురాగనే ప్రపంచమున మన పలుకుబడిపెచ్చి, వారికిని నాయపడుదుము. మనచుట్టుపట్ల దేశములతోను షరస్పర సంస్కృతिसంబంధము పెచ్చించుట మంచిది. ముఖ్యముగ బర్మాసింహళములతో మనకు పూర్వమునుండి సంబంధమున్నది; దాని నెక్కువ సన్నిహితముగ జేయవలెను.

మిత్రులారా, ఇక రాజకీయబందీలు, నిర్బంధితులు, వీరివిడుదల గూర్చి మన మావచ్చక్తిని వినియోగించవలెను. కాంగ్రెసు మిత్రులలోగూడ కొందరిపనినింకను పూర్తిచేయలేదు + త్వరలో నీపనిచేసిన, అందరికిని మంచిది.

ఈనిర్బంధితులే గాక, విడుదలయైనవారును బాధపడుచున్నారు. వారారోగ్యముచెడి, జబ్బుపడి, నిరాధారులై నారు. దేశసేవకై సర్వస్వ మర్పించి దీనులై బాధపడువారికి సానుభూతిచూపి, యధాశక్తిగ సాయపడుట మనఅందరిధర్మము. ఇంకొకమాట; పరిస్థితులిప్పుడు కిషమైనవి. కాంగ్రెసులోని

+ బీహారు సంఘాతరాష్ట్రములందు రాజకీయ బందీలను విడుదల చేయలేదని ఆందోళన జరిగినది; ఇంకలలో ఈసమస్యకొరకే ఆరాష్ట్రముల మిత్రులందరను తవయద్యోగములకు రాజీనామాల నిచ్చినారు. అంతట ఆబందీలందరి విడుదలకు గవర్నరులొప్పుతోగా, మరల పనిచేయుచున్నారు.

రెండుపక్షములకు విభేదములున్నవి. బయట బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము నెదుర్కొనవలెను. మన పాలకులు యక్తులుపన్నినను, లోబడక, మెలకువ ఐకమత్యముగల్గి, ధీరులై తుపానుకును చెదరక నిలునవలెను. సామ్రాజ్యవ్యతిరేకు లందఱిని కాంగ్రెసే రంగస్థలము; దేశవిముక్తికిదేసాధకము. కాంగ్రెసుజుడాక్రిందనే జాతీయపక్షములవారందరును కలసిపోవలెను. తీవ్రవాదులందరును తమశక్తులనుకూర్చుకొని, కాంగ్రెసును ప్రజాయత్తముగ జేసి సామ్రాజ్యవ్యతిరేకి సూత్రముపైన పునన్నిర్మాణముచేయించవలెను. ఈవిషయమున బ్రిటిషుఃమ్యూచిస్తుపక్షమువారు నేకాభిప్రాయములై నారు. వారు కాంగ్రెసుఆశయముగీకరించి నారు.

గాంధీమహాత్ముడికిను చాలయోగ్యులవర్ధిల్లుగాక, ఇప్పుడు మనకాయన యవసరము చాలహెచ్చు. మన యైకమత్యము కాయన కారకుడు. మన యద్ధములో ద్వేషభావములేకుండ జేయును; భారతీయస్వాతంత్ర్యముకును, మానవకల్యాణమునకునుగూడ, ఆయన యవసరమున్నది.

మన దేశముకొరకేగాక, మానవజాతికొరకును; మనము పోరుచున్నాము. మనకుస్వాతంత్ర్యమువచ్చినచో, సర్వజాతీయంతయు రక్షితమగును. *

* ఇంతటితో విభిన్నభాగమైనది. తరువాతది అధ్యక్షుడప్పుడు ఆగువున జెప్పినది.

బిహారునంయుక్త రాష్ట్రములం దిప్పుడేర్పడిన క్లిష్టతకు
 గవర్నరుజనరలే శాధ్యుడు. మంత్రులతప్పులేదు. మంత్రులమా
 మూలుపాలనలో కల్పించుకోమని మాటయిచ్చి, రాజకీయపు
 ఖైదీలవిషయదలకిప్పు డడ్డనుగుట న్యాయముకాదు. ఆఖైదీలందరిని
 విడుదలచేయుంతుమని ఎన్నికసమయములో కాంగ్రెసువారు
 ప్రజలకు వాగ్దానముచేసిరి. అట్లుజరిగించుట వారివిధి. ఆఖైదీల
 నదలినచో దేశముకు ప్రమాదము గల్గుననుట హాస్యాస్పద
 ము. ఇండియాగవర్నమెంటుఅక్కు 126 (5) ఇందుకునర్హించదు.
 ఈరాష్ట్రీయస్వాతంత్ర్యము వట్టి నూయయని కాంగ్రెసువాద
 ము ; అది బ్రిటిషుప్రభుత్వపు ఈచర్యవల్లను ఋజువైనది.

2(). విద్యార్థుల కువన్యాసము.

[ఈసారి యూరపుచుండి సుభాష వచ్చునప్పుడు లండనులో భారతీయవిద్యార్థులందఱును 14-1-1938 తేదిని గొప్ప సన్మానసభజేసిరి. అందాయన యిట్లుపన్యసించినారు]

భారతీయ సింహాళ విద్యార్థులతోకలియుట నాకు చాల సంతోషకరమైనది, విద్యార్థులే ముందు మనదేశనాయకులు కావలెను. మీరు వినోదములతోనే తృప్తిపొందకూడదు. దేశక్షేమముకై బైళ్ళచుండి కష్టములనహించుటకును అరివడవలెను. మీలో ఇకముందు లేఖకులు గంధకర్తలుఅగువారును జైలుఅనుభవమునొందుట లాభకరము. అందుచే కళాజ్ఞానము గలుగును. మానవతత్వపువిశేషములును, కష్టసుఖములును, బోధపడును. దేశబంధువాసుగాలితో జైలులో స్నేహముజేసి ఒకగజదొంగ తరువాత బాగుపడి ఉదారుడగుట నేననుగుడును. మీరు జీవితమందుదేశమును ఆదర్శమును పెట్టుకొనవలెను. అట్లు న.దో జైలులో నివ్వచూతులై సంతోషముతో నుండగలరు. జైలుఅనుభవము మీలో తరువాత ఘనతలు గల్గించును. అది శకస్సువలె మీవ్యక్తికి వికాసముగల్గించును. పూర్ణస్వాతంత్ర్యపుఆదర్శ మొక్కసారిగ వచ్చునదికాదు. దీనిని మొదట 1906 లో శ్రీ అరవిందఘోషును తరువాత శ్రీ తిలకుగారును బోధించిరి; కాని, 1929 లోనే కాంగ్రెసువారు

మహావ్యక్తియగు శ్రీ జవహర్లాలు అధ్యక్షతక్రింద, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే మనలక్ష్యమని తీర్మానించిరి.

స్వాతంత్ర్యమనగా ప్రజలందరికిని ఆర్థికమోక్షముకూడ కావలెనని గ్రహించవలెను. ఈ ఆర్థిక దాస్యపు విమోచనకు మన దేశపు గొప్పగొప్ప భూస్వాములును పుంజీకతులును అడ్డమే రాజకీయయుద్ధమందును మనబ్రిటిషుపాలకులతో లాలోచి యగుటయు కలదా. అప్పుడు వారితోను పోరుటకు మనము సిద్ధముకావలెను. బ్రిటిషుపాలనలో మన గ్రామజీవనమును పరి శ్రమలును క్షీణించినవి. వాటినుద్ధరించుటఃమీయందరి బాధ్యత. మరియు కులతత్వమువలన 'వర్ణాశ్రమస్వరాజ్యసభ' మొనలగు కొందరు నిమ్నజాతుల నణగద్రొక్కుచున్నారు. మీరు దీనోద్ధ రణకు కంకణముగట్టి, అట్టి 'సభ'లతోను పోరుటకు సిద్ధము కావలెను. ఇట్టి కొన్ని కక్షల సాయముండుటవల్లనే, బ్రిటిషువారు మనప్రజలను దాస్యమం దుంచగల్గుచున్నారు.

ఈస్వాతంత్ర్యయుద్ధపు కీలకమును గాంధీమహాత్ముడు కనిపెట్టినాడు. అదే 'శాంతమగు అసహకారము.' ఇప్పుడు మన దేశపుప్రజలలో ప్రబోధముగల్గినది. వారిని సరిగానడపు బాధ్యత నాయకులది.

ప్రభుత్వపునిరోధమువలన ప్రజోద్ధమములగుటకు బహు లు ముగింతకొచ్చును. క్రిందటి శాసనసభలయెన్నికలలో ప్రభుత్వమువారు విడ్డుపురకాంగ్రెసుసంఘములు అక్రమములని చెప్పి, అవి పనిచేయకుండ నిషేధించిరి; కాని, ఆజిల్లాలోనే,

కాంగ్రెసుప్రతినిధికి తక్కినచోట్లకన్న చాలపెద్దవోట్లతో జయము గల్గినది.

మనకు స్యాతంత్రము చేకూరుట కింకను చాల శ్రమ పడవలసియున్నది. ప్రజాప్రతినిధిసభ ద్వారానే కొత్తరాజ్యాంగ మేర్పడవలెను. అప్పుడే భారతసమస్య పరిష్కారమగునని కాంగ్రెసువారు నిర్ధారణచేసియున్నారు. ఇప్పుడు విద్యాస్థులలోనేగాక, స్త్రీలలోగూడ ప్రబోధము కల్గినది. వారు క్రిందటి జాతీయయుద్ధము దెంతో సహాయముచేసినారు.

మిత్రభేదపద్ధతి నుపయోగించుట బ్రిటిషుసామ్రాజ్య పరులకు పరిపాటియైనది. ఇప్పుడుగో కాతలిక్కులకును ప్రొటెస్టంట్లకును విభేదముగల్గింకజూచినారు. కాని, బ్రిటిషుదేశీయుల ప్రచార మనర్థకరమని ఐరిషుజాతీయవాదులు గ్రహించి, ఐకమత్యముతో కృషిచేసి, స్వరాజ్యము సంపాదించుకొన్నారు. అట్లే, విదేశాధికారమునుండి బయటబడుటకు మనహిందూముసిములేకమగుటవసరమని మనవారు గ్రహించుచున్నారు. మనదేశము బీదది. మీరు చాలసామ్మ ఖర్చుచేసి నేర్చుకొన్న ఉన్నతవిద్యను ప్రజాక్షేమముకే వినియోగించుట న్యాయము. మీరు మంచినాయకులు కావలెను. ప్రజలలో నుత్సాహమున్నను చాలకు. రష్యాలో 'లెనిను' నాయకత్వములేనిచో, నవ్యరష్యాస్థితి యెట్లుండెడిదో! మాతకువాతవచ్చు నాయకులు మాకన్న మంచివారు, గొప్పవారు, కావలెను. అది ప్రగతి లక్షణము; అప్పుడే మనదేశము వేగముగ వృద్ధి నొందగలదు.

108

109

జగత్కథ

రు 2-8-0

(భూమి ఉత్పత్తి మొదలు నేటివరకు ప్రపంచ
మంతటి ధార్మిక సాంఘిక రాజకీయ చరిత్ర))

తాతా చరిత్రము

0-8-0

(పెద్దపెద్దపరిశ్రమల స్థాపించిన జంషెడ్ తాతా
గారి జీవితకథ, పరిశ్రమల విశేషములు.)

నెహ్రూ చరిత్రము

0-8-0

(మోతీలాలు, జవాహర్లాలు నెహ్రూగార్ల
జీవితచరిత్ర))

జవాహర్లాలు వ్యాసములు సాదా

0-6-0

గేజు

0-8-0

(22 గొప్ప ఉపన్యాసములు, వ్యాసములు.)

(నదిత్ర)ములు.)

చిరునామా,

కొ. శతకోపాచార్యులు,

వకీలు, కాకినాడ.

Check List

Book Number	NPR0101307	Date	13/11/2023
Front Cover	yes	Back Cover	yes
Blank Pages	CI, vii, 109, 60A, 108		
Missing Pages	NO		
Prepared By	D. Mourika	Cutting By	D. Mourika
Scanned By	Swathi	Pages	121
Quality Checking	Ramya		